

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Koffi
Kwahulé

Bira Fabrikası
Big Shoot
Blue-S-cat

Fransızca Aslından Çeviren
Ezgi Coşkun

„çağdaş tiyatro kitaplığı”

Koffi Kwahulé, 1956 yılında Fildişi Sahili'nde, Abengourou'da doğdu. Uzun zamandan bu yana Fransa'da, Paris'te yaşamaktadır. Abidjan'da Ulusal Sanat Enstitüsü'nde sanat eğitimine başladı, aldığı devlet bursu sayesinde eğitimine Fransa'da devam etti. Sorbonne Üniversitesi'nde Tiyatro alanında doktora yaptı. Oyunculuk ve yönetmenlik yaptıktan sonra tüm zamanını yazmaya ayırdı, yıllar içerisinde, Fransızca yazdığı tiyatro oyunları ve romanlardan oluşan geniş bir külliyata imza attı. *Jaz*, *Big Shoot*, *Nema*, *Brasserie (Bira Fabrikası)*, *P'tite Souillure*, *Misterioso-119*, *Blue-S-Cat (Arıza)*, *Les Recluses*, *Le Jour où Ti'zac enjamba la peur*, *Le Village Fou*, *La Mélancolie des Barbares* gibi oyunları Fransa'da ve Belçika, Almanya, Türkiye, İsviçre, İtalya, Japonya, Amerika Birleşik Devletleri gibi dünyanın birçok ülkesinde sahneye taşındı. Dünyaca tanınan Afrikalı yazarlardan biri olan Kwahulé'nin oyunlarının büyük bir kısmı Arapça, Portekizce, Rumence, Norveççe, Türkçe, İtalyanca, Almanca, İspanyolca, Svahili gibi birçok dünya diline çevrildi. 1977 yılından günümüze 20'ye yakın oyun yazdı. 2006 yılında kaleme aldığı *Babyface* adlı romanıyla Ahmadou Kourouma Büyük Ödülüne layık görüldü. 2013 yılında, yaşadığı dönemde sanata yapmış olduğu katkılardan dolayı Edouard Glissant Ödülünü aldı. 2015 yılında eserlerinin bütünü için layık görüldüğü Mokanda Ödülünün yanı sıra, 2017 yılında yazmış olduğu *L'Odeur des arbres* (Ağaçların Kokusu) adlı oyunuyla, ARTCENA Dramatik Edebiyat Büyük Ödülünü kazanan isim oldu. Fransa Sanat ve Edebiyat Nişanı sahibi olan Koffi Kwahulé, dilin yaygın kullanımını tahrip eden, caz müziğinden yoğun biçimde beslenen, şiddetli, keskin, müzikal üslubuyla, çağdaş tiyatro edebiyatında kendine özgü bir yer edinmiştir.

Başlıca Eserleri:

- *Jaz* (Editions Théâtrales, 1998)
- *Big Shoot* (Editions Théâtrales, 2000; Imge Kitabevi Yayınları, 2018)
- *Blue-S-cat* (Editions Théâtrales, 2005; Imge Kitabevi Yayınları, 2018)
- *Misterioso-119* (Editions Théâtrales, 2005)
- *Bira Fabrikası* (Editions Théâtrales, 2006; Imge Kitabevi Yayınları, 2018)
- *Babyface* (Editions Gallimard, 2006)
- *Monsieur Ki* (Editions Gallimard, 2010)
- *Ağaçların Kokusu* (Editions Théâtrales, 2016)

Ezgi Coşkun, 1982 Ankara doğumlu. Ankara Tevfik Fikret Lisesi ve Hacettepe Üniversitesi Devlet Konservatuvarı Tiyatro Bölümü'nü bitirdikten sonra Paris III Sorbonne Nouvelle'de tiyatro yüksek lisansı yaptı. Paris'te Pas de Dieux ekibiyle bedensel mim, clown ve beden üzerine, Gürcistan'da Fingers Theatre ile çalıştı. 2014 yılından beri Moda Sahnesi'nde oyunculuk ve çevirmenlik yapıyor. Çevirisini yaptığı *Bira Fabrikası* (2015), *Blue-S-cat* (Arıza adıyla, 2018) Moda Sahnesi, *Big Shoot* ise Tiyatrops (2014) tarafından sahnelenmiştir.

Çeviri Eserleri:

- *Roberto Zucco*, Bernard-Marie Koltès (Mitos-Boyut Yayınları, 2016)

Koffi Kwahulé

Bira Fabrikası

Big Shoot

Blue-S-cat

Fransızca Aslından Çeviren: Ezgi Coşkun

„şagdaş tiyatro kitaplığı”

İmge Kitabevi Yayınları
Genel Yayın Yönetmeni
Refik Tabakçı

ISBN 978-975-533-915-3

Orijinal Adı
Brasserie, Big shoot, Blue-S-cat

Big shoot de Koffi Kwahulé © éditions THEATRALES, Montreuil, 2000.
Blue-S-cat de Koffi Kwahulé © éditions THEATRALES, Montreuil, 2005.
Brasserie de Koffi Kwahulé © éditions THEATRALES, Montreuil, 2006.

Koffi Kwahulé, Vertige du contemporain © Isabelle Elizéon-Hubert, 2018.

© İmge Kitabevi Yayınları, 2018

Tüm hakları saklıdır.
Yayıncı izni olmadan, kısmen de olsa
fotokopi, film vb. elektronik ve mekanik
yöntemlerle çoğaltılamaz.

1. Baskı: Ankara, Kasım 2018

Çağdaş Tiyatro Kitaplığı Yönetmeni
Ayberk Erkay

Kapak Tasarım
Eylül Yolcu

Dizgi ve Sayfa Düzeni
Yalçın Ateş

Baskı ve Cilt
Yorum Matbaacılık
Tel: 0 (312) 395 21 12
Sertifika No: 13651

İ m g e K i t a b e v i
Yayıncılık Paz. San. ve Tic. Ltd. Şti.
Konur Sok. No: 17/2 Kızılay 06650 Ankara
Tel: 0 (312) 419 46 10 - 419 46 11
İnternet: imge.com.tr • E-Posta: imge@imge.com.tr
Yayınevi Sertifika No: 11546

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Tiyatro sanatının bugününe
ışık tutmak amacıyla oluşturulan
„çâğdaş tiyatro kitaplığı“
Ayberk Erkay yönetiminde
hazırlanmaktadır.

Bira Fabrikası

Tirbuce Koffi'ye,
Monk'un etrafında geçirilen parizyen saatlerin
arkadaşına

*Mizah insanı bir şeye daha zorunlu bırakır:
Devrilmiş, maskesi düşürülmüş, şeytanı çıkarılmış
idolün, yerini bir başka idole bırakmaması için
kendisiyle dalga geçmeye.*
Vladimir Jankélévitch

- Kardeşin nerede?
- Bilmem: Ben kardeşimin bekçisi miyim?
Yaratılış, 4-9

Kişiler

Onbaşı-Asalak
Yüzbaşı-Ölümü-Sallamaz
Beyazbüyü
Schwänzchen

KANTAT

Alacakaranlık. Bıçak, pala, tabanca, mitralyöz, gülle, top sesleri...

Savaş alanı...

Sessizlik...

Yüzbaşı-Ölümü-Sallamaz namı diğer El Komandante ve Onbaşı-Asalak bir mezbahada kana bulanmış birer kasap gibi belirirler. Onbaşı-Asalak çıldırmışçasına, bir elinde pala sallayarak, bir elinde kalaşnikof tüfeği boşluğa sıkarak girer.

ONBAŞI-ASALAK

Bu sefer bunu bitirmek gerek... onları bitirmek... bunu bitirmek... onları bitirmek... bunu bitirmek!...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ *onu tutmayı başarır*
Dur! Dur! Bitti... Bitti... *(Bir annenin kâbus görmüş çocuğunu sevmesi gibi başını okşar.)* Pişş... pişş...

ONBAŞI-ASALAK

Bitti mi?

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Bitti... Pişş... pişş...

ONBAŞI-ASALAK

Savaş bitti mi?

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Savaş bitti. Savaşı biz kazandık. Bitti savaş. Kimse, hiç kimse yok.

ONBAŞI-ASALAK
Hiç kimse yok mu?

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ
Sadece sessizlik, boşluk ve gece.

ONBAŞI-ASALAK
Ama biraz önce orada...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ
Kimse yok artık...

ONBAŞI-ASALAK
Orada...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ
Kimse yok artık...

ONBAŞI-ASALAK
Yine de bana sanki orada birilerini görmüşüm gibi...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ
Yok kimse. Ne orada, ne de başka bir yerde. *(Yüzbaşı-Ölümü-Sallamaz, kulise doğru, bir soru sorar gibi, makineli tüfekte havaya kısa bir ateş açar. Cevap gelmez.)*
Gördün mü, kimse yok. Hepsinin pestilini çıkardık. Sessizlik ve boşluk yarattık.

ONBAŞI-ASALAK
Orada? Orada da mı?

Yüzbaşı-Ölümü-Sallamaz fenerini yakar ve panoramik bir hareketle dikkatle çevreyi inceler. Işık seyircilerin üzerinde durur.

Görüyor musunuz Komandante, oradalar... Görüyor musunuz?...

Seyircilerin üzerine palayla saldırmaya kalkar.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Yeter artık süzme geri zekâlı! Görmüyor musun, orada bir şey yok! Onlar sadece gölgeler!

ONBAŞI-ASALAK

Gölgeler!

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

İşte bak!

Onbaşı-Asalak seyircileri dikkatle inceler. Kafasını sağa eğer ve seyirciye bakar; kafasını sola eğer ve seyirciye bakar; amuda kalkar ve seyirciye bakar.

ONBAŞI-ASALAK

Aa evet, bunlar hakikaten gölgeler... Hep ayağımıza doluyorlar. Nereye gitsek, ne yapsak hep ayağımıza doluyorlar.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Ama gölge dediğin de budur zaten... Bununla yaşamayı öğrenmelisin.

ONBAŞI-ASALAK

Ama sonuçta beni korkuttular, salaklar...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Onlara bu şekilde hitap etme! Ver bakayım bana şu palayı!

ONBAŞI-ASALAK

Neredeyse onları parçalara ayıracaktım, etlerini kemiklerinden ayırıp...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Ver şunu bana, angut!... Beyinciğin burada bulunmamızın asıl nedenini unutmamıştır diye umuyorum.

ONBAŞI-ASALAK

O kadar da değil Şef...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

O zaman dersini anlat gölgelere de göreyim bakayım.

ONBAŞI-ASALAK

Biz bira fabrikasını almak için buradayız.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Evet, sonra?

ONBAŞI-ASALAK

Bira fabrikasını aldık... İşte, aylardır bira fabrikasını ele geçirmek için diğer muhafız birlikleriyle mücadele ediyoruz. Büyük-Uyanmış-Kuzeyden Ateş-Püskürtücü-Ramboları yendik, Büyük Merkezin Yeni Güçlerinden Mezar-Kazıcı-Savaşçıları yendik, Büyük Güneyden Sıçrayıcı-Kırmızı-Ninjalı yendik, Büyük Başkaldıran Batı'nın Sabotajcı Mareşalinin G.I.-Delilerini yendik... Bu cangılın ortasındaki kayıp fabrikanın etrafındaki herkesi yendik çünkü bu frengili fare sürüsü bizim bira fabrikasına varmamızı engellemek istiyordu ama biz kazandık; kulaklarını palayla kestik, burunlarını palayla kestik, dillerini palayla kestik; dipçikle gözlerini yuvalarından çıkardık.

rıp ezdik, cinsel organlarını koparıp ağızlarına tıktık... Ve her seferinde ayaklarımıza kapanarak işlerini bitirmemiz için yalvardılar. Dizlerinin üzerinde bize yakardılar. “Biz artık insan değiliz, artık asker değiliz, yenilgi bizi küçük düşürdü ve bizi birer böceğe çevirdi, lütfen, annenizi seviyorsanız, bizim işimizi bitirin!” E biz de bitirdik. Gerçek bir mezbaha. En cesurları el bombalarını alıp, kendilerini patlatıyorlardı... Kızıla boyanmış şu ağaçlara bakın... Şu kan pıhtılarına bakın... Dallara takılmış, dağılmış, lime lime olmuş bedenlere bakın... Gerçek bir mezbaha. Ve çürümekte olan cesetlerin kokusu... Ama savaş budur, savaş hep bu olmuştur, başka hiçbir şey olmamıştır savaş... Güzel konuştum mu Şef?

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Fena değil, gerçi sefilliği ve şiddeti ön plana çıkararak millete yaltaklandın ama olsun... Biz daha kötüsünü de duyduk... Hâlâ neden bu bira fabrikasını ne pahasına olursa olsun almamız gerektiğini söylemeyi atlıyorsun...

ONBAŞI-ASALAK

Ah evet... Hah yani, savaşı kazanmak yeterli değil, barışı da kazanmak lazım. Amma velâkin, devletin kasaları boş. Hatta bankaların da kasaları boş, eski başkan bütün parayı yedi. Kasalar tam takır. Bizim bu gemiyi tekrar yüzdürmemiz gerekiyor, çünkü bundan böyle, götlerine koyduğumuza göre, bu ülkenin yeni efendileri biziz, mükemmel. Şimdi sıra bizde. Ve sıcak para kazanmanın tek yolu, kısa yoldan sıcak para, bira satmaktır. Yani buraya fabrikayı yeniden çalıştırıp kasaları doldurmaya geldik, kasalar bir kere doldu mu da, bütün parayı alıp Amerika'ya kaçacağız çünkü artık bizde sıra...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Angut! Her seferinde aynı şey!... Onu dinlemeyin... Onbaşı-Asalak her zaman olduğu gibi saçmalıyor. Burada ne yapıyorsak sadece çocuklarımızın yüksek çıkarları dâhilinde yapıyoruz, bu ülkenin bütün çocuklarının. Ve tabii demokrasi için... Dangkalak!... Sonuçta gereklilikler ortada: Kasaların içi boş, ekonomiyi tekrar canlandırmak için sıcak para ihtiyacı var, bira fabrikasını almak zorunlu... Ah, mucize!... Benim gördüğümü sen de görüyor musun?...

ONBAŞI-ASALAK

Şef!

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Yine ne var?

ONBAŞI-ASALAK

Bir şey duymuyor musunuz?

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Neyi duymuyor muyum?

ONBAŞI-ASALAK

Müziği!... Lala la lala la lala la... Çocuklar sanki... Bunlar çocuklar!... Almanca... Almanca şarkı söylüyorlar!...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Şşşt!...

Kulak kabartır. Sonunda uzaklardan, çok hafiften, gecenin karanlığından kopmuş, transistörle radyo sesine benzeyen, çocukların söylediği bir şarkı duyulur.

ONBAŞI-ASALAK

Almanca şarkı söyleyen çocuklar!...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Ben hiçbir şey duymuyorum.

ONBAŞI-ASALAK

Ama daha çok kulak kabartın Komandante... Gecenin ortasında bir çocuk şarkısı!...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Hiç, kesinlikle hiçbir şey duymuyorum çünkü hiçbir şey yok ortada.

ONBAŞI-ASALAK

Ama Komandante... Çocuk sesleri...

Şarkı yükselir. İki adamı giderek daha yüksek sesle konuşmaya zorlayarak yükselecektir.

Şimdi duyuyor musunuz?

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Hayır.

ONBAŞI-ASALAK

İyi dinleyin.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Ben bir şey duymuyorum.

ONBAŞI-ASALAK

Nasıl?

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ
Ben bir şey duymuyorum.

ONBAŞI-ASALAK
Ne?

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ
Hiç...

ONBAŞI-ASALAK
Ne?

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ
Nasıl?

ONBAŞI-ASALAK
Ne?

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ
Nasıl?

Koro birden kesilir. Yine de...

ONBAŞI-ASALAK
Ne?

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ
Ne?

ONBAŞI-ASALAK
Nasıl?

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ
Ne?

ONBAŞI-ASALAK

Nasıl?

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Yeter artık Onbaşı-Asalak, bir şey yok!... Duyuyor musun! Hiçbir şey yok. Ortalıkta bir tane bile Alman çocuk yok. Halüsinasyon görüyorsun, işitsel halüsinasyon, başka bir şey değil... Asıl sen şuna bak... Benim gördüğümü görüyor musun?

ONBAŞI-ASALAK

Eh sizin gördüğünüzü görmemek için sağır olmak gerekir Komandante.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Hayır, kör.

ONBAŞI-ASALAK

Ha?

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Kör olmak gerekir... Sen “sağır olmak gerekir” dedin.

ONBAŞI-ASALAK

Öyle mi dedim ben?

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Ben öyle diyorsam öyledir, angut!

ONBAŞI-ASALAK

Hah, tamam o zaman: Sizin gördüğünüzü görmemek için kör olmak gerekir Şef.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Peki ben ne görüyorum?

ONBAŞI-ASALAK

Bilmiyorum Şef.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Nasıl bilmiyorsun?

ONBAŞI-ASALAK

Ben “sizin gördüğünüzü görmemek için kör olmak gerekir” derken, sizi memnun etmek istiyordum Komandante... Gerçekten de, Şef, artık herkesin pestilini çıkardığımıza göre, nerede şu bira fabrikası?

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Yani sen hiçbir şey görmüyorsun?

ONBAŞI-ASALAK

Yani ben hiçbir şey görmüyorum.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Bira fabrikası!

ONBAŞI-ASALAK

Bira fab... Nerede! Ben bir şey görmüyorum.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Orada.

ONBAŞI-ASALAK

Orada! Nerede orada?

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

İşte orada. Orada.

ONBAŞI-ASALAK

Orada mı?

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Evet, orada.

ONBAŞI-ASALAK

Ben orada hiçbir şey görmüyorum... Çok karanlık.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

İşte orada, burnunun dibinde.

ONBAŞI-ASALAK

Komandante, sizin, sizin gözlükleriniz var ya... Bana versenize...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Kes dangalaklığı da fenerini yak...

ONBAŞI-ASALAK

Aa evet, unutmuşum Şef.

Fenerini yakar. Sessizlik. İkisi ağızları açık, dümdüz karşılıklarına bakarlar.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Şunun güzelliğine bakar mısınız!

ONBAŞI-ASALAK

Bu... bu... bu bu... geldiğimizden... gel... gel gel... geldiği... şey, diyecektim ki... ki... ki ki... ki ki... böyle

bir şey yok... di... diyecektim... belki de böyle bir şey yoktur... Ama işte orada!

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ
Şunun güzelliğine bakar mısın!

ONBAŞI-ASALAK
Göz kamaştırıcı! Boşluğun ortasındaki bir kilise gibi.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ
Şunun güzelliğine bakar mısın!

ONBAŞI-ASALAK
Şef, siz de benim gördüğümü görüyor musunuz?

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ
Eğer sen de benim gördüğümü görüyorsan.

ONBAŞI-ASALAK
Hiçbir gülle izi yok...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ
Hiçbir el bombası emaresi yok...

ONBAŞI-ASALAK
Hiçbir kurşun deliği yok...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ
En ufak bir pala darbesi yok...

ONBAŞI-ASALAK
Ne de bir bıçak çiziyi...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Ne o ne bu...

ONBAŞI-ASALAK

Hiçbir şey.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Duvarları bakire bir bira fabrikası...

ONBAŞI-ASALAK

Mükemmel, sanki savaş hiç olmamış gibi.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Bu ülkeyi şerefsizlerin barbarca katlettiklerini düşününce, bu bir mucize.

ONBAŞI-ASALAK

Ağzımdan aldınız. Şef, neden bütün bu savaş yıllarında kimse bira fabrikasının üzerine ateş etmeye cesaret edemedi?

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Savaşın gizemi! Neden... Nasıl bir gizem ki, bütün savaşlarda, en barbarlarında, en aşağılıklarında bile, alttan alta, gizli bir anlaşmayla bir şeyi kurtarmayı seçiyorlar. Halkların gizemi. Bunu bir yerde okudum, duydum, şimdi hatırlamıyorum, televizyonda gördüm, biri anlattı, Beyrut'ta, savaş sırasında, her şey yerle bir olmuştu. Beyrut'un duvarları yıkılmış, taşlar bir bir parçalanmış, toz zerreciklerine ayrılmış, un ufak olmuştu. Bil bakalım, Beyrut'ta, bu bira fabrikası gibi, savaştan en ufak bir darbe almadan ayakta kalan tek bina hangisiymiş?

ONBAŞI-ASALAK

Kilise ve camiler mi?

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Kilise ve camii duvarları toz zerreciklerine ayrıldı, dar-
maduman oldu.

ONBAŞI-ASALAK

Okullar?

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Okulların duvarları toz zerreciklerine ayrıldı, darma-
duman oldu.

ONBAŞI-ASALAK

Hastaneler?

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Hastanelerin duvarları toz zerreciklerine ayrıldı, darma-
duman oldu.

ONBAŞI-ASALAK

McDonald'lar?

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

McDonald'ların duvarları toz zerreciklerine ayrıldı,
darmaduman oldu.

ONBAŞI-ASALAK

Şey, o zaman, tiyatrolar?

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Lütfen ciddi olalım.

ONBAŞI-ASALAK

Bu durumda pes ediyorum.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Bankalar.

ONBAŞI- ASALA

Bankalar! Neden bankalar?

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Savaşın gizemi, halkların gizemi.

ONBAŞI-ASALAK

Gayret ediyorum ama anlamıyorum bu bankaların neden...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Biraz kafanı çalıştır, angut!

ONBAŞI-ASALAK

Şimdi düşündüm ama hâlâ bulamıyorum Komandante.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

E güzel, hiçbir şey bilemeyeceksin çünkü çok salaksın. Anlayana sivrisinek saz, anlamayana davul zurna az. Ben zeki doğmadım, zeki olmak için çok çalıştım. Bu kadar zor elde ettiğim bir şeyi de, senin gibi beter bir dangalak ile çarçur etmeyeceğim. Kendini toparla, Beyrut'ta neden bir tek bankaların kurtarıldığını tek başına bul. Ben senin anan baban değilim.

ONBAŞI-ASALAK

Aa ne demek... Biraz öylesiniz yani... Siz Komandan-tesiniz...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Ama anan baban değilim. Kendin bul, kocaman adam oldun.

ONBAŞI-ASALAK

Ben çok düşününce başım çok ağrıyor... Burası... Bir de şurası, zonkluyor... Ama düşüneceğim, Şef, düşüneceğim.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

İyi. Bu arada gidip fiçilerin duvarlar kadar sağlam kalıp kalmadığına bakalım...

ONBAŞI-ASALAK

Bir de özellikle birayla dolu olup olmadıklarına.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Dikkatli olalım, normalde burada sadece işçiler oluyor ama aradan birkaç kontrol dışı eleman sızıışmış olabilir, mezbahadan kaçmış birkaç orospu çocuğu, birkaç haydut... Aman dikkat, cesaret, zafer ve kan.

ONBAŞI-ASALAK

Ben hazırım Şef. Ne düşünüyorum biliyor musunuz Komandante?

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Evet. Tarihe geçeceğimizi düşünüyorsun, çünkü birazdan savaş sonrası birayı ilk biz yudumlayacağız.

ONBAŞI-ASALAK

Aa evet... Tamı tamına... Ama nereden biliyorsunuz Şef?

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Şeflerin gizemi... Komandante olmanın gizemi... Neyse, işte saldırı planım. *(Neye uğradığını şaşırmış Onbaşı-Asalak'ın kulağına bir şeyler fısıldar.)* Böylelikle bütün ani atakları savuşturacağız. Ne dersin Onbaşı-Asalak?

ONBAŞI-ASALAK

İşte böyle zamanlarda sizin neden Şef Yüzbaşı-Ölümü-Sallamaz, namı diğer El Komandante olduğunuz daha iyi anlaşılıyor.

Gece karanlığı.

*Bira fabrikasının içi. Sahnenin ortasında bir adam otur-
maktadır: Schwänzchen. Her yanı yara bere içindedir,
belli ki işkence görmüştür. Bir sosis gibi sandalyeye bağ-
lanmış, ayakları, sanki yıkanyormuş gibi, plastik bir le-
gene konulmuştur. Buna rağmen kanla kaplı yüzü garip
bir şekilde alaycı bir gülümsemeyle aydınlanmıştır.*

*Schwänzchen'in yanında Onbaşı-Asalak durmaktadır.
Kanla kaplı önlüğünü giymiş ve cerrah eldivenlerini
takmıştır. Canı sıkkın gibidir ve tükenmiş görünüyor-
dur.*

*Onlardan çok uzakta olmayan Yüzbaşı-Ölümü-Sallamaz
bir karatahtanın üstüne hem bir matematik problemine,
hem de burçların işaretlerine benzeyen şekiller çizmek-
tedir.*

ONBAŞI-ASALAK

So... son... son ola... son olarak... se... senin... se-
nin... senin senin... son şans... şans... şansın... (Ke-
kemeliğini kontrol etmek için derin bir nefes alır.) Yok-
sa o ge-le-cek ve o iş-ken-ce-ci-le-rin şahıdır. Radikal,
modern metotlar. Bunun okulunu okudu. Şimdiye ka-
dar kimse onu kafalayamadı. Hepsi sonunda öttü. Ben
alaylıyım, düşün, şimdiden ne halde olduğunu görüyor-
sun! Fakat Şefi gördükten sonra, sana uyguladıklarımın
devede kulak kaldığını göreceksin. Al sana güzel bir
tavsiye, çünkü sempatiksın, kafa adamsın...

SCHWÄNZCHEN

Palavra, palavra, palavra...

ONBAŞI-ASALAK

Yoo, gerçekten, kabul edelim ki, sen temiz yüzlü, sempatik falansın... Yalnız yalan söylüyorsun ve bu, bu iyi değil, devletin kurumlarına yalan söylemek iyi bir şey değil. Bundan böyle, savaşı kazandığımıza göre, devlet büyükleri biziz. Yani artık yalan yok çünkü diğer işçiler de oybirliğiyle... Kes sırtımayı, sinir oluyorum!... Bütün meslektaşların fabrikayı bir tek senin çalıştırmayı bildiğine yemin ettiler. Evet?

SCHWÄNZCHEN

Bu doğru, bira fabrikasının çalışması için hangi düğmeye basılacağını biliyorum, ama size söylemem.

ONBAŞI-ASALAK

Son kararın mı?

SCHWÄNZCHEN

Evet, son kararım.

ONBAŞI-ASALAK

Bunu sen istedin! (*Bir bidon kapar.*) Sen bunu biliyor musun?

SCHWÄNZCHEN

Kör değilim, üstünde yazıyor: Sülfürik asit.

ONBAŞI-ASALAK

Çok güzel, eğer itiraf etmezsen ayaklarının üzerine dökceğim. İtiraf ediyor musun, etmiyor musun?

Schwänzchen cevap vermez ve bitmek bilmeyen alaycı gülüşünü sergilemenin keyfini çıkarır. Sonunda Onbaşı-Asalak bidonun içindeki bütün sıvıyı Schwänzchen'in

leğinde duran ayaklarına boşaltır. Sessizlik. Onbaşı-Asalak enjeksiyon sonrası bir laboratuvar faresini gözlemler gibi, adamın tepkilerini izler. Ama yok. Schwänzchen hâlâ alaycı gülüşünü sergilemektedir. Onbaşı-Asalak gücenmiş bir halde, eldivenlerini çıkarır, adamın suratına atar ve tahtada şekilleriyle uğraşmakta olan Yüzbaşı-Ölümü-Sallamaz'ın yanına gider.

ONBAŞI-ASALAK

Bezdim... bezdim... bezdim! Bu herif benimle taşak geçiyor! Dalga geçiyor, bana kafa tutuyor, cinlerimi tepe me çıkarıyor... Her şeyi denedim... her şeyi... daha ne yapayım...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Gerçekten her şeyi denedin mi?

ONBAŞI-ASALAK

Her şeyi diyorum Şef. Hatta elimde bir tane olsaydı kafasına telefon rehberiyle vuracaktım... Bunun dışında ona her şeyi yaptım. Çimdiklerle başladım, böyle... böyle... böyle...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Dur, geri zekâlı, acıtlıyorsun.

ONBAŞI-ASALAK

Pardon Şef... Sonra saçlarını çektim, kirpiklerini çektim, kulakların çektim... Hatta burnunu sıktım... Normalde, Komandante, daha bu bölümde çoğunluk dökülür. Ama bu, yok, sırtıyor... Hatta hâlâ sırtıtmaya devam ediyor. Şuna bakın Şef, sırtıyor. Sonra, onu şu şekilde tırmaladım... Tırmalamak konusunda, siz şahitsiniz Şef,

işimi bilirim... Gel gör ki bu hâlâ sırtıyor. Delirdim, sonunda ellerim acıyana kadar ağzına yumruklar indirdim... kanları üzerime fışkırana kadar... Şuna bakın, kan revan içinde... Kan revan içinde ve hâlâ sırtıyor!...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Ya sülfürik asit?

ONBAŞI-ASALAK

Söyledim ya size Şef, her şeyi denedim!... Şuna bakın, bu çok moral bozucu bir şey, ayakları sülfürik asitte yüzüyor ve adam sırtıyor... Hiçbir şey hissetmiyor gibi... Hayır, frijit diyeceğim kadın değil... Ama yok, şuna bakın... Sırtıyorum, sırtıyorum ve sırtıyorum... Bu domuz boku sinirlerimi yerinden oynattı, sadece bir tek isteğim var: Kafasını ezip, uyuz köpek beyninin her tarafa saçıldığını görmek...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Sakin ol, angut, ben halledeceğim.

Yüzbaşı-Ölümü-Sallamaz Schwänzchen'a yaklaşır. Çok sakindir. Silahını çıkarır, aynı sakinlikte şakağına dayar. Gülümseyerek tetiği çeker, basit bir klik sesi.

Ah, kaçtı. Bu seferlik.

SCHWÄNZCHEN

Korkmadım ki.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Biliyorum, fark ettim... Yiğit bir çocuksun, cesur ve sebatkâr. Bunlar gençlerimizde eksikliğini duyduğumuz

değerler... Ama çok yakında tekrar bunun çaresini bulacağız. Sen bu ülkenin insan suretine bürünmüş halisin...

SCHWÄNZCHEN

Palavra, palavra, palavra...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Öyle, öyle. Sen canlı bir sembolsün çünkü görünenin aksine, kendini sevmiyorsun. Sonunda konuşacağını, her şeyi itiraf edeceğini bile bile neden bu işkenceye katlanıyorsun...

SCHWÄNZCHEN

Asla itiraf etmem.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Tabii ki edeceksin, çok yakında. Cesursun, derini çürüten aside bile dudaklarında bir şehit gülümsemesiyle katlanıyorsun. Çünkü kendini sevmiyorsun, bu kadar basit. Tıpkı bu ülkenin halkı gibi, tanrıların bahsettiği nimetlere rağmen, açlık görülmemesine rağmen, ağaçlarından meyve toplar gibi para toplamanın mümkün olmasına rağmen ve etrafındaki komşu topraklarda şeytanlar iş başındayken, erkek kardeşin erkek kardeşle, kız kardeşin kız kardeşle bedenen ve ruhen savaş halinde olduğu bu halk gibi...

SCHWÄNZCHEN

Bu zırvalıklardan hiçbir şey ama hiçbir şey anlamadım...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Bu ülke cennet bahçesiydi, sen, ben, o ve başkalarının, altına bitmek bilmeyen bir açlık duyan, ülkeyi yemeye doyamayan insanların doldurduğu bir bahçe. Aşk için ve aşk ile birbirimizi öldürdük; çünkü kardeş kardeşin boynunu kırdığından, sevildiğini hissedemiyordu... Birbirimizi sevmek ve sevmek için birbirimizi boğazladık. Amacımıza ulaştık; bundan böyle, bizim de insanlığın gözüne sokacak yaralarımız var, çünkü bu insanlık birine acımadan sevemez. Genele uyduk, takımda yerimizi aldık. Küstah kaygısızlığımızı bir kenara itip yeniden dirildik. Bu ülke cennet bahçesiydi ama Cennet'in kalbinde aşk yok, olsaydı Havva elmayı ısırmazdı. Yeni Babil'in kapılarını zorlamak için kılıçlarımızı kuşandık. Şu an buradayız ve sonsuza kadar da burada kalacağız, kendimi bu işe adadım, bu karmakarışık kalabalık karışısında ant içerim.

ONBAŞI-ASALAK

Görüyor musun, Komandante istediği zaman nasıl konuşuyor ama...

SCHWÄNZCHEN

Sırf martaval! Azıcık etkilenmedim.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Çöz şunu!

ONBAŞI-ASALAK

Ama Şef...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Bu bir emirdir, çöz şunu! (*Emri yerine getirir.*) Yüzünü temizle ve ayaklarını yıka. (*Emri yerine getirir.*) Görü-

yorsun ki delikanlı, artık kendini sevdirmek için kafanı duvarlara vurmana gerek kalmadı... Bu arada, senin burcun ne?

SCHWÄNZCHEN

Nasıl yani? Ne burcu?

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Zodyak... Yıldız falı... Ben Akrep'im, yükselenim Aslan.

ONBAŞI-ASALAK

Ben de Oğlak, yükselenim Balık.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Tamam da bize ne... Evet, hangi burç?... Susuyor muymuş, şımartılmak mı istiyormuş, ha?... Tamam o zaman, ben söyleyeyim: Boğa, yükselinin Terazi.

SCHWÄNZCHEN

Ama bu doğru!... Nasıl bildiniz?

ONBAŞI-ASALAK

Şeflerin gizemi, Komandante olmanın gizemi.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Epeydir senin üzerinde çalışıyorum. (*Garip şekillerin çizilmiş olduğu karatahtayı göstererek.*) Bak, bunların hepsi sensin.

SCHWÄNZCHEN

Bu ben miyim şimdi?

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Evet, kuşbakışı görünüşe göre sensin... Bak şurada yazıyor: Boğa, yükseleni Terazi.

SCHWÄNZCHEN

Yani bu kadar olur, ben... Biliyorum ama ben... Yani bu gerçekten...

ONBAŞI-ASALAK

Komandante biliyor bazı şeyleri...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Fevkalade bir burç, büyük bir kader yolu...

SCHWÄNZCHEN

Ama size fabrikanın nasıl tekrar çalıştırılacağını söylemeyeceğim... Çünkü siz benim tuttuğum taraftan değilsiniz.

ONBAŞI-ASALAK

Görüyorsunuz değil mi Şef, sinir bozucu herif! Tekrar bağlayayım mı?...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Hayır, bırak... Hangi taraftan bahsediyorsun! Taraf maraf kalmadı. Bütün iç ve dış tehditleri, farklılıkları temizledik. Şu andan itibaren topraklarımız saf ve temizdir. Aç gözünü delikanlı, savaş bitti. Ben bu ülkeyi barışa kavuşturdum. Artık kuzey, güney, doğu, batı yok. Merkez de yok. Tek bir ülke. Bizim ülkemiz. Bizim vatanımız. Bizim toprağımız. Sadece sessizlik ve boşluk. Bütün dünya için. Herkes için. Artık bize de demokrasiyi hayata geçirmek için kolları sıvamak düşünüyor...

SCHWÄNZCHEN

Palavra, palavra, palavra...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Demokrasi, işte tek eksigimiz bu! Şöyle güzel, koca bir demokrasi, sağlam çatılı, şöyle dolgun memeli, depresif bir atı bile azdırabilecek... İşte ancak bu bizi kardeşin kardeşi öldürdüğü bataklıktan kurtarabilir. Bu halk böyle güzel yapılmış bir demokrasiyi hak etmiyor mu! Bira fabrikasının tekrar işlerliğini kazanması, bütün kalbimle diliyorum ki bu durum, aramızdaki dışlanmışlara, daha güçsüzlere, daha küçüklere, başarısızlara, savunmasızlara, hiçbir şeyi olmayanlara, kendi varoluşlarını şimşek gibi ve özdeksel bir biçimde geliştirmeleri açısından katkıda bulunacak, homojen bir toplum oluşmasına zemin hazırlayacaktır; bireysel teşebbüslere açık, daha kardeşçe yaşanan bir toplumun bilinçli hayalini kur-maktayım, eşit paylaştırılmış iş imkânları, genç-yaşlı, kadın-erkek, yoksulluyla yaşlısıyla el ele, tek yürek bir toplum! Evet, koyun çayıra göz kulak olacak, kurt da koyuna. Vatanımız için, yalnızca insan suretinde bir ekonomiyi ispatlayan bir birlik ve beraberlik değil, arzumuz, özellikle bunlarla eş zamanlı olarak diyalog ve hukuka saygı çerçevesinde yeşillenecek özgün bir milli kimlik yaratmak adına, kültür ve sanatı, yani gelenekten yola çıkan bir eğlenceyi, modernite ve post-moderniteyle yoğurarak, güçlü bir sinerji meydana getirmektir...

ONBAŞI-ASALAK

Komandante istediği zaman ne kadar güzel konuşuyor! Eh tabii adam okulunu okudu...

SCHWÄNZCHEN

Bana bu anlattıklarınız politikacı lakırdıları olmasın, ha?

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Sadece gerçekler, saf gerçekler...

SCHWÄNZCHEN

Gerçekten demokrasiyi mi savunuyorsunuz?

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Şuraya yazıyorum! Ben bir demokratım, açılımların ve barışın adamı!

SCHWÄNZCHEN

Ya siz?

ONBAŞI-ASALAK

Ben de... Onun gibi demokrat, açılımların falan adamı, aynı, akılların ve yüreğin barışı için... Koyun ve kurt için... Onun gibi demokrat.

SCHWÄNZCHEN

Mademki sizler gerçek demokratsınız, o zaman her şeyi itiraf edeceğim. Fabrikanın çalışması için, beşinci sıranın, soldan sağa dokuzuncu düğmesini işleve geçirecek olan üçüncü sıranın, sağdan sola altıncı düğmesine basmanız yeterli.

ONBAŞI-ASALAK

Ben yapayım...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Hayır, çekil oradan hödük! Bu tarihi bir açılış, ancak Komandante tarafından yapılır.

Yüzbaşı-Ölümü-Sallamaz düğmelere basar. Birden biraz önce duyulan ezgi yükselir. Schwänzchen gülmekten yarılr. Fakat diğer ikisi hiç bozulmadan dururlar, hatta şarkının içine girmiş, dinlemektedirler.

ONBAŞI-ASALAK

Şef, çocuklar!... Bunlar çocuklar!...

SCHWÄNZCHEN *hâlâ gülmektedir*

It's a joke!... It's a joke!... It's a joke!...

ONBAŞI-ASALAK

Al işte, şimdi de İngilizce konuşmaya başladı.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ *şarkının ahengine kapılmış, kendinden geçmiş bir şekilde, gözleri kapalı, Mozart ya da Wagner, ya da bu tarz müzik dinleyenlerin yaptığı gibi*

Şşt!... Dinliyorum.

ONBAŞI-ASALAK

Duyduğum şeyi duyduğumu biliyordum... Bu gece duyduğum tam olarak Almanca bir şarkıydı... Yanılmamışım, halüsinasyonlar görmüyordum... Gecenin içinden yükselen, yanlarında böceklerin sesleri ve gece kuşlarının ötüşlerini getirerek ormanın üzerinde bir hale oluşturan çocuk sesleri... Yanılmamışım...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Kes sesini, dinliyorum.

Sessizlik. İkisi, sanki bir ayindeymiş gibi müziği dinlerler. Schwänzchen gülmeyi keser, belli ki diğer ikisinin

durumları karşısında hayretler içinde kalmıştır. O da müziği dinlemeye başlar, düşünür gibi, keşfediyormuşçasına ya da şimdiye kadar kaçırdığı ritmi arar gibi...

SCHWÄNZCHEN

Bakıyorum hiç bozulmadınız...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Şşşt!...

SCHWÄNZCHEN

Sadece biraz atmosferi değiştirmek istemiştım, hepsi bu...

ONBAŞI-ASALAK

Şşşt!...

SCHWÄNZCHEN

Alman ezgilerini sever misiniz?

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Bayılışım.

ONBAŞI-ASALAK

Bayılışız.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Biraz önce de siz miydiniz?

SCHWÄNZCHEN

Evet, yaklaşık bir saat oluyor... İki saat, bu çalmaya başladı...

ONBAŞI-ASALAK

Yani duymuş olduğum şeyi duymuşum.

SCHWÄNZCHEN

Gülelim diye... *It's a joke... (Gülmeye başlar.) It's a joke... It's a joke... It's a joke...*

ONBAŞI-ASALAK

Sen İngilizce biliyor musun?

SCHWÄNZCHEN

Yok, hiç bilmiyorum, sadece *it's a joke* demesini biliyorum. Bunu çok *fun* buluyorum.

ONBAŞI-ASALAK

Bu da İngilizce... Doğru değil mi Şef, *fun* İngilizce değil mi?

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Bu kelimedden daha İngilizcesi olamazdı...

SCHWÄNZCHEN

Evet, doğru...

ONBAŞI-ASALAK

Yani *it's a joke*'dan başka kelimeler de biliyorsun.

SCHWÄNZCHEN

Evet, doğru...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Bunları birleştirerek başka bir cümle bile yapabilirsin:
It's a joke is fun.

SCHWÄNZCHEN

Aa evet, doğru... Hatta birkaç düzenlemeyle iki ya da üç ayrı cümle daha yapabilirim. Öncelikle sizin dediğiniz gibi: *It's a joke is fun*. Ama daha basit olarak *fun is a joke* diyebiliriz ya da yine *joke is fun!* ya da hatta *is fun it's a joke!* ya da en basiti *it's*.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Ben de tam onu diyecektim sana, cesaret edemedim.

SCHWÄNZCHEN

Ya da daha da basitinden: *Joke, joke, joke!*

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Hah, böylece her şeyi söylemiş olduk. Sen çok oyuncu ve esprili birisin gibi geliyor bana. Bizim kim olduğumuzu biliyor musun bari?

SCHWÄNZCHEN

Tabii ki. Siz ünlü ve zalim Yüzbaşı-Ölümü-Sallamaz El Komandantesiniz. Tabiri caizse, savaş sanatınızın efsanesi bugün bütün milletlerde yankı buluyor. O ise Onbaşı-Asalak, işkenceci olarak kullandığınız kan dökücü palyaço. Ama sizden zerre etkilenmiyorum, kimse hiçbir zaman beni etkilemeyi başaramamıştır...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

O halde bu bira fabrikasının fethi için yapılan savaştan neden canlı, zarara uğramadan ve zaferle çıktığınızı da biliyordur.

SCHWÄNZCHEN

Yok, ama bu uykularımı kaçırmıyor.

ONBAŞI-ASALAK

Çünkü biz en kötüyüz, kötü, kötü... Geri zekâlı!

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Sakin. Grubumuzun içinde emrim altında iyi tohum dokuz askerim vardı, gerçek puştlar. Ama sonuç olarak kim bu görevden sağ çıkmayı başardı?

SCHWÄNZCHEN

Sadece ikiniz.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Neden... Sırıتما artık, çok sinir bozucu olmaya başladı!... Evet, neden sence?

SCHWÄNZCHEN

Sanırım çünkü siz daha açıkgözsünüz.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Daha iyisi.

SCHWÄNZCHEN

Çünkü siz en puştsunuz.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Neyin en puştı?

SCHWÄNZCHEN

Puştların en puştı. Herkes sizden korkuyor çünkü siz en yırtıcı ve acımasız olanlarsınız. Kestiniz, yaktınız ve tecavüz ettiniz, hatta yeni doğmuşları bile havanda dövduğünüz söyleniyor.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Bundan daha iyisini yaptık.

SCHWÄNZCHEN

Biliyorum ki siz bu zamanın en parlak starlarısınız ve...

ONBAŞI-ASALAK

Efsanemiz bütün sınırları aştı. Değil mi Şef?

SCHWÄNZCHEN

Ama tüm bunlara götümlle gülüyorum! Beni etkilemiyorsunuz! Hiçbir şey söylemeyeceğim!

ONBAŞI-ASALAK

Karşında geleceğin Cumhurbaşkanı ile Savunma Bakanı olduğunun farkındasın herhalde.

SCHWÄNZCHEN

Bana ne...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ *birden pantolonunu indirerek*

Artık yeter, eğlence bitti. Pantolonunu indir ve dört ayak üzerine çok... Kıcının arasında şeytanın ateşini hissedeceksin! Pantolonu indir ve dört ayak üzerine!...

SCHWÄNZCHEN

Hayır, hayır olmaz... Lütfen, bunu yapmayın... Yalvarıyorum, yapmayın... Her şeyi söyleyeceğim...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Zaten itiraf edeceğini biliyordum ama sen artistlik taslamayı tercih ettin... Artık çok geç! Dört ayak üzerine!

SCHWÄNZCHEN

Hayır, bu olmaz, çok acıyor... Yalvarırım... Bir daha artistlik taslamayacağım... Ne isterseniz söyleyeceğim... Bakın söylüyorum: Bira fabrikasının sırrı bende değil, bir kadında! Fabrikanın nasıl çalışacağını bir tek o biliyor...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Bir kadında mı?

SCHWÄNZCHEN

Evet, gerçeği söylüyorum, bir kadında... Ben hiçbir şey bilmiyorum...

ONBAŞI-ASALAK

Al işte, bir kadındaymış! Yani ezelden beri içtiğimiz birayı bir karı mı üretiyor diyorsun?... Anamız, bacımız gibi mi yani?

SCHWÄNZCHEN

Evet, gerçek bir kadın, göğüsleri ve kalçalarıyla.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Kerhane tamam olsun diye bir kadın eksikti, şimdi tamam oldu. Yani başından beri bu fabrikayı işleten bir karı mıydı! Emin misin?

SCHWÄNZCHEN

Hatta kendisi hamile, yani o kadar kadın.

ONBAŞI-ASALAK

A ah!

SCHWÄNZCHEN

Benden.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Of!

ONBAŞI-ASALAK

Ha... ha... hadi canım! Na... na... na na... na naaa...
nasıl becerdin?

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Neden! Siz evli misiniz?

SCHWÄNZCHEN

Pek sayılmaz. Bir sabah bütün işçilere, “Pantolonlarınızı indirin!” dedi. Indirdik pantolonları. Şeylerimize baktı, yokladı, tarttı, kokladı bile, sonra da beni seçti: “Sen, bana çocuk yapacaksın!” dedi.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Nasıl yani! Sırf bir kadın istedi diye pantolonlarınızı indirmeye razı mı oldunuz...

SCHWÄNZCHEN

Ama o patron, bizlerse basit işçileriz...

ONBAŞI-ASALAK

Ve seni mi seçti?

SCHWÄNZCHEN

Eh evet... Ben bile çok şaşırdım çünkü sorun şu ki... İşçilerden bazılarının bacak aralarında öyle şeyler vardı ki... Çüş! Oha! Hayatımda bu kadar kocaman bir şey

olacağı aklıma gelmezdi... Aha şu kadar, şu kadar diyorum ya, sakat dersiniz adama... Benimki en küçükleriydi, buna rağmen beni seçti... Bir kadın ancak bu kadar kaçık olabilir... Galiba sadece iyi bir adamla güzel vakit geçirerek kendine hediye vermek istiyordu... Bunu sadece bu şekilde kendime açıklayabiliyorum... Ne az ne çok olan bir tip... İyi ve tatlı biri...

ONBAŞI-ASALAK

İyi ve tatlı, ne az ne çok olan biri de sensin, öyle mi?

SCHWÄNZCHEN

Gerçekten. Kadınlar beni her zaman ne az ne çok bulmuşlardır. İyi ve tatlı biri. Sonuçta ikimiz de kendimize güzel anlar ısmarlamış olduk. Aklına estiğinde - ki bazı günler günde yedi kere aklına esiyordu - işin gücün arasında beni arıyor, bürosuna götürüyor, sırt üstü yatırıyor ve üstüme çıkıyordu ve...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Tamam anladık! Sadede gel, sadede gel!

SCHWÄNZCHEN

Sadede gelince, çok basit: Tek başına çocuk sahibi olmak istiyordu, onunla sevişmemi istedi ve ben de onu hamile bıraktım... Bu sebepten diğer işçiler onun bana bira fabrikasının sırrını söylediğini sandılar... Karnına çocuğu koyduğum için... Ama bu benim çocuğum değil, onun çocuğu...

ONBAŞI-ASALAK

Ayy, off, of... Bütün bunlar öyle başımı ağrıtmaya başladı ki!

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Peki bu kadıncağızın ismi nedir acaba?

SCHWÄNZCHEN

Beyazbüyü.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Ha, beyaz olduğu için mi?

SCHWÄNZCHEN

Bilmiyorum, hiç bakmadım.

ONBAŞI-ASALAK

Bu herif biraz salak olmasın Şef?

SCHWÄNZCHEN

Kesin bildiğim şey, kadın Almanca konuşuyor.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

İsmi Beyazbüyü mü?

SCHWÄNZCHEN

Bilmiyorum, hep bu isimle çağırılıyordu. Fabrikaya girdiğimde, oradakiler Beyazbüyü diyordu, ben de onlar gibi yaptım, bu Beyazbüyü ismi nereden geliyor diye hiç sormadım.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Şu anda nerede bulunuyor kendisi?

SCHWÄNZCHEN

Savaş yüzünden kaçtı, benim yüzümden de, çocuğu kendim için istiyorum sandı, hâlbuki çocuklar beni hiç-

bir zaman ilgilendirmedi... Bakın, onlara bir gazezim yok, sadece bir veledede kendimi ne yakın ne uzak hissediyorum... Ama o bir kere kafasına koydu... Hanımları bilirsiniz! Kafaya bir şeyi taktılar mı... Sonuç olarak kaçtı çünkü... hava atmak ya da caka satmak gibi olmasın ama gün geçtikçe benden vazgeçmekte zorlanıyordu... hünerlerimden vazgeçemeyeceğini hissediyordu... kölem olmaya başladığını... Kadınlarla benim hep böyle olmuştur... Başta iyi... ama sonra, bir kere kanca takılmaya görsün, çıkarmanın imkânı olmuyor... çünkü...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Nerede o?

SCHWÄNZCHEN

Paris'te.

ONBAŞI-ASALAK

Hassiktir, bir Fransız, en fecisi...

SCHWÄNZCHEN

Hayır, bir Alman...

ONBAŞI-ASALAK

Alman mı?... Alman mı!... Senin gibi bir çirkinin bir Almanı çöp çöp yaptığına inanmamı mı bekliyorsun?

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Paris'te ne yapıyor?

SCHWÄNZCHEN

Moulin-Rouge revüsünün baş dansçısı. Bira fabrikasından önceki işi buydu zaten. Duydum ki şimdilerde çok

sükse yapıyormuş, bütün Paris gazeteleri ondan bahse-
diyormuş çünkü insanlar ilk defa hamile bir revü dans-
çısı görüyorlarmış... Bana uçurulan haberlere göre, re-
simleri bütün Paris sokaklarını süslüyormuş...

ONBAŞI-ASALAK

Ayyyyy, ooofff, offf, of... Zavallı kafam... Karışıyor, karı-
şıyor... Allahım karıştıkça karışıyor! Yani diyorsun ki,
karnına çocuğu koydun, o da seni palaların ortasında
terk ederek Moulin-Rouge'a sığındı öyle mi?

SCHWÄNZCHEN

Bana kibirli ve kokuşmuş derdi...

ONBAŞI-ASALAK

Bu doğru, kokuyorsun... Kokuyor değil mi Şef?

SCHWÄNZCHEN

Derdi ki benim... Benim... Bana Schwänzchen adını
takmıştı.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Git bul onu...

SCHWÄNZCHEN

Paris'e mi?

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Sana "Git bul onu!" dedim. (*Schwänzchen çıkar.*) Çabuk ol. Çünkü beş dakika içerisinde bir işçi arkadaşını vuracağım. Ve bu her beş dakikada bir tekrarlanacak.

LAS VEGAS'A GIDİP DAĞITACAĞIZ

ONBAŞI-ASALAK

Nasıl onun gibi kokuşmuş küçük bir böcek bir Almanı becerebilir! Bu, bu beni aşıyor!... Şef, her şeyi itiraf edeceğini nasıl bildiniz?

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ *tahtayı göstererek*
Yükseleni Terazi olan bir Boğa asla ibne olamaz.

ONBAŞI-ASALAK

Ha, anladım... Siz gerçek bir komutansınız.. Şef, bütün ülkenin içtiği biranın bir kadın tarafından hazırlanıyor olması sizi rahatsız etmiyor mu?

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Çok yakında bu sona erecek. Tarifini ve fabrikayı kullanma kılavuzunu aşıracağım ve bundan böyle biranın ustası ben olacağım. Bütün dünyaya bira satacağız, onlara ulusal yenilenmenin vatansever gayretinden bahsedeceğiz, sonunda toplumsal bir görev gibi rahatça bira alıp içecekler. Para kasalara su gibi akacak...

ONBAŞI-ASALAK

Milyarder olacağız...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Ulusal-yeni-oluşum-vergisini getireceğiz...

ONBAŞI-ASALAK

Sonra, biraların tüm hâsılatını ve onların vergisini alacağız, hatta eski diktatörün dışarıdaki parasını yurda ge-

ri transfer edeceğiz... Acayip zengin olacağız ve Las Vegas'a gidip dağıtacağız...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ
İyi bildin.

ONBAŞI-ASALAK

Anakondalar gibi uzun limuzinler, Fransız şampanyası, İran havyarı, en büyük boks maçlarının yapıldığı kumarhaneler, dolarların su gibi aktığı Nevada'nın blackjack masaları bizim olacak... Akıllı kalçaları ve bitmeyen bacakları olan kızların seni beklediği inanılmaz lüks otellerin yumuşacık ve kocaman yatakları bizim... Şef, ya şu bizim jigolo geri gelmezse?

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Eli mahkûm. Bu gibi bir şeyle gözdağı verildiğinde, pür dikkat kesilirsin, süt dökmüş kediye dönersin.

ONBAŞI-ASALAK

Hakikaten o olay çok acıyor... Hatta siz bana yaptığınızdan beri zaman zaman kekeliyorum.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Demek ki neymiş, Almanıyla birlikte geri gelecekmiş.

ONBAŞI-ASALAK

Kadını ne yapacağız Şef?

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Fabrika tam gaz çalışmaya bir başlasın, onu sana bırakacağım. İstediğin her şeyi yapmakta özgürsün...

ONBAŞI-ASALAK

Her şeyi mi, gerçekten mi?

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Gerçekten her şeyi. Meydan sana kalacak.

ONBAŞI-ASALAK

Oo, komutanım, siz gerçek bir şefsiniz. Bir Alman! Bir Almanla çöp çöp yapacağım!...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Ama sonra boğazlayacaksın.

ONBAŞI-ASALAK

O kendiliğinden gelir zaten Şef.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Şşt... Bir gürültü duyuyorum... Belki de bizim jigolodur... ya da katliamdan kurtulan bir milis geri dönüyordur, nefret ve intikam duygusu doruk noktasında... O halde çok temkinli olalım.

ONBAŞI-ASALAK

Şef, buuuuuuuuuuu... bir... ka... ka... ka... ka... ka-
dın... bir kadın... Kadın, Şef!

*Schwänzchen ve Beyazbüyü girerler. Üzerinde revü
dansçısı kostümü vardır. İkisi de nefes nefese kalmışlar-
dır.*

BEYAZBÜYÜ

*Immer das Selbe! Unfähig, alleine klarzukommen!...
Was hat sie wieder getan Beyazbüyü?** Ee ne yaptı yine
Beyazbüyü! Yine ne çaldım, neyi yağmaladım, nereyi
soydum! Gösterin bana ki özür dileyeyim, beni bekle-
yen bir şovum var! Yine kimi köleye çevirdim! Kimi
sömürgeleştirdim! Sömürgelikten kurtarıp kime bağımsızlık
zokasını yutturdum? Baştan kabul ediyorum,
bana hangi kefareti verdirecekseniz verdirin, ama çabuk
olun, beni bekleyen bir şovum var! *Was hat sie wieder
getan Beyazbüyü!* Yeni Haçlı savaşları mı çıkardım! Yeni
trenler mi taradım! Yeni dikenli teller mi kurdum! Gü-
nah çıkarmaya hazırım, ama çabuk olun, beni bekleyen
bir şovum var! *Was hat sie wieder getan Beyazbüyü!*
Ozon tabakasındaki delik, mazota bulanmış kuşlar, be-
bek foklar... Her şey diyorum size, her şeyi itiraf et-
meye, kendimi suçlu ilan etmeye hazırım, ama çabuk
olun, beni bekleyen bir şovum var! Hep, yok Beyazbüyü

*“Hep aynı hikâye! Kendi başına kalmak mümkün değil! Ne yaptı yine Beyazbüyü?”

şunu yaptı, yok bunu yaptı! Ne yaptım ki bu kibirli ko-
kuşmuş Schwänzchen beni Moulin-Rouge’umdan çekip
alıyor, hem de şovun ortasında! Ne yaptı yine Beyaz-
büyü?

ONBAŞI-ASALAK

Ne kadar güzel!....

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Abartmayalım.

ONBAŞI-ASALAK

Cidden aklım almıyor, bunun gibi bir kadın nasıl oluyor
da şunun gibi bir örümceğin kasıklarını gıdıklamasına
izin veriyor?

BEYAZBÜYÜ

Ee Schwänzchen, nerede şu acımasız kan içen savaşçı
komandolar?

SCHWÄNZCHEN

İşte onlar, önünüzde duruyorlar Hanımefendi.

BEYAZBÜYÜ

Şu ikisi mi?... Sadece iki kişiler mi?

ONBAŞI-ASALAK

Evet, ama biz çok kötüyüz.

BEYAZBÜYÜ

Bütün ülkenin militanlarını siz ikiniz mi ayaklarınızın
altında ezdiniz?...

ONBAŞI-ASALAK

Evet, biz yaptık... Ama sadece biz değil... (*Birden ağlamaklı olur.*) ...Sadece biz değil... Başlangıçta on üç kişiydik... Adam gibi adamlar... Yanı başımızda düştüğünü gördüğümüz adamlar... Kollarımızda can veren... Ama kazandık... Onlar için, ne pahasına olursa olsun kazanmamız gerekiyordu...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Onlar için ve vatanımız için. Bu görkemli günde, savaş onuruna, anavatanımız uğruna şehit olan silah arkadaşlarımıza şükranlarımızı bir kez daha sunmamız gerekir... (*Mozart'ın Requiem'i.*) Onbaşı-Asalak, zaman kötü, göz yaşlarınızı silin ve hazır ola geçin!... Er-Koca-Yürek...

ONBAŞI-ASALAK

Vatan için muharebede şehit oldu...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ *havaya bir el ateş eder*
Er-Acı-Masız...

ONBAŞI-ASALAK

Vatan için muharebede şehit oldu.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ *havaya bir el ateş*
Onbaşı-Terminatör...

ONBAŞI-ASALAK

Vatan için muharebede şehit oldu.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ *ateş*
Onbaşı-Kindar...

ONBAŞI-ASALAK

Vatan için muharebede şehit oldu.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ *ateş*

Çavuş-Zararlı...

ONBAŞI-ASALAK

Vatan için muharebede şehit oldu.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ *ateş*

Çavuş-Her-Katta-Tecavüz...

ONBAŞI-ASALAK

Vatan için muharebede şehit oldu.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ *ateş*

Başçavuş-Mezarcıbaşı...

ONBAŞI-ASALAK

Vatan için muharebede şehit oldu.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ *ateş*

Üstçavuş-Belediye-Çukuru...

ONBAŞI-ASALAK

Vatan için muharebede şehit oldu.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ *ateş*

Asteğmen-Marcos...

ONBAŞI-ASALAK

Vatan için muharebede şehit oldu.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ *ateş*
Asteğmen-Yumruk...

ONBAŞI-ASALAK
Vatan için muharebede şehit oldu.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ *ateş*
Teğmen-Kötüçocuk...

ONBAŞI-ASALAK
Vatan için muharebede şehit oldu.

Ateş. Yüzbaşı-Ölümü-Sallamaz ve Onbaşı-Asalak bu duygu fırtınasında aşikâr bir şekilde yerle bir olmuşlardır. Dökülen ilk gözyaşı gizlice silinirken, ikincide artık tutamaz hale gelir ve birer çocuk gibi ağlamaya başlarlar.

Bu... bu... bu... bu adil... bu adil... değil... bu adil değil... İlk gidenlerin hep en iyilerden olması adil değil... Bunlar adam gibi adamdı.... En boktan durumlarda yanında olurlar... Seni asla bırakmazlar... Bu gerçekten hiç adil değil...

BEYAZBÜYÜ
Dokunaklı... Dokunaklı bir törendi... Acınızı paylaşıyorum... Sadece akıl sır erdiremiyorum... Pek iyi anlayamadım, hatta hiç anlamadım, ben burada ne arıyorum acaba... Çünkü takdir edersiniz ki, biraz önce Moulin-Rouge'da gösterimi yapıyordum, sonra birden seyircinin içinden bir haykırış duydum: Beyazbüyü! Beyazbüyü! Beyazbüyü! Çabuk olun! Gelin! İşçiler tehlikede! Hep-sini boğarak ateşe atmak istiyorlar! Hemencecik bu se-

sin kibirli kokuşmuş Schwänzchenciğa ait olduğunu anladım... Seyirciler homurdanmaya başladılar, bağırdılar, haykırdılar, koltukları kırıp protesto ettiler: Bu bir skandal! Hayatımızda Paris'te Moulin-Rouge'da böyle bir şey görmedik! Nereden çıktı bu manyak! Bir de niye buna Beyazbüyü diyor. Beyazbüyü! Beyazbüyü! Beyazbüyü!?... Çünkü burada belirteyim ki, Paris'te kimse beni Beyazbüyü adıyla tanımaz, bütün Paris bana Bavyeralı Josephine Baker der. Yani, ne istiyor bu herif bizim Bavyeralı Josephine Baker'ımızdan! Bu bir skandal! Nerede askerler? Atın şunu dışarı! Josephine Baker bu, boru mu? Dedim ki içimden: "Bu salaklar beni linç edecekler Schwänzchen!" Sahneden atladım, onu kaptığım gibi, azmış kalabalığı yarıp geçtim ve ne olduğunu anlamadan kendimi burada buldum, bu darmaduman olmuş, güneşin ışınlarını palalar kesmeye başladığında tekrar kaçmak zorunda kaldığım, bereketli memeleriyle yavrularını besleyen bir anne gibi birayla emzirdiğim bu ülkede... Tabii o kadar da deli değilim?... Herhalde bu ruh hastalarının gelip bana tecavüz ettikten sonra boğazlamalarını bekleyecek halim yoktu... Kaçtım... Pılımı pırtımı toplayıp kaçtım... Beyazbüyü gitti... Beyazbüyü kaputt!... Şimdi söyleyin bana, niçin bir daha ayak basmamaya yemin ettiğim bu cangıla geri geldim? *Warum! Warum! Warum?...*

ONBAŞI-ASALAK

Hop, hop, yeter artık kes artistliği, götümün Josephine Baker'ı...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Hödük! Böyle büyük bir hanımefendiyle bu şekilde konuşulmaz... Kabalığını mazur görün Madam Josephine

Baker, savaş, cangıl falan bilirsiniz... Bunlar hep insanı gevşekliğe elverişli hale getiriyor. Ama ben onu ivedilikle yola getireceğim, size asker sözü veririm...

BEYAZBÜYÜ

Zannederseniz siz şu meşhur Yüzbaşı-Ölümü-Sallamaz'sınız?...

ONBAŞI-ASALAK

Namı diğer El Komandante...

BEYAZBÜYÜ

İnanmıyorum... Efsanevi Yüzbaşı-Ölümü-Sallamaz mı?

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Evet, bendeniz.

BEYAZBÜYÜ

şimdi ben meşhur Yüzbaşı-Ölümü-Sallamaz'ın yanında mıyım?... Gözlerime inanamıyorum...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Aman efendim...

ONBAŞI-ASALAK

Bendeniz de Onbaşı-Asalak...

BEYAZBÜYÜ

İyi de bize ne!... Bir fotoğrafınızı çekebilir miyim?

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Tabii ki...

ONBAŞI-ASALAK

Sizi memnun edecekse...

Onbaşı-Asalak ile Yüzbaşı-Ölümü-Sallamaz poz vermeye hazırlanırken, Beyazbüyü fotoğraf makinesini çıkarır.

BEYAZBÜYÜ

Eveet, gülümsüyoruz... (Klik!) Kıpırdamayın, bir daha çekiyorum. (Klik!) Şimdi de ben geçeyim... İkinizle birlikte... Al Schwänzchen. (İki askerin arasına geçer.) Gülümseyin. Herkes gülsün... Tamamdır, basabilirsin Schwänzchen. (Klik!) Bir daha. (Klik!) Çok, çok teşekkür ederim El Komandante... Ah bir bilseniz!... Paris sizin kahramanlıklarınızla inliyor... Uygur halk... Özgür halk sizden çok şey bekliyor... Siz bugün Paris'in en büyük starısınız.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Biliyorum, biliyorum... Bu insanlığa karşı borcumuz, beni bekleyen çok büyük bir vazife... İşte, benim ülkem için, kendi kendine aşağılanmış, kendi kendinin kurbanı olmuş ama hep dimdik ayakta olan, efsanevi onuruyla, coşkulu savaş atının üzerinde duran ülkem için bir stara dönüşeceğim, sadece savaş kahramanlıklarım ile değil, binaenaleyh, herkes için geçerli olan bir demokrasi oluşana kadar usanmadan vaatlerimi yerine getireceğim. Şovunuzun sizi beklediğini biliyorum, sadece kuru soğanla değil aynı zamanda sanatla da yaşıyoruz ama takdir edersiniz ki Hanımefendi, sadece gösteri sanatıyla kendimizi memnun edemeyiz, bir avuç umutla da yaşıyoruz. Bana yardım edin Hanımefendi, bu size sunduğum bir yakarıştır, size karşı boynum kıldan ince, Allah rızası için, yardım edin şu huzurları madara olmuş yaş-

lılara, dövölmüş, tecavüz edilmiş kadınlara, çocuklara, ah o çocuklar ki, sizin de daha önce çok şairane bir şekilde belirttiğiniz gibi, güneşin ışığında parıltılar saçan rüyaları palalarla söndürölmüş... Yardım edin...

BEYAZBÜYÜ

Ben biraz alt üst oldum... Beni duygularımdan yakaladınız ve... Şu kadersizlere ufacık bir umut ışığı yakmak için ne yapabilirim, onu söyleyin yeter...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Bira fabrikasını tekrar işleve sokun.

BEYAZBÜYÜ

Mein Gott!

Birden bira fabrikasının içinde olduğunu ve fabrikanın hiç bozulmadığını fark eder.

ONBAŞI-ASALAK

Her şey süper bir şekilde yerinde duruyor, şeydeki bankalar gibi... Bu arada Hanımefendi, sizce neden Beyrut'taki bankalarda tek bir kurşun izi bile yok?

BEYAZBÜYÜ

Bu çok belli, herhangi bir gerizekâlı bile bunun nedenini anlar... Ah bira fabrikam!... Her şeyi yıktılar, yağmaladılar sanıyordum... ateşe verdiklerini... *Mein Gott!*

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Hayır, her şey olduğu gibi kaldı ve fiçılar hâlâ birayla dolu, sizin biranızla. Sanki hiç gitmemişsiniz gibi. Her şey sizi bekliyordu.

BEYAZBÜYÜ

Düşünmem gerekiyor... Her şey o kadar ani oldu ki...
Ve tabii el alışkanlığımı da kaybettim... Tarifi unuttum,
galiba... Şov-Biznis her şeyi unutturdu... Kitabımı alıp
tekrar gözden geçirmem gerek...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Siz verin bana kitabı, ben size gözden geçirmenizde yar-
dımcı olayım, Josephine Baker...

BEYAZBÜYÜ

Nasıl? Almanca okuyabiliyor musunuz?

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Ha Almanca mı yazıyor?

BEYAZBÜYÜ

Eski, çok eski Almanca.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Ah...

BEYAZBÜYÜ

Ya, ne yaparsınız... Program değişikliğini Moulin-
Rouge'a bildirmesi için menajerimi arayacağım... Nere-
ye gitti Meincici... Hah, işte, burada mıydın sen! *(Cep telefonunu çıkarır ve öper.)* Hallo Gianfranco?... Ich bin's... Josephine Baker... ja, ja Josephine Baker... Wo ich bin?... Du wirst mir nicht glauben, ich bin mit Yüz-
başı-Ölümü-Sallamaz... Hayır, hayır, gerçek Yüzbaşı-
Ölümü-Sallamaz'la... Aynen öyle, ona Komandante de diyorlar... So ist es, der Freund von Onbaşı-Asalak... He?... ja, aber er ist unglaublich dumm... Onun tam

tersi, Komutan çok centilmen... *Ich weiss nicht...* (Yüzbaşı-Ölümü-Sallamaz'a.) Benim ajanstan, Gianfranco, bir menajere ihtiyacınız olup olmadığını soruyor?... *Er sagt nein... Warum nicht! Es ist in der Tat der richtige Moment... He?... Hallo Gianfranco...* Bu Gianfranco'nun da Almancasından hiçbir zaman hiçbir şey anlamamışımdır. Kendisi İtalyan, menajerim, Cenovalı... Benimle sadece Almanca konuşmak istiyor ama *oh mein Gott!* öyle bir aksanı var ki!... *Nein, nein, ich bin noch dran...* Kesinlikle, yakında bütün menajerler onun peşine düşecek... *ja... ja... ja...* Ne dersiniz, Gianfranco sizin işlerinizle ilgilensin mi*?...

Yüzbaşı kararsızlığını belirtir bir şekilde omuzlarını kaldırır.

ONBAŞI-ASALAK

Ben menajerim olmasını isterdim...

BEYAZBÜYÜ

İyi de sen şov-biznis dünyasında kimseyi ilgilendirmiyorsun... *Hallo Gianfranco, Yüzbaşı-Ölümü-Sallamaz würde es sich gerne überlengen... Nein, nein, nicht*

"Alo Gianfranco?... Benim... Joséphine Baker... Evet, evet Josephine Baker... Nerede miyim?... Bana inanmayacaksın, Yüzbaşı-Ölümü-Sallamaz'ın yanındayım... Hayır, hayır gerçek Yüzbaşı-Ölümü-Sallamaz... Aynen, ona Komandante de diyorlar... Evet, Onbaşı-Asalak'ın arkadaşı... Ha?... Evet, ama o sinirbozucu bir salak... Onun tam tersi, Komutan çok centilmen... Bilmiyorum... (Yüzbaşı-Ölümü-Sallamaz'a) Benim ajanstan, Gianfranco, bir menajere ihtiyacınız olup olmadığını soruyor?... Hayır, diyor... Neden olmasın! Aslında şimdi tam zamanı... Ha?... Alo Gianfranco... Bu Gianfranco'nun da Almancasından hiçbir zaman hiçbir şey anlamamışımdır. Kendisi İtalyan, menajerim, Napoli'den... benimle sadece Almanca konuşmak istiyor ama, aman tanrım!, öyle bir aksanı var ki!... Hayır, hayır, hala buradayım... Kesinlikle, yakında bütün menajerler onun peşine düşecek... Evet... evet... evet... Ne dersiniz, Gianfranco sizin işlerinizle ilgilensin mi?... "

*jetzt... weil ich jetzt keine Zeit habe... Hör zu, ich rufe dich aus einem anderen Grund an... Moulin-Rouge müdürlüğüne benim yarın gösteriye gelmemin mümkün olmadığını bildir... genau, ich kann die Vorstellung morgen nicht geben... Hayır, hayır, kendi isteğim dışında alıkonulmuyorum... auf keinen Fall... Weder die Polizei, noch die Presse... Ich kann auf dich zählen?... Ich zähl' auf dich... Danke im Voraus... Hayır, hayır, fidyeye istemiyorlar... ich hab dir doch gesagt, dass ich nicht entführt worden bin... es ist eine Angelegenheit, die bis morgen geregelt sein wird... Kesinlikle, yarın Paris'e dönüyorum... Also, ich umarm'dich... Ben de... Ben de seni her yerinden öpüyorum... Ja, überall, überall, überall... bis morgen...** Ah şu Gianfranco!... Tamamdır, halloldu. (*Kaldırmadan önce, Meinciciye cep telefonuna - tekrar öpücük kondurur.*) Ama şimdi biraz dinlenmem gerekiyor... Bütün bu olaylar, yolculuk, saat farkı... tam anlamıyla öldüm bittim... *kaputt, kaputt, kaputt...* Yarın yemek kitaplarıma tekrar dalacağım... Sabah ola hayrola...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Onlarca yıldır barışın ve huzurun gelmesini bekliyoruz, bir gece daha bekleyebiliriz Hanımefendi. Sabah ola hayrola Bavyeralı Josephine Baker.

"Alo, Gianfranco, Yüzbaşı-Ölümü-Sallamaz düşünceğini söylüyor... Hayır, hayır şimdi değil... E çünkü şu an zamanım yok... Dinle, ben seni başka bir şey için aradım... Moulin-Rouge müdürlüğüne benim yarın gösteriye gelmemin mümkün olmadığını bildir... Evet, yarın gösteriye gelemeyeceğim... Hayır, hayır, kendi isteğim dışında alıkonulmuyorum... Kesinlikle hayır... kesinlikle hayır... ne polisi, ne de basını... Sana güvenebilir miyim?... Sana güveniyorum... Şimdiden teşekkürler... Hayır, hayır, fidyeye istemiyorlar... Sana kaçırılmadım diyorum... Bu yarın bitecek bir iş... Kesinlikle, yarın Paris'e dönüyorum... Haydi öptüm... Ben de... Ben de seni her yerinden öpüyorum... Evet, her yerinden, her yerinden... Yarın görüşürüz..."

BEYAZBÜYÜ

Aynı şekilde Komandante... Ama ilk müzakerelerden önce, rehin tuttuğunuz bütün işçileri salıvermenizi istiyorum.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Olmuş bilin.

BEYAZBÜYÜ

Ne âlâ. Haydi, gel bana biraz masaj yap *mein Schwänzchen*.

Beyazbüyü ve Schwänzchen çıkarlar.

ONBAŞI-ASALAK

Bu adamda ne bulduğunu soruyorum da kendi kendime...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Yarın, zengin adamlar olacağız...

ONBAŞI-ASALAK

Fütursuzca zengin... Ve Las Vegas'a gidip, dağıtacağız!

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Hele bir makina çalışsın, ikisini de geberteceğiz...

ONBAŞI-ASALAK

Ama daha önce... Söz vermiştiniz, Komandante, bana söz vermiştiniz... Daha önce ona çöp çöp yapacağım... sırf bana saygısızca davrandığı için... Her neyse, zaten Alman kadınlardan hep etkilenmişimdir...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Meydan senin. Söz, çöp-çöp. İyi geceler, Onbaşı-Asalak Beyefendi.

ONBAŞI-ASALAK

İyi geceler Komutan-Ölümü-Sallamaz Beyefendi.

Gece karanlığı.

Karatahta üzerindeki Yüzbaşı-Ölümü-Sallamaz'ın çizdiği deruni şekillerin yerini, çözölemeyen alfabeli egzotik formöller almıştır.

SCHWÄNZCHEN

...Öyle zamanlarda konuşur, konuşur, konuşur...

ONBAŞI-ASALAK

Konuşur mu? Ne der?

SCHWÄNZCHEN

Hiçbir zaman bilemedim. Almanca konuşur... At biner gibi üstümdeyken Almanca konuşur. Bu anlar, sadece Almanca konuştuğu nadir anlardır. Gözler yarı kapalı, kasıkları etek bölgemde gidip gelirken, bütün bedeni zevk ateşiyle tutuşurken, dudakları aralanır ve o an... ağzından yayılan kelimeler büyüleyici şeyler... Düzenli olarak hep aynı cümleyle başlar... “*Wo bist du, mein Väterchen?*” der.*

BEYAZBÜYÜ *girerken*

Hayır, hayır ve hayır!

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ *girerken*

Ben de size aynen iade ediyorum: Hayır, hayır ve hayır!

BEYAZBÜYÜ

Geri verin onu bana!

*“Neredesin, benim babacığım?”

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Müzakere masasına geri dönmediğiniz sürece olmaz...

BEYAZBÜYÜ

Ne müzakeresi! Pazarlığı siz bozdunuz...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Çünkü siz her şeyi alabora etmekle meşguldünüz!

BEYAZBÜYÜ

Dizlerimin üzerine çöküyorum: Meincicimi bırakın!
Fark ettiyseniz bu diğer cep telefonlarından çok farklı.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Kör değilim. Üzeri pırlantalarla kaplı ve altından...

BEYAZBÜYÜ

Ama asıl... asıl, bu bana Pavarotti'den bir armağan...
Pavarotti kendisi bana bir şeyin hatırası olarak hediye etti...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Bir gerekçe daha... Siz müzakere masasına dönerseniz,
ben de sizin Meinciciyi bırakırım...

BEYAZBÜYÜ

Peki tamam, kulak kesildim dinliyorum, kararınızı bildirin.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Teşekkürler... Teşekkürler... Sizi daha pozitif, uzlaşmacı, tek bir kelimeyle söylemek gerekirse, daha yapıcı bir seviyede bulmaktan dolayı çok sevinçliyim ve kendimi

tebrik ediyorum... Zaman bu zaman Bayan Bavyeralı Josephine Baker... Bira fabrikasının tekrar işlerliğini kazanmasını bütün kalbimle diliyorum ki bu durum, aramızdaki dışlanmışlara, daha güçsüzlere, daha küçüklerle, başarısızlara, savunmasızlara, hiçbir şeyi olmayanlara, kendi varoluşlarını şimşek gibi ve özdeksel bir biçimde geliştirmeleri açısından katkıda bulunacak, homojen bir toplum oluşmasına zemin hazırlayacaktır; bireysel teşebbüslere açık, daha kardeşçe yaşanan bir toplumun bilinçli hayalini kuruyorum, eşit paylaştırılmış iş imkânları, genç-yaşlı, kadın-erkek, yoksuluyla zenginiyle el ele, tek yürek bir toplum. Evet, koyun çayıra göz kulak olacak, kurt da koyuna. Vatanımız için, yalnızca insan suretinde bir ekonomiyi ispatlayan bir birlik ve beraberlik değil, arzumuz, özellikle bunlarla eş zamanlı bir biçimde diyalog ve hukuka saygı çerçevesinde yeşillenecek özgün bir milli kimlik yaratmak adına, kültür ve sanatı, yani gelenekten yola çıkan bir eğlenceyi, moderniteyle ve post-moderniteyle yoğurarak, güçlü bir sinerji meydana getirmektir... Hanımefendi, beni anlıyor musunuz, yeni bir Cennet bahçesi yaratmaya değil ama herkesin kendi bahçesinde kendi insanlık hayalleri doğrultusunda bir insanlık çınarı yeşerteceği Yeni Babil'i kurmaya can atıyorum.

SCHWÄNZCHEN

...Birden ışık saçıldığını hissediyorum, onu bu kadar mutlu görmekten dolayı çok mutlu oluyorum... Yavaş yavaş kelimeler dudaklarında hızlanıyor, şekil değiştiriyor, sesi birden tizlere çıkıyor... sonra sert bir şekilde peslere iniyor... Kelimeler namelerle dans ediyor... Söylediklerinden hiçbir şey anlamıyorum ama çok güzel, tek kelimeyle harikulade... Şiir, bu olsa olsa şiir olur...

Kelimelerin nanelere karışması, olsa olsa şiirlerde olur...
Sonra o kopuyor... sonra biz kopuyoruz, kelimelerin
tomurcuklarına doğru dalgalanıyoruz... ta ki bir kah-
kaha patlatana kadar...

ONBAŞI-ASALAK

Beyazbüyü gülmeye mi başlıyor?

SCHWÄNZCHEN

Tam bir kafadan çatlak gibi. Her zaman, tam zevkin do-
ruklarına çıktığında, gülüyor. Bir gülüş ki, hep "*Oh,
mein Schwänzchen!*" ile biten, gözleri yuvalarından fır-
lamış, Haçın ayaklarındaki Kutsal Bakire gibi...

BEYAZBÜYÜ

Beyefendi, asıl siz bütün diyalog yollarını kapadınız ve
en temel uluslararası hukuk prensiplerini ayaklar altın-
da çiğnediniz!

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Hukuk üzerine ipe sapa gelmez düşüncelerinizden beni
uzak tutun lütfen Hanımefendi. Bizi ilgilendiren mesele,
takdir edersiniz ki, uluslararası hukukun sınırlarının ve
değişkenlerinin çok üstünde bulunmaktadır. Bana şu
sıçtığımın bira fabrikasının nasıl çalıştığını öğretmek is-
tiyor musunuz, istemiyor musunuz?

BEYAZBÜYÜ

Nein!

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Peki neden *Nein*?

BEYAZBÜYÜ

Çünkü!

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Çünkü ne?

BEYAZBÜYÜ

Çünkü... çünkü tarifi bir bölümünü unuttum... çünkü... daha tekrar etmedim... çünkü... benim kadınlık içgüdülerime hiç güven vermiyorsunuz!

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Eh o zaman, kadınlık içgüdülerinizin yolunu şaşırdığını size belirtmeliyim... Ben her zaman güven verdim... Kasabama, bakkalıma, otobüs şoförlerine... Ben güven veririm. En basitinden, güven verdiğime analarımız şahittir... Ben her zaman herkese güven verdim!

BEYAZBÜYÜ

Verdiğiniz sözü tutmayarak işçileri hâlâ serbest bırakmamanızın ötesinde, hâlâ Meinciciye, cep telefonuma el koymuşken nasıl size güvenmemi beklersiniz?

SCHWÄNZCHEN

...Sonuçta o esas anda, kafadan çatlak gibi, gözlerini dönmüş havaya bakarak güler. Hep “*Oh, Schwänzchen!*” ile biten bir gülüş.

ONBAŞI-ASALAK

Sana böyle hitap etmesi nereden icabetti?

SCHWÄNZCHEN

Küçük-çük demekmiş.

ONBAŞI-ASALAK

Ne, Almanca takma adın Küçük-çük mü?

SCHWÄNZCHEN

Evet. Schwänzchen Almanca Küçük-çük demek.

ONBAŞI-ASALAK

Hadi be, şaka mı yapıyorsun?

SCHWÄNZCHEN

Hayır, anlamı buymuş.

ONBAŞI-ASALAK

Küçük-çük?... Neden?... Çünkü seninki...

SCHWÄNZCHEN

Evet... öyle diyebiliriz...

ONBAŞI-ASALAK

Nasıl küçük?... Şöyle küçük mü?

SCHWÄNZCHEN

Daha küçük.

ONBAŞI-ASALAK

Böyle mi?

SCHWÄNZCHEN

Biraz daha.

ONBAŞI-ASALAK

Yok canım... Bütün o anlattıklarını bununla mı yaptın...

BEYAZBÜYÜ

Anladığım kadarıyla siz beni burada rehin tutuyorsunuz?

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Tarihin rüzgârı yön değiştirdi Hanımefendi! Hiç taviz vermeden bana fabrikanın işleyişini göstermenizi ve özellikle bira tarifini vermenizi emrediyorum!

BEYAZBÜYÜ

Nein! Almanya büyükelçiliğini arayın, isteklerinizi ya da fidyenizin bedelini onlara bildirin. Artık sizinle muhatap olmuyorum.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Şımarıklığı bırakın artık! Derhal gösterin bana...

BEYAZBÜYÜ

Dünya, sadece sov-biznis dünyası değil, sadece özgür dünya değil, bütün dünya uzun süre Bavyeralı Josephine Baker efsanesini konuşacak... *Alle Welt wird davon sprechen**! Maskeniz düştü, siz bir demokrat değilsiniz... İlkel bir kan emicisiniz!... Beş para etmez bir diktatörsünüz!...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Sizi ağzınızı toplamaya davet ediyorum. Tarihin çarkı yön değiştirdi. Karar verin yoksa Meinciciyi ateşe atarım...

*"Bütün dünya bunu konuşacak!"

BEYAZBÜYÜ

Hayır, hayır, o olmaz... Meinciciye olmaz... Allah aşkına Meinciciyi ateşe atmayın... Anlaşacağım... Anlaşmaya hazırım... Bir çözüm yolu bulmaya... Bana biraz zaman verin... Biraz zamana ihtiyacım var... Her şeyi yapmaya hazırım, ama Meinciciyi ateşe atmayın...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Hayır, birayı pazara sunmanın tam zamanıdır. Şartlar mükemmel. Bir hafta sonra her şey için çok geç olacak, uzmanlar yakında kurların geri çekileceğinden korkuyorlar... Hay sıçayım... Bunun nasıl işlediğini öğrenmek istiyorum. Çünkü sonuçta, söylesenize nasıl açıklayacaksınız Hanımefendi, siz ki uluslararası hukuku, demokrasiyi ve insanlığın şusunu busunu çok ince düşünen birisiniz, fabrikada geçen onca zaman sonunda işçilerinizden hiçbirinin fabrikanın nasıl çalışacağını bilmemesini nasıl açıklayacaksınız! Her şeyden önce, burası onların fabrikası, bu ülkenin çocuklarının mülkiyeti! Anlıyor musunuz Hanımefendi, bu bir vatan borcu, ulusal bağımsızlık meselesi! Ben ilkel bir kan emici, beş para etmez bir diktatör olabilirim fakat aptal değilim, öğretin bana, öğrenirim...

ONBAŞI-ASALAK

Bu kadar da küçük değildir herhalde?

SCHWÄNZCHEN

Yok artık, abarttınız...

ONBAŞI-ASALAK

Göster bakayım. (*Schwänzchen pantolonunu indirir.*) Ama bu senin dediğin kadar küçük değil ki!

SCHWÄNZCHEN

Beni mutlu etmek için öyle söylüyorsunuz.

ONBAŞI-ASALAK

Katiyen. Hatta sana Küçük-çük demesini çok saçma buluyorum.

SCHWÄNZCHEN

Ama o söyleyince kötü gelmiyor. Hatta bir şefkat belirtisi...

ONBAŞI-ASALAK

Bilmez miyim.

SCHWÄNZCHEN

Çok tatlı. Sanki tavşanım, kuzum der gibi... İşte böyle bir şey.

ONBAŞI-ASALAK

Evet... Sonuçta benimki de daha büyük değil...

BEYAZBÜYÜ

Haydi gel *mein* Schwänzchen, müzakerelere tekrar oturmak için biraz masaja ihtiyacım var.

ONBAŞI-ASALAK

Bayan Beyazbüyü, bana bir iyilik yapabilir misiniz?

BEYAZBÜYÜ

Buyurun, söyleyin.

Kulağına bir şeyler fısıldar. Kadın birden adama tokat atar.

Aaa hödük! *Großer fauler Schwanz* *!

ONBAŞI-ASALAK
Ne dedi?

SCHWÄNZCHEN
Koca tembel çük.

Beyazbüyü ve Schwänzchen çıkarlar.

“Koca tembel çük!”

CAN DAMARI

ONBAŞI-ASALAK

Demek istemiyor ha Şef?... Fabrikanın tekrar işlerliğini kazanmasına karşı çıkıyor?

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Dirençli, inatçı, katı.

ONBAŞI-ASALAK

Bu, tam Alman bu. Bunlar çok dik kafalı ve demir gibi insanlar... Asla tuttuğunu bırakmayan kişiler... ama eğer ki... onu dört ayak üstüne getirebilseydim, Şef, sizin önünüzde, şey için...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Hayır, hayır sakın ha. Bunun onu korkutmadığına çok eminim, tam tersine... Hatta bu bir daha isteyenlerden, bütün Balıklar gibi...

ONBAŞI-ASALAK

O Balık mı?

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Yükseleni Akrep.

ONBAŞI-ASALAK

Ah ben de diyordum kendi kendime... Balık kadınları çok şey bilinir... şey için...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Yani, başka bir yol bulmak lazım.

Beyazbüyü'nün sesi kulisten onlara kadar gelmeye başlar.

BEYAZBÜYÜ'NÜN SESİ

Nein... nein... nein...

Wo bist du, mein Väterchen?...

Ja... ja... ja... nein... nei.... nei....

Wo bist du, mein Väterchen!

Komm und hilf mir, Väterchen...

ONBAŞI-ASALAK

Al işte, yine başlıyorlar...

Beyazbüyü'nün sesi yavaş yavaş mor, kırmızı ve siyah tonlarını alır, acı ve zevk arasında, anırmaya varıncaya kadar...

Yüzbaşı-Ölümü-Sallamaz, görünür bir biçimde Beyazbüyü'nün "sesinin" güzelliğine kapılmıştır, fark etmeden sanki keman, piyano ve diğer klarnetlerin sesi geliyor-muş gibi, bir orkestra şefinin jestlerini yapmaya başlar...

BEYAZBÜYÜ'NÜN SESİ

...Denn ich bin aufs Neue

an der schmackhaften Bisswunde

seines dunklen Schwertes aufgespießt...

"Hayır... hayır... hayır...

Nerdesin benim babacığım?...

Evet... evet... evet... hayır... hayır... hayır...

Neredesin benim babacığım!

Gel ve bana yardım et babacık...

*Ich bin aufs Neue
die Hostie
Auf der Spitze seines wütenden Geschlechtes...*

ONBAŞI-ASALAK
Ne kadar ayıp! Üstelik onun durumunda...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ
Muhteşem... Bu sadece şiir olabilir...

BEYAZBÜYÜ'NÜN SESİ
*...wühle,
wühle in meinem Geschlecht,
wühle in meinem Körper,
wühle jenseits meines Körpers,
wühle jenseits meines Geschlechts
und töte mich mit deinen geheimen Gelüsten...*

ONBAŞI-ASALAK
Hey Allahım, bu herifte ne buluyor?...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ
Şşşt... Dinliyorum... Yüceliği dinle... Saf şiiri...

...işte yeniden düştüm
O Gecenin iki yanı keskin kılıcının
tadına doyulmayan ısırlmış sivri şeyin üzerine
İşte yeniden
Kutsal ekmek konu
Kudurgan organın tepesine..."
"...Eşele,
Eşele organımı,
Eşele bedenimi,
Eşele organımın her yerini,
Eşele bedenimin her yerini,
Ve gizli hazlarınla öldür beni..."

BEYAZBÜYÜ'NÜN SESİ

*Wo bist du, mein Väterchen?
Komm und hilf mir, Väterchen,
denn er öffnet mich.
von Kopf bis Fuß öffnet er mich,
von rechts nach links öffnet er mich...*

ONBAŞI-ASALAK

Hayır gerçekten güzel, ama yani...

YÜZABŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Şşşt...

BEYAZBÜYÜ'NÜN SESİ

*Mein Körper erschöpft von süßen Schmerzen
liegt auf dem Altar unserer Sünden gevierteilt,
Umgeben von
vier Pferden, deren Nüstern
alle Höllenfeuer schnauben.
Wo bist du, mein Väterchen?
Komm und hilf mir, mein Väterchen,
Denn an seinem dunklen Schwert
welches aufgerichtet
tragen die vier Pferde weg
und stoßen und versenken
jedes in seine Windrichtung
meine Teile
in die gesteinigten Freuden des Orients,*

“Neredesin benim babacığım?
Gel ve bana yardım et babacık,
Çünkü açıyor bana
Gecenin iki ucu keskin bıçağını açıyor,
Tepeden tırnağa açıyor,
Sağdan sola açıyor...”

*in die verbotenen Freuden des Südens,
in die untersagten Freuden des Westens,
in die abgeschafften Freuden des Nordens.
Wo bist du, mein Väterchen?
Komm und hilf mir, mein Väterchen.
Denn er
vom Altar dem die vier Tiere
mit entflammten Nüstern entschwanden,
das nächtliche Schwert noch immer gen Himmel
gerichtet
lacht.
Er lacht,
er lacht,
berauscht von Überschreitungen die er
mich bereits
aufs Neue saugen lassen will.
Und er lacht,
er lacht,
er lacht...*

“Bedenim tatlı acılarla bitkin düştü
Dörde bölündü kurbanlık haksızlıkların içinde,
Etrafımda
Nefes vererek cehennemin bütün ateşini
burunundan soluyan dört at
Neredesin benim babacığım?
Gel ve bana yardım et babacık,
Lakin işte kalktı gecenin iki ucu keskin kılıcı
Dört at dört nala gidiyor
Ve dalıyor ve geçiriyor
Hepsi kendi rüzgârının içinde
Şarkın taşlanan zevkleri içinde,
Cenupun yasak zevkleri içinde,
Garbın kısıtlayan zevkleri içinde,
Şimalin yürürlükten kalkmış zevkleri içinde.
Neredesin benim babacığım?
Gel ve bana yardım et babacık.
Lakin işte O,
Kurbanlık’tan, her parçasının

(Beyazbüyü'nün bir kahkaha patlattığı duyulur.) Oh mein Schwänzchen!

Yüzbaşı-Ölümü-Sallamaz yıldırım çarpmış gibi olduğu yere yıkılır.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Bu güzellik karşısında bittim, içim boşaldı, yerle bir oldum...

ONBAŞI-ASALAK

Ben bunu iğrenç buluyorum... Onun konumundaki birinin böyle bir şey yapmasını hakikaten iğrenç buluyorum... Onu evine yollayalım diyorum... Fabrikayı çalıştırmak yerine, böyle... böyle... böyle... şeylere kendini bırakmayı tercih edecekse, onu evine yollayalım... Bundan daha fazla ağzımıza sıçan bir şey olmaz en azından... Evine yollayalım ve bir Fransız mühendis getirtilim...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Hayır, Fransız olmaz... Özellikle Fransız olmaz... Kendilerini köhne vatani değerleri için fazla feda ediyorlar. Fransızlar gelecekte hiçbir şey anlamıyorlar, sadece

Burnundan ateş soluyan yaratığın
İki ucu keskin kılıç yine hala gökyüzüne yükselen
gülüyor.
Gülüyor,
gülüyor,
ihlallerden sarhoş
hâlâ
beni emmeğe hazırlanıyor.
Gülüyor,
gülüyor,
gülüyor...
Ahh küçük çük!"

geçmiş i irdelemeyi biliyorlar. Hâlbuki biz çaresizlikle karşı karşıyayız... Hem sonra bir Fransız, her şey ve hiçbir şey hakkında hep çok soru sorar, yolun ortasında mızıkçılık yapar, sadece tatile çıkmayı düşünür ve bu, bu bizim işlerimiz için iyi bir şey değil... Her halükarda, yeni bir teknisyen bulmak için zamanımız yok, şimdi şu Allah'ın belası birayı elde etmeliyiz çünkü şimdi kurlar bizim için daha elverişli. Hayır, Alman'ı turalım, yarı çatlak olsa da. Bu daha sağlam. Yalnız, oltaya getirmenin derhal bir yolunu bulmalıyız...

ONBAŞI-ASALAK

Sanırım benim bir fikrim var Şef...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Hah!... Söyle bakayım... kulağıma...

ONBAŞI-ASALAK *kulağına bir şeyler fısıldar*

...Çünkü Şef, can damarı para, hiç elinin tersiyle iten birini görmedim. Hele hele kendine Bavyeralı Josephine Baker dedirten, zır deliden de beter bir revü dansçısının...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Biliyor musun, salak olmayı tamamen unuttun sen...

ONBAŞI-ASALAK

Ben mi?

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Evet, evet, sen... hiç aptalca değil.

ONBAŞI-ASALAK

Teşekkürler Komandante.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Hayır, gerçekten, şu önerdiğin şey hiç mi hiç aptalca değil. O kadar akıllıca ki neredeyse sana “siz” diye hitap edeceğim...

ONBAŞI-ASALAK

Hayır, hayır Şef, olur mu hiç...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Size bundan sonra “Çok sevgili dostum” diyeceğim...

ONBAŞI-ASALAK

Hayır, hayır... Mahcup oldum... Bu çok fazla, gerçekten çok fazla Şef...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Bu kadar iddialı bir şekilde alçak gönüllü olmayın, çok sevgili dostum, bunu hak ediyorsunuz... Hiç de aptalca değildi... Hatta en başından bununla başlamalıydık...

ONBAŞI-ASALAK

Kesinlikle. Ona her şeyi söyleyelim, Las Vegas'ı falan da... Nasılsa herkese yetecek kadar para var... Bu arada ondan kullanım kılavuzunu ve tarifi almanın bir yolunu buluruz ve bu elimize geçtiği anda da çöp çöp, sonra onu gebertirim...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Bu defa galiba turnayı gözünden vurduk çok sevgili dostum. Gülüp eğlenmeyi bir bıraksın, ılık saçan öneriyi patilerinin önüne koyacağım... Reddederse de, daha ileri çarelere başvuracağım: Meinciciyi yakmakla tehdit edeceğim.

TARİHİ FIRSAT

BEYAZBÜYÜ

Bu kadar zaman kaybetmemeliydik. En başından bununla başlamalıydık... Las Vegas'a oldum olası bayılmışımdır!

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Bu önerinin vicdanınızı rahatsız edebileceğini düşün-
dük...

BEYAZBÜYÜ

Vicdan, vicdan! Hangi vicdan?... Ama çok sevgili dostum... Bana “çok sevgili dostum” diye hitap edebilirsiniz.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Hanımefendi, bunu onurların onuru olarak alıyorum, bunu böylece yaşıyorum...

BEYAZBÜYÜ

Teşekkürler... Çok sevgili dostum, bilirsiniz, %12'lik bir vicdan, hava değişimi primiyle, bono hisseleri, yapımın performans payı ve diğer primleri de eklersek...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Eğer her şeyin yolunda olduğunu farz edersek...

BEYAZBÜYÜ

Ki yolunda olmaması için bir sebep yok...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Eğer her şey yolunda giderse Hanımefendi, kasalar düze çıkacağı zaman, siz bu ülkenin ilk kadın Başbakanı olacaksınız...

BEYAZBÜYÜ

İlk Alman... Hele de ilk Alman kadın. Oh oh oh! Bu, bu bütün Almanya'da dedikodulara yol açacak. Ingolstadt mecrasındaki çocukluk arkadaşlarımla kiskançlıktan moraracaklarını şimdiden görebiliyorum... Sırf bunun için...

ONBAŞI-ASALAK

...Bu işkenceci aklı sıra bizi yiyecekti. Komandante ona bizden çaldığı parayı zulaladığı çelik kasanın anahtarının nerede olduğunu soruyordu. Sormaz olaydı, bundan sonra konuştu, konuştu, konuştu. Kimsenin hazinesinin kılına bile dokunamayacağını, Büyük Özgürlükçü olduğunu, ulusun başkanı olarak kalacağını ve üç beş acemi darbecinin onu korkutamayacağını söyledi... Bu arada karısı da orada, diktatör kocası, fi tarihinden kalma bir uçağın pervanesi gibi gide gele hareketler yaparken, tırnaklarına oje sürüyor. Komutan bize bir işaret çıktı. Birden, Asteğmen-Marcos ve Çavuş-Her-Katta-Tecavüz, hanımefendinin üzerine atladılar, elbiselerini yırttılar, külotunu parçaladılar ve hepimiz ona tecavüz ettik, süper, üçer üçer... Eee ne sandın! Savaş dediğin budur!... Kadın nasıl ağlıyor... halka karşı işlenmiş bütün suçlar için af diliyor... kocasına bize kasanın anahtarını vermesi için yalvarıyor... ama Başkan hiç sarsılmıyor, tam tersine karısı zırladıkça bu daha da eğleniyor, hatta “Tecavüz edin! Tecavüz edin! Zaten hep bunu istiyor!...” diyor. Yani, normal, Savaş bu!... “Tecavüz edin! Zaten

hep bunu istiyor! Beni bütün hükümetimle boynuzladı... Daha geçen gün, bütün itfaiye kışlası üstünden geçti... Nasıl isterseniz, ne kadar isterseniz, tecavüz edin, kasanın anahtarını alamayacaksınız...” O sinirle bağırdıkça, biz kadına daha beter tecavüz ettik. Ta ki kadının artık bağırmadığını, zırlamadığını, kıpırdamadığını fark edene kadar, yani aslında yaklaşık otuz dakikadır bir cesede tecavüz ediyorduk... Ama savaş bu, savaş hep bu olmuştur!... Aramızda ne diri keratalar vardı... Er-Acı-masız, Onbaşı-Terminatör ve Üstçavuş-Belediye-Çukuru cesedi bir köşeye götürüp tecavüz etmeye, cesede tecavüz etmeye, cesede tecavüz etmeye devam ettiler... Savaş hep böyle olacak... Diktatör havarlarda uçuyor: “Aferin çocuklar”, sırtıyor, “beni şu seksomanyak sırtlandan kurtardığınız için de teşekkürler!..” Sırtıyor, “Gelin çocuklar, gelin de devletin en yüksek otoritesine, Büyük Özgürlükçü’ye yaptığınız iyiliklerden dolayı göğsünüze madalya takayım...” Birden Komandante, çileden çıkmış gibi: “Eğlence sona erdi, şunun pantolonunu indirin ve dört ayak üstüne çöksün, götünün arasında cehennemin solugunu hissedecek!” dedi... Biz bunu cıs cıbil bıraktık. Komandante’nin önünde dört ayak üstüne çöktü. O anda Başkan eğlenmeyi bıraktı tabii, karı gibi zırlamaya başladı, çünkü hayvan anladı başına ne geleceğini, yalvarıyor: “Lütfen, lütfen yapmayın bunu, bana bunu yapmayın, insan insana bunu yapar mı... Devlet’in en yüksek otoritesine... kurumların güvencesine... Büyük Özgürlükçü’ye... Alın, işte anahtar, bütün paramı alın... size tahtımı da bırakıyorum, ama bana bunu yapmadan bırakın gideyim...” Ancak Komandante’nin oku yaydan çıkmıştı... Adam daha feci zırlamaya başladı... Sızlanıyordu: “Canım yanıyor, hiç bu kadar küçük düşürülmemiştim... Bundan

böyle bir böcekten başka bir şey değilim... Kurbağanın salyasından başka bir şey değilim... Öldürün beni, ulusa bu son iyiliği yapıverin, acımı ve küçük düşürülmemi sona erdirin..." O zaman, Komandante silahını çıkardı ve bam! Tam kafadan. Bir köpek gibi... Savaş bu... Ama kasayı açtığımızda, hiçbir şey yoktu, bomboş. Bu mız-mız diktatör, meğer her şeyi önceden vergi cennetlerindeki özel hesabına transfer etmiş...

BEYAZBÜYÜ

...Biraz önce bana bu tekliflerden birini yaptı!... Bana iyi gelecek bir şeyin yok mu?

SCHWÄNZCHEN

Nasıl bir teklif bu?

BEYAZBÜYÜ

Tarihi bir fırsat!

SCHWÄNZCHEN

Gerçekten mi?

BEYAZBÜYÜ

Gerçekten. Şahane!

SCHWÄNZCHEN

Bir uzlaşma yolu buldunuz mu?

BEYAZBÜYÜ

Az kaldı... az kaldı... %2 şuradan, %3 buradan bir şeyler elde etmek lazım... Ama düğümü çözmeye az kaldı... Hiçbir şeyin yok mu beni...

SCHWÄNZCHEN

Alın, müzakere masasına oturmadan önce bunu yutun... Pişman olmayacaksınız.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Çabuk, beni şöyle zıpkın gibi yapacak bir şey!...

ONBAŞI-ASALAK

Müzakerelerden ne haber?

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Haklıydınız, çok sevgili dostum... Haklıydınız, kimse parayı ve yüksek mevkii elinin tersiyle itmiyor.

ONBAŞI-ASALAK

İmzaladı mı?

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Daha değil... Daha değil ama çok gecikmeyecek... Kaynama noktasında...

ONBAŞI-ASALAK

Ona Moulin-Rouge'dan bahsettiniz mi?

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Onu son hamle olarak saklıyorum. Bu pazarlıklar beni bitirdi, bana verecek iyi bir şeyin yok mu?... Artık anlaşmayı nihayetlendirmeye gidiyorum.

ONBAŞI-ASALAK

Saldırıdan önce bunu alın... Yavaşça, güçlü bir şey...

SCHWÄNZCHEN

Onu çılgına çeviriyordum... ona kafayı yedirtiyordum, o derece, ama bunun için en ufak bir çaba harcamıyordum...

ONBAŞI-ASALAK

Ona gizli, garip şeyler yapıyordun değil mi, ha?

SCHWÄNZCHEN

Daha çok o bana yapıyordu...

ONBAŞI-ASALAK

Onunla konuşurken ağzından bal damlıyordu, ona çiçekler mi götürüyordun?...

SCHWÄNZCHEN

Hiç de değil. Ayaklarımın önüne yuvarlanıyordu, hepsi bu...

ONBAŞI-ASALAK

O zaman sende muska var...

SCHWÄNZCHEN

İhtiyacım yok ki...

ONBAŞI-ASALAK

Muskan var değil mi?

SCHWÄNZCHEN

Kesinlikle efsunlu bir şeyim yok...

ONBAŞI-ASALAK

Tersini söyleme, senin bir muskan var! Büyü yaptın ona!... Söyle bana kim hazırladı şu muskayı...

SCHWÄNZCHEN

Efsunlu bir şeyim yok, söyledim size...

ONBAŞI-ASALAK

Çiçek götürmüyorsun, güzel sözler söylemiyorsun, muskan yok ve eminim ki Beyrut'ta neden sadece bankaların ayakta kaldığını da bilmiyorsundur?...

SCHWÄNZCHEN

Ah, ama bunu en gerizekâlı kişi bile bilir...

ONBAŞI-ASALAK

Biliyorsun o zaman?

SCHWÄNZCHEN

Herkes gibi.

ONBAŞI-ASALAK

Peki bana bunun sebebini söyleyebilir misin?

SCHWÄNZCHEN

Eh tabii, çok basit...

ONBAŞI-ASALAK

Evet?...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Vizon kürkler... samur kürkler... şey kürkler... işte hangisinden isterseniz... En önemlisi, pek tabii ki, eğer her şey belirlendiği gibi işlerse...

BEYAZBÜYÜ

Ve her şeyin belirlendiği gibi işlememesi için bir sebep yok...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Las Vegas'ta sizin için kurulacak Moulin-Rouge'un bir kopyası... Sırf sizin için...

BEYAZBÜYÜ

Hayır, bu fazla... bu, bu fazla yani... çok fazla...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Yeryüzünün barındırdığı en büyük diva Bavyeralı Josephine Baker için hiçbir şey yeteri kadar güzel olamaz...

BEYAZBÜYÜ

Beni pohpohluyorsunuz, çok sevgili dostum...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Sizi pohpohlamak benim ne haddime Hanımefendi! Bunlar gerçekler, saf gerçekler.

BEYAZBÜYÜ

Moulin-Rouge! Benim için. Yalnız benim için. Las Vegas'ta... Las Vegas!

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Sabah, öğle, akşam şarkı söyleyebileceğiniz...

BEYAZBÜYÜ

Ve gece yarısından sonra da...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Bu size kalmış. Gece yarısından sonra... Hatta saat üçte... dörtte... dördü otuz üç geçse... hatta sabah beşi on yedi geçse...

BEYAZBÜYÜ

Filarmoni, senfoni orkestralarıyla, oda orkestrasıyla, melekler korosu, Kızıl ordu korosuyla, belediye bando-suyla...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Ve hatta akapella... Sabahın dördü otuz üç geçesine ka-dar akapella...

BEYAZBÜYÜ

İmzalıyorum...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Beyazbüyü imzalıyor! (*İmzayı atar.*) Beyazbüyü imzala-dı! Beyazbüyü'nün şanı ve refahı için!

Bu anı kutlamak için, kadın bir megafon alır ve belli ki bir opera şarkısı söyleme isteğiyle tınlatır. Ama ilk nota-lardan itibaren bir gerçeklik kulakları tırmalar, Beyaz-büyü, çok istekli olmasına rağmen kötü bir şarkıcıdır. Buna rağmen diğer üçü tarafından çok güçlü "bra-vo"larla takdir edilir. Beyazbüyü'nün operası, dördünün birlikte alabildiğine mutlu bir şekilde dans edeceği Johann Strauss'un Eljen a Magyar, polka hongoroise op.332'dir.

BEYAZBÜYÜ

Schwänzchen, git fotoğraf makinesini getir... Bu anı ke-sinlikle ölümsüzleştirmemiz gerekiyor...

Schwänzchen çıkar.

ONBAŞI-ASALAK

Kesinlikle sizin çocuğunuza bir baba bulmamız gerekiyor Bayan Josephine Baker...

BEYAZBÜYÜ

Saçma sapan şeyler söylemeyi kesin...

Schwänzchen fotoğraf makinesiyle geri gelir, bir tripod üzerine yerleştirir. Ayarlar ve diğer üç kişinin yanına gider.

ONBAŞI-ASALAK

...Başbakanın hamile olduğu bir fon pek iyi olmadı...

BEYAZBÜYÜ

Susun ve gülümseyin!

ONBAŞI-ASALAK

...Babası belli olmayan diye nitelendirebileceğimiz bir çocuk...

BEYAZBÜYÜ

Beni rahat bırakın ve gülümseyin!

ONBAŞI-ASALAK

...bu dedikodulara yol açabilir...

BEYAZBÜYÜ *megafona*

Beni ilgilendirmez! (*Fotoğraf makinesi klik eder! Tek başına, otomatik olarak.*) İşte, tamamdır...

ONBAŞI-ASALAK

...bu baba ben olabilirdim çünkü...

BEYAZBÜYÜ *megafona*

Hiç kimse çocuğuma bir baba yamalayamayacak! Yoksa anlaşmaları feshederim...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Sakin olun millet! Kimse çocuğunuza bir baba bulmaya zorlamayacak... Halka sabah bir melek gördüğünüzü, vırttı zırttı şeklinde açıklama yaparız... Daha önce de böyle şeyler oldu ve bu dünyayı tersine çevirmedi, tam aksine. Hatta bunun bazı parlak toplulukların gücünün artmasına katkı sağladığını göz önünde bulundurmalıyız... Yani siz bebeğinizin hem anası hem babası olarak kalın... Ve herkes kendine hâkim olsun! Az zamanımız kaldı ve şimdi, bunu tekrar söylemeyeceğim, kayışları koparmanın zamanı değildir! Yeter!

Karanlık.

MÜRİTLER

Beyazbüyü megafona opera havasında bir şeyler mırıldanarak girer.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Tekrar bravo biraz öncesi için. Harikuladeydiniz.

ONBAŞI-ASALAK

Harikulade... Ha-ri-ku-la-de...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Ha-ri-ku-la-de!

BEYAZBÜYÜ

Zamanında, ne zaman işler durgunlaşsa, bir senfoni, bir beste, bir sonat söyledim... Mozart, Wagner, Beethoven, Haydn kardeşler, Strauss... bütün Strauss ailesi... ya da tabii ki kendi bestelerimi... Alman müziğini sever misiniz?

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Bayılırım.

ONBAŞI-ASALAK

Bayılırsınız.

BEYAZBÜYÜ

İşçiler çok sever. Üretim biraz azalmaya başladığında, bütün fabrikada çaldırırdım, ya da en basitinden, megafonu alıp kendim söyledim ve her şey çok daha güzel

yeniden işlemeye başladılar, sesim işçilere ilaç gibi gelirdi...

Şarkı söyler.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Gerçekten çok güzel... Bana işçiler bu harikulade şeyleri yakında daha fazla duyacaklarmış gibi geliyor. Çünkü bize çok para lazım ve süratle.

ONBAŞI-ASALAK

Evet, her şey hallolduğuna göre, fabrikayı ne zaman tekrar çalıştırmaya başlayacaksınız?...

BEYAZBÜYÜ

Şimdi. Derhal. Ama ondan önce meclise son bir öneri sunmak istiyorum...

ONBAŞI-ASALAK

Anlaşmaların bağlandığını sanıyordum.

BEYAZBÜYÜ

Ama bu son öneri yeni doğmakta olan grubumuzu kesinlikte birbirine kenetleyecektir.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Buyurun.

BEYAZBÜYÜ

Biranın tarifini ve fabrikanın işleyiş bilgisini tek bir kişiye vermek yerine, aramızda paylaştıralım diyorum...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Anlamıyorum...

ONBAŞI ASALAK

Anladım!... Anladım!... bu... bu... bu... yani... yani... yani yapboz gibi bir şey... fabrikanın çalışması ve biranın akması için bütün parçaların arka arkaya yerleştirilmesi gerekiyor... korsan filmlerinde olur böyle şeyler...

BEYAZBÜYÜ

Aslına bakarsınız, her şeyi anladınız.

ONBAŞI-ASALAK

Ben bunun kesinlikle aptalca olmadığını düşünüyorum.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Kesinlikle aptalca değil... Kesinlikle aptalca değil... Ama çok sevgili dostum, bunu grubu birbirine kenetlemek yerine birbirine düşüreceğini fark edemiyor musunuz...

BEYAZBÜYÜ

Birbirimizden korunmanın tek yolu bu... Las Vegas'a kadar...

SCHWÄNZCHEN

Ben senin kuyruğumdan tutayım, sen benim kuyruğumdan tut...

ONBAŞI-ASALAK

Kesinlikle aptalca değil.

BEYAZBÜYÜ

Çünkü bizler insanız neticede...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Hayır. Asla. Karşı çıkıyorum. Dehşetle. Bu mafya mantığıdır, demokrasiyle uzaktan yakından alakası yoktur...

BEYAZBÜYÜ

Peki o zaman, oylayalım. Evet diyenler?

Onbaşı-Asalak, Schwänzchen, Beyazbüyü ellerini kaldırırlar.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Çoğunluğun isteğine boyun eğmekten başka seçeneğim kalmadı! Kabul edilmiştir. Eh öyleyse Hanımefendi, bölüştürün... buyurun bölüştürün...

BEYAZBÜYÜ

Bilgilerin %50'sini Komandante'ye teklif ediyorum, çünkü her şeyden önce o, bu operasyonun beyini, başkanı, Büyük Kutsayıcısı...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Abartmayalım...

BEYAZBÜYÜ

%35'i Onbaşı-Asalak'a, %5'i sembolik olarak bana, geriye kalan yüzde 10 da Schwänzchen'a...

ONBAŞI-ASALAK

Ne! Ona yüzde %10 mu? Hayır, asla! Bu bir skandal! %1 hatta %0 bile almaması lazım! Ben Kırmızı-Ninjalarla, G.I.-Delilerle, Mezar-Kazıcı-Savaşçılarla ve korkunç Ateş-Püskürtücü-Rambolarla savaştım... bütün savaş arkadaşlarım bira fabrikasını bu kışkırık playboya

teslim etmek için mi öldü?! Hayır, o asla bu grubun bir parçası olmayacak...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Olacak, çok sevgili dostum, şartlar öyle gerektiriyor, olacak. Müzakerelere, tartışmalara, kararların imzasına katıldı, maksadımızdan fevkalade bir şekilde haberdar. Bu sebeple, ona %10 kalması hiçbir şekilde tarihi bir skandal oluşturmuyor.

BEYAZBÜYÜ

Onaylandı mı?

ÜÇÜ BİRDEN

Onaylandı.

ONBAŞI-ASALAK

Ama asla bakan yapılmayacak... Kültür Bakanı bile!

BEYAZBÜYÜ

Hayır, biz başkentte bakanlık ve hükümet ile ilgili önemli sorumluluklarımızla ilgileneceğimize göre, Schwänzchen'ın... Schwänzchen'ın bira fabrikasının Genel Müdür'ü olmasını teklif ediyorum.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Mükemmel bir teklif.

ONBAŞI-ASALAK

İyi bari. Böylece ayağımın altında dolaşmayacak... Torpilli, git!

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Paylaştırmaya ne zaman geçeceğiz?

BEYAZBÜYÜ

Şimdi.

Beyazbüyü, Yüzbaşı-Ölümü-Sallamaz'ın kulağına %50' sini fısıldar.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Olamaz!

BEYAZBÜYÜ

Eh olur.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

%50'lik kısım bu mu?

BEYAZBÜYÜ

%50'lik kısım bu.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Bütün bunlar bu kadar basit miydi... Asla ama asla, asla ve asla böyle bir şeyi tahmin edemezdim!... Bu kadar basit bir şey...

BEYAZBÜYÜ

Öyle ama sizin!

Beyazbüyü, Onbaşı-Asalak'a %35'lik kısmı fısıldar.

ONBAŞI-ASALAK

Bu... bu... bu... bu mümkün değil!... Bu olağanüstü, bu tam anlamıyla olağanüstü, ışık kadar olağanüstü?!... Sanki o ışığı görmüş gibiyim...

BEYAZBÜYÜ

O ışığı şimdi gördünüz sayın Savunma Bakanı...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Abartmayalım.

BEYAZBÜYÜ

Şimdi sıra sende Schwänzchen.

%10'luk kısmı Schwänzchen'a fısıldar.

SCHWÄNZCHEN

Kuşkulanıyordum... kuşkulanıyordum... hep kuşku-
landım... ama hiç bu raddeye kadar düşünmeye cesaret
edememiştim...

BEYAZBÜYÜ

Düşün Schwänzchen, düşün. Düşünmeye cesaret et.
Düşünceyi asla tembelleştirme.

SCHWÄNZCHEN

Teşekkürler... Her şey için teşekkürler... Size nasıl te-
şekkür edeceğimi bilmiyorum...

BEYAZBÜYÜ

Bana nasıl teşekkür edeceğini sen çok iyi biliyorsun...
Biraz sonra, ikimiz yalnız kaldığımızda, Beyazbüyü'ye
teşekkür edersin, yaramaz şey... Komandante, düğümü
attığımıza göre, artık benim Meincicimi salıvermeniz
mümkün mü acaba?

*Beyazbüyü ile Yüzbaşı-Ölümü-Sallamaz tartışırken, Sch-
wänzchen Onbaşı-Asalak'ın kulağına bir şeyler fısıldar
ve Onbaşı-Asalak aceleyle çıkar.*

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Şu saatte ve burada değil...

BEYAZBÜYÜ

Ama neden?... Peki ne zaman?... Nerede?...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Onu bir gün size vereceğim, Cumhurbaşkanı olarak sözüm sözdür. Şimdilik, sizin bana öğrettiğiniz gibi, Meinciciyi Las Vegas'a kadar alıkoyacağım. Birbirimizden korunmak için... Otomatik düzenleyicinin yardımıyla, doğal sebeplerden dememek için, insan ilişkileri, eğer ne dediğimi anlayabiliyorsanız... Bizler yalnızca insanoğluyuz Hanımefendi.

BEYAZBÜYÜ

Ah benim zavallı Meincicim... Seni temin ederim ki kısa zamanda seni bu korkunç tutsaklıktan kurtaracağım... Gel Schwänzchen...

İkisi tam çıkacakken Onbaşı-Asalak elinde bir buket çiçekle geri gelir.

ONBAŞI-ASALAK

Hanımefendi, beni biraz kaba bulacağınızı biliyorum... ama artık dayanamayacağım... bir alevle eriyip bitmekteyim... nefessiz kalıyorum... boğuluyorum... sizin için kalbimde tutuşan tarifsiz aşk, ah ben gün ışığım... biliyorum, biliyorum ki ben sizi hak etmiyorum ve bu vurulmuş olduğum güzelliğinize, lütfunuza, ışığınıza sefil bir larvanın korkunç saldırısıdır ama size açılmasaydım, ölecektim... Hanımefendi, sizi boğulma raddesine varan ve beni yerle bir eden ve yerle bir eden ve yerle bir eden sismik bir aşkla seviyorum.

BEYAZBÜYÜ

Ich bin... Ben... ben... ben ne diyeceğimi bilemiyorum... *Ich bin...*

ONBAŞI-ASALAK

Acaba fark ettiniz mi... fark ettiniz mi, sizi gördüğüm-den beri kekelemiyorum...

BEYAZBÜYÜ

Yok, sizi birkaç kere kekelerken gördüm ama önemli değil... Böyle şeyler duymak her zaman için çok hoş... ve tabii doğaçlama olarak, içtenlikle ağızdan çıkan sözler... ilanı aşkınzadaki açıklık, ne diyeceğimi bilmiyorum... *Ich bin... Ich bin...*

ONBAŞI-ASALAK

En azından, bizzat şu ellerimin on parmağıyla, her anında sizi düşünerek topladığım şu çiçekleri kabul edin Hanımefendi...

BEYAZBÜYÜ

Bunlar benim için mi?

ONBAŞI-ASALAK

Hepsi içimden, hepsi benden size! Gücün ne önemi var, tomarla paranın olduğu çelik kasaların ne önemi var, Amerika'nın lüks saraylarının ne önemi var, Nevada kumarhanelerinin sofistike kaygısızlığının ne önemi var, ne önemi var Las Vegas'ın eğer ki ayaklarınızın önüne bıraktığım, içinde yerinde duramayan, ah eden bir kalp bulunan bu çiçekten mücevher kutusunu reddedecek olursanız... O kadar güzelsiniz ki Hanımefendi, o kadar lütfükârsınız, tek başınıza siz, bütün yaşama sebeplerinin temelisiniz...

BEYAZBÜYÜ

Ay bakar mısınız... yani siz... her şey çok ani oldu... böyle bir sürpriz... (*Çiçekleri alır.*) Teşekkürler...

ONBAŞI-ASALAK

Evet, şimdi, yapabilir miyim?... Memeler!

Beyazbüyü tokat atar.

BEYAZBÜYÜ

Terbiyesiz!

ONBAŞI-ASALAK

Of olamaz, haksızlık bu, her seferinde tokat yiyorum!

SCHWÄNZCHEN *gülmekten yarılr*

It's a joke!... It's a joke!... It's a joke!...

Beyazbüyü, arkasından Schwänzchen çıkarlar.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Her şeye rağmen çok sevgili dostum, siz bayağı bir... Kendinizi böyle ifade edebileceğinizi asla tahmin edemedim, ne kadar... Hayır, gerçekten ben hâlâ... Bu, argoda dediğimiz gibi, ağzıma sığıldı ya...

ONBAŞI-ASALAK

Yaklaşmıştım... Çok yaklaşmıştım... Onun kıpır kıpır olduğunu hissedebiliyordum, kısa nefesler, patlamaya hazır... kollarımda erimeye hazır ama sonra puff!... Bir yerde bir hata yapmış olmalıyım... Nerede, nasıl bilmiyorum... Ama tek sebep bu olabilir... Başka bir açıklama bulamıyorum... Bir yerlerde sıçmış olmalıyım...

Karanlık.

NEREDESİN BENİM BABACIĞIM?

Fabrikanın gürültüsü. Yüzbaşı-Ölümü-Sallamaz ve Onbaşı-Asalak'ın elinde birer kadeh bira vardır. Gözleri kapalı, kendilerinden geçmiş gibilerdir. Biradan mı, fabrikanın makinelerinin “müziğinden” midir anlaşılmaz.

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Bu defa, çok sevgili dostum, gerçek bir kardeş kavgasını atlattık...

ONBAŞI-ASALAK

Sonunda bize sıra geldi!... Şimdiden geniş rüzgârı hissedebiliyorum... Las Vegas... Las Vegas...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Sonunda arkamızdan Cennet Bahçesi'nin kapılarını kapattık... Ve yeni Babil'in tohumlarını ekiyoruz...

ONBAŞI-ASALAK

Bir mucize... Bu bir mucize... bu bira... bu müzik... bu an... hepsi birer mucize...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Ormanın sessizliğini ve çırpınan halkın, bizim halkımızın çağrılarını duyuyorum... Duyuyor musunuz, çok sevgili dostum, şimdiden övgü dolu şarkılar söylüyorlar... Gecenin içindeki cangılda, yerlere eğilmiş dua eden halkımızı görüyorum... Duyuyor musunuz, çok sevgili dostum, yenilenmiş Babil'in kapılarını sonunda onlara açmamız için yakarıyorlar... Geliyoruz... Varıyoruz... Geliyorum, halkım...

ONBAŞI-ASALAK

Komandante...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Ne?

ONBAŞI-ASALAK

Şunlar, orada... gölgeler... Onları ne yapacağız?... Herhalde onları burada bırakıp gitmeyeceğiz?...

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Onlar için endişelenmeyin, çok sevgili dostum, onlar şimdiden bizi Las Vegas'ta bekliyorlar.

ONBAŞI-ASALAK

Yok canım, olamaz!

YÜZBAŞI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

Gölgelerin gizemi, halkların gizemi...

Kulisten Beyazbüyü'nün sesi gelir.

BEYAZBÜYÜ'NÜN SESİ

Nein... nein... nein...

Wo bist du, mein Väterchen?

Ja... ja... ja... nein... nein... nein...

Wo bist du, mein Väterchen!

Komm und hilf mir, mein Väterchen...

*Koro sesi tekrar duyulur. Beyazbüyü'nün ve makinele-
rin sesleri yavaş yavaş çocuk seslerine "dönüşür" Yüz-
başı-Ölümü-Sallamaz ve Onbaşı-Asalak gözlerini kapar-
lar. Kendilerinden geçerler.*

ONBAŖI-ASALAK

Çocuklar!... Ah çocuklar!... Onları duyuyor musunuz
Komandante?... Bunlar çocuklar...

YÜZBAŖI-ÖLÜMÜ-SALLAMAZ

ŖŖŖt!...

Karanlık.

Big Shoot

Zebra desenli Ateş Böceği
Andréa için.

*Sizin yeryüzünden silineceğiniz ve
yumruğumun sonunda çözüleceği anı bekliyorum.
Bana karşı yükselecek hiçbir boğuk ses kalmayacak.
Yalnız olacağım ve etrafıma bakarak
her şeyin tamam olduğunu anlayacağım.*

Pär Lagerkvist, *Cellât*.

Camdan bir kafes. Belki bir mezbaha. Kan lekeleri ve koku yok. Amonyakla temizlenmiş, temiz, aşırı düzenli bir mezbaha. Belki bir arena. Dövüşçülerin olmadığı. Sadece arena. Ama her halükarda bir ring değil. Kesinlikle değil. Sonuç olarak camdan bir kafes. Tercihen kare. Yani kare biçimli, camdan kafeste iki adam.

Shut up!

Mother fucker!

Salak... amsalak...

Andaval... ezik mal... lavuk...

Götveren... yaratık... dalyarak... dangalak...

Borazancı... numaracı... dallama... dalkavuk...

Dışkı... osuruk... bok... çürük...

Orospu çocuğu... piç...

Şarkı söyler.

Then the Lord said to Caïn,

"Where is your brother Abel?"

"I don't know", he replied,

"Am I my brother's keeper?"

İbnetor... göt deliği...

Salak ezik mal

Borazancı dangalak piç

piç bok ibnetor amsalak

Fahişe... orospu çocuğu

orospunun çocuğu piç

orospu çocuğunun piçi

salak... andaval...
çürük amsalak
Salak amsalak... amsalak salak
Yaratık... dalyarak ibnetor

Şarkı söyler.

*Then the Lord said to Caïn,
"Where is your brother Abel?"
"I don't know", he replied,
"Am I my brother's keeper?"
The Lord said,
"What have you done?"*

İbnetor... orospu çocuğu
ezik dalyarak ezik dangalak ezik bok
Gübre...
ezik mal ezik yaratık ezik salak ezik ibnetor...
Çürük...
İbnetor... yaratık... orospu çocuğu... *Shut up! Ağzına*
geçireyim mi bir tane? Mother fucker!

Geçiyordum.

Biliyorum geçiyordun... Sonra?

Hiç.

Hiç... hiç... Geçiyordun... nenenenenene nenene, ne-
nene nenenene sonra hiç... Kapa çeneni ezik mal! Sana
soran olmadı osuruk! Orostopolluklarınla beni ne kadar
sinirlendirdiğini görüyor musun? Pis ezik hayvan boku.
Senin o minik yamuk yüzünü ne kadar dağıtmak istedi-
ğimi bilemezsin! Bana artistlik taslama şimdi. Yavaş.

Hatta yavaş yavaş. *Mother fucker! Never forget what I just said: Easy does it. Easy...* Çünkü karşıdakilerin tek beklentisi bu! Beyinini dağıtmamı bekliyorlar. Pat! Bu insanlar, uzaktan geliyor çünkü, çok uzaktan, cehennem dibinden, çoğunlukla yürüyerek, duydun mu beni, cehennemin dibinden yürüyerek buraya kadar! O yüzden aptallıklarına artık son ver. O karanlığın arasında, yüzlerini seçmeye çalıştıkların var ya, kendilerine böyle bir ânı ısmarlamak için düşük bütçelerinden bütün yıl tasarruf ettiler... Senin onlarla kafa bulmaya hakkın yok... Kapa çenenı dedim! Sana izin verdiğim zaman açacaksın! Karşıdaki insanlar bu garip mücadelede bulunmak ve bugün burada olmak için neden bu kadar fedakârlığa katlandılar biliyor musun? Onların suyuna gideyim,* en dipteki itkilerini tatmin edeyim diye... Üstümde baskı var yani... beni kızdırma... Çünkü seni ikiye katlayıp yerin dibine, dibine, dibine sokabilirim. Sakin. Sadece zevk için derinin yüzölmesini izlemek ve karanlıkta neşe kıkırdamaları işitmek... Bunu bekliyorlar, öncelikle bunun için para verdiler... Ben de, senin salak suskunluğun yüzünden şekilden şekle girdim ve şimdi bu beni gıdıklıyor, beni kaşındırıyor. Allah'ım hem de nasıl kaşındırıyor! Yalnız şu var, ben öyle boktan bir cellât değilim. Ben bir sanatçayım ben. Bütün olay kendine hâkim olmak, incelik, beceriklilik, zariflik... O zaman özetlersek. Yani? Yani?

Geçiyordum.

Güzel, geçiyordun. Sonra?

Yani geçtim.

Vay, her şeye rağmen ilerliyoruz. O zaman geçiyordun, sonra, puffff! Geçtin? Sönen bir balon gibi mi?

Aşağı yukarı.

Şişme balon gibi.

Öyle de derler evet.

Kim “der”? Sen varsın, ben varım, başka kimse yok. O zaman kim onlar?

Şişme bir balon gibi.

Doğru. Yani, geçtin, kayboldun.

Evet.

Yok kaybolma. Geri gel. Filmi başa saralım. Baştan. Adım adım başa dönüyorsun, vuuuu! Kayıt. Ok, şu an başlangıç noktasındasın. Daha geçmedin. Gececeksin. Anladın mı? Geçmedin, geçiyorsun. Net mi?

Net.

Ayağa kalk ve yürü. Geçiyorsun. Haydi, geç! Tak, tak, tak... Huu huu, çıkma buraya gel!... Bu şekilde mi yürüyordun?

Her zaman bu şekilde yürümüşümdür.

Hayır, demek istediğim: bu ritimle mi?

Hiç hatırlamıyorum.

Hiç önemi yok. Haydi, yürü... Hiç durmamış mıydın?

Sanırım durmuştum.

O zaman neden durmadın?

Çünkü tam olarak durup durmadığımdan emin değilim.

Kafamı attırmaya başladın Stan...

Stan?

Biliyorum, biliyorum... Adın Stan değil. Ama ben, sana Stan diye hitap etmek istiyorum.

Stan.

N'oldu, hoşuna gitmedi mi? Çünkü inanır mısın, sana Stan demek beni yükseltiyor... Hoşuna gitsin gitmesin, umurumda değil... Hoşuna gidip gitmediğiyle ilgilenmiyorum.

Stan.

Senin adın Stan artık kapa çenenini! Tamam mı? Tekrar başlıyoruz Stan, ama bu sefer konsantre ol, geri zekâlı gibi davranma. *Go on, Stan. Stop. Turn left. What do you see?*

Bir çit.

Good, Stan. A fence?

Çiçekler.

Very good Stan. Flowers?

Güzel avrat otları.

Take a clooser look, Stan.

Şu an amber çiçeklerini görüyorum
Stan amber çiçeklerini görüyor

White... pink... red?

Kırmızı!

Yes, bravo Stan. Gördüğün gibi iyi ilerliyoruz. Peki, neden az önce durmadın?

Stan amber çiçekli çitin bu kadar önemli olduğunu düşünmemişti.

Söyleyişin çok tatlı. Fakat bir canlandırmada her şeyin çok önemi vardır, Stan. Her şeyin. Haydi, devam edelim. Bir çit ve kırmızı amber çiçekleri görüyorsun. Başka ne görüyorsun?

Güzel avrat otları.

Tekrar dene.

Mango ağacı.

Tekrar dene.

Elma ağacı.

Tekrar dene.

Ortancalar.

Tekrar dene.

Bir sekoya ağacı.

Tekrar dene.

Havlayan bir köpek.

Hadi ya!*

Yırtınırcasına!

Stan yırtınırcasına bir havlama sesi duyuyor.

Stan, beni nasıl buluyorsun? Demek istediğim... Sinirli miyim, kızgın mıyım?... terliyor muyum... soğuk kanlılığımı kaybettim mi?

Bunların hiçbiri değil.

Sakinim değil mi Stan?

Evet çok sakın.

Birden Stan'e tokat atar.

Asla bir köpeği olmadı! Ama *why Stan, why?* Neden bile bile benim tepemi attırıyorsun? Neden şu insanların gözünde beni kaba saba bir işkenceciye çeviriyorsun? Ben bir sanatçıyım Stan ve asla, onca yıldır hayatımı adanmış olduğum bu kutsal yolda, kim bilir kaç senedir, bir insanı tokatlayacak kadar kendimi küçük düşürmedim. Daima tertemiz iş gördüm. Neden beni seni tokatlamaya mecbur ettin Stan? Seni asla affetmeyeceğim. Asla. Ben bir sanatçıyım Stan ve bu unvanı hak eden bütün sanatçılar gibi benim de bir ilham perisine ihtiyacım var. Fakat başından beri, tek yaptığın şey işimin içine sıçmak; bana doğru düzgün pas atamıyorsun; bana çelme takıyorsun sen... adice. Asla bir köpeği olmadı. Çok kirli çalışıyorsun ve ben senden memnun değilim Stan, hem de hiç değilim. Asla köpeği olmadı. Senden tek memnun olmayan da ben değilim, bundan emin olabilirsin! Karanlıkta oturan şu insanları hiç düşündün mü? Pis egoist. Asla köpeği olmadı. Başından beri onları parmağında oynatıyorsun, ayrıca beni de. Bir takım hareketlerle, onlara dil uzatıyorsun, fedakârlıklarına dil uzatıyorsun, hiç acımadan bekletiyorsun onları, bu hiç profesyonelce değil Stan, iyi bir şey değil bu. Velhasıl ben senden hiç memnun değilim. Asla köpeği olmadı. Başından beri uyardım, dört ayaküstüne çökertip, sana abanabilirdim, sana kayabilirdim. Kökten çözüm. Fakat bunu yapmaktan kaçındım çünkü bu sefer gerçek bir şaheser yaratmak istiyorum. Pis, sapıkça, alacalı şeyler değil... hayır... Jartiyerli akademisyenler için helva kavurma dönemi yok artık... Yok... Tam tersine, büyük, temiz, *düzgün* bir şey... O zaman Stan?

Stan görüyor onu.
Çitin ardında

Bir ev vardı.

(sessizlik)

Şimdi Stan görüyor onu.

Sanki bir portre gibi

bir resim.

Tarif et.

Stan yapamaz.

Dedi Stan.

Demek istediğim

daha sonra betimleyecek şekilde

bakmadım ona.

Doğrusu

ona bakmadım.

Stan onu gördü ama ona bakmadı.

Yine başlama Stan.

Köpeği olmayabilir

ama bir köpek havladı.

She can't have a dog!

Bir köpeği yok

ama bir köpek havladı.

Bu havlama hikâyesi yine yalan dolan olmasın?

Hayır hayır hayır

Heyecanlanma, sakın Stan, sakın. Demek istediğin, bu mahallenin bir yerlerinde bir köpek olabileceği mi?

Hatta bu köpek nereden çıktı
diye düşündü Stan.

E, niye demiyorsun bana?

Çünkü Stan dedi.
Hayal gördüm
kafadan uydurdum
Bir köpek havladı
kadın penceresinin pervazından
sokağı seyrederken
bir köpek yırtınırcasına havladı.

Hmmm... Şimdilik bu köpek hikâyesini bir kenara bırakalım, bana asıl neler olduğunu söyle. Şimdi, geçiyordun, bir çit gördün... Yani, çiçekli çit için mi yoksa penceredeki kadın için mi durdun?... Demek istediğim: Amber çiçekleri kadından önce mi?

Şu var ki, Stan durup durmadığından emin değil.

Fakat biraz önce?

Hikâyenin ilerlemesi için
bir şeylerin gelişmesi gerekiyordu.

Yalancılık pahasına mı?

Stan dedi.
Tam olarak emin değilim.
Tam olarak değil.
Durmuş olduğum
kesin bilgi değil.

Belki durmuşumdur
belki Stan durmuştur
ama unutmuş olabilirim.
Dedi Stan.

Tam olarak emin değilim.
Ama aslında bunun tam tersini de söyleyebilirdi Stan.
Kesinlikle
İşte böyle söyledi Stan
ve siz bunun tersini söyleyemezsiniz.

Ah, Stan, Stan, Stan, Stan! Sinirli miyim? Dudaklarımın
kenarında histeri salyaları görüyor musun?

Yok sakinsiniz.

Sadece sakın mı?

Çok sakın.

Seni sevmeye başlıyorum Stan. Dolayısıyla seninle, seni
seven bir insan gibi konuşmaya başlayacağım. Mümkün
mü?

Evet tabii ki.

Teşekkürler Stan. Sen, insanın kendi öz embesilitesinin
boyutlarını ölçmeye iten bir insan tipisin. Pissin Stan.
Çok pissin. (*Kafasını göstererek.*) Bunun içi, çok cıvık.
Sende çok *sleazy*, kokuşmuş bir şeyler var. Tiksinçsin
Stan. Ahlaksızca şekillenmiş bir düşünce yapın var.
*You're a smart ass, aren't you? Aren't you such a smart
ass, Stan?*

Stan bunu hiç düşünmemiştir.

Evet, evet çok açığözsün. Ne olursa olsun, sana diyorum bak, anam avradım olsun akıl küpüsün Stanciğim.

Teşekkürler.

Ne demek. Kartları karıştırıyorsun; bir adım ileri, üç adım geri. İnanılmazsın, gerçekten inanılmazsın... Bu hikâyeyi biliyor musun Stan? Bildiğini biliyorum. Bunu bilmemek için fazla bilmişsin. Cocteau ve Melek'in hikâyesini biliyor musun? Cocteau'yu bildiğimi duyunca dilini yuttun değil mi? Ya, öyle göstermiyorum ama bizim de bildiğimiz bir iki şey var... Şimdi, olay bir yemek esnasında geçiyor. Havadan sudan konuşuluyor; iki kadeh konyak arası edebiyat kastırılıyor, üstüne dünya kurtarılıyor; orada bulunmayanlara bir güzel giydiriliyor. Sonra, birden bir sessizlik oluyor. Çıt yok. Tek kelime yok. Bakıyor ki iş uzuyor, biri atlıyor: "Bir melek geçti." Birden Cocteau araya giriyor: "Yakalayalım da sikelim bari!" Kahkahalar kopuyor; dünyayı kurtarmaya geri dönülüyor; orada olmayanların arkasından konuşuluyor, böyle devam ediyorlar. Kısaca gevezelik ediyorlar. On beş dakika sonra, yeniden sessizlik. Hemen aynı formül "Bir melek geçti." Cocteau: "Yakalayalım da sikelim bari!" Yine kahkahalar patlıyor, falan filan... yani herkes şen şakrak. Sonra yeni bir sessizlik ve Cocteau'nun lanet etmesine rağmen, üçüncü kez bir melek geçiyor. Sonra biri diyor ki: "Bu melek biraz ibne olmasın?" Bu seni güldürmedi mi Stan? Çünkü bu komik bir hikâye, öyle olması temenni edilmiş, gülmen gerekirdi Stan.

Muhtemelen. Ama Stan es anımı bekledi.

Benim Stan'ime bak ya! Aynı incelik ve kıvraklığıyla; dilin geniş yelpazesindeki ironi. Kötü anlatıyorum, ha, Stan? Bu değil mi, söyle, kötü anlatıyorum? Kapa çene-ni! *Shut your big mouth!* Sana soran olmadı! *Mother fucker!* Zekisin Stan, ama sadece teoride zekisin. Sana kökleyeceğimi söylediğimden beri durmadan dalga ge-çer gibi canımı sıkmaya, kafamı sikmeye devam ediyor-sun. Ama 1 Nisan şakası! 1 Nisan şakası, Stan! İşimiz bu! Genelde, o tehditle karşılaşınca, her yerleri titrer, gözlerinden yaşlar akmaya başlar, bedenler pis pis ter-ler, nefesleri kesilir, geçirir, osurur, kusar, işer, sıçarlar, gözleri döner ve sonuçta her şeyi ya da her şeyin tam tersini itiraf ederler; anlayacağın saçmalarlar. Ama itiraf ederler. Nedendir bilmiyorum, bu olay hep bu sonucu doğurur; kışlarında bir patlama düşüncesi onları dehşe-te düşürür. Ama sende yok... görünür bir biçimde yok... Hoşuna giderdi, ha, küçük Stan. *Except for this, I'll stuff anything but not that.* Bu benim olayım değil, Stan. Kusura bakma. Bende o yok. O yüzden canımı sıkmayı bırak artık. Beraberliğimizin başından beri, sü-rekli ben çaba gösteriyorum... Açığım... Anlayışlı gö-rünmeye çalışıyorum... Anlayışlı olmadığımı söyleye-mezsın değil mi? Kabul et!

Anlayışlısınız.

İnsan gibi görünüyorum... Yani sonuçta insanım değil mi, Stan?

İnsansınız.

Sana kalbimi açıyorum... Kartları açık oynuyorum... Sürekli kartlarımı açık oynuyorum değil mi, ha? Doğru mu Stan?

Sürekli kartlarınızı açık oynuyorsunuz.

Ceplerim boş, ellerim boş, gömlek kolu boş... Her şey ortada. *Clean, I'm clean.* Ama bu arada sen neler çeviriyorsun? Her şeyi çorba yapıyorsun, her şeyi karmaşıkleştiriyorsun; arkamdan çocuk gibi hareket çekiyorsun; bütün bu insanların önünde, beni eşekbaşı yerine koyuyorsun! *Mother fucker!* Ee, hadi! böyle devam et! kafamı attırmaya, beni zıvanadan çıkarmaya devam et gör bakalım göt yemiş pis küçük suratın ne hale dönecek! Ben kayayı zirveye taşımayı hedefliyorum ve kan ter içinde tam oraya ulaşacakken, sen her ne hikmetse, dansözlüklerle, dolaplarla kayayı tekrar aşağıya yuvarlıyorsun. Ama tekrar tekrar, o kaya o tepeye ulaşana kadar tırmanmaya devam edeceğim. Peki bu kadar özveri neden Stan? (*Çok ılımlı bir ses tonuyla, neredeyse fısıldarcasına.*) *Because I love you. I love you because you are different.* Sen başkalarına benzemiyorsun Stan. Hatta başkaları nasıldı hiç hatırlamıyorum, umurumda da değil. Sadece sen olabilirsin Stan. Ben de senin bu işin altından kalkmanı çok istiyorum. Kafana... eeehh... yakın zaman önce diğer ezik köpeklere yaptığım gibi... bir kurşun sıkmak zorunda kalmak istemiyorum. Bu kendi kafama sıkmak gibi olur... Beklentileri sadece bu. Bu onların hakkı. Bu yüzden, cehennemin dibinden, çoğunlukla yürüyerek buraya gelmek için bütün bir sene tasarruf ettiler, bu yüzden benden bir kahraman yarattılar. Öyleyse bana yardımın gerekiyor Stan, bir takım çalışması yapmamız gerekiyor, aramızdan su sızması,

kafamızda en ufak bir soru işareti kalmaması lazım. Benden hiçbir şey saklamaman, her şeyi söylemen gerekiyor. Şu andan itibaren bana her şeyi söyleyeceğine söz verir misin Stan?

Şu andan itibaren size her şeyi söyleyeceğim.

Good, Stan, very good. Sıfırdan başlayacağız. Şu ana kadar yanlışlarım oldu; alışkanlıklarıma yenildim, sana diğerlerine davrandığım gibi davrandım. Ben hatamı kabul ediyorum, her şeyi sildik gitti. Sen başkalarına benzemiyorsun, sonuç olarak yeniden tırmanmaya başlamam gerekiyor... Beni affedebilecek misin?

Evet tabii ki.

Tüm kalbimle teşekkür ederim Stan.

Ama isterseniz

Hayır, hayır Stan, çaba gösterme sırası... bende. Başlangıç olarak...

*Then Lord said to Caïn şarkısını söyleyerek...
Cıvık hareketlerle, düğmelerini teker teker açar,
kıyafetlerini çıkarır, silahını da üstlerine koyar.*

İşte, kıyafet yok, üniforma yok, silah yok. Karşında çıplak bir adam, yenilenmiş bir adam var. Gördüğün gibi, tekrar sakinleştim. Sence de öyle mi?

Evet evet çok sakinsiniz.

Tekrar yerini al Stan. (*Bir paket sigara çıkarır.*) Sigara?

Kullanmıyorum.

Bu çok iyi Stan. Sigara, akciğerlere nüfuz ederek dayanılmaz acılar içinde gebermene sebep olur. (*Bir an.*) Hiç mi? Arada bir de mi değil?

Arada bir
Bir tane
Öylesine
Herkes gibi
sanırım.

Yakalım o zaman bir tane!... Tek bir tane. İkimize. Barışma sigarası. Beni çok mutlu edersin. (*Stan sigarayı kabul eder.*) Çoluk çocuk?

Yok.

Bu çok iyi Stan. Bebeler bağırır, çağırır, zırlar, işer, her tarafa sıçar ve bir sürü saçma sapan şeyler yaparlar. Bu zalimlikten başka bir şey değil! Hapishane gibi, bebeler senin yıllarını yer. Ve biz o yılları artık geri getiremeyiz... Çok siktiri boktandır çocuklar. Ne söylediğimi biliyorum, benim de... yani olmuştu... Evli misin?

Hayır.

Hiç mi?

Hiç.

Bu iyi Stan... Her şey bir kadınla başlıyor ve her şey bir kadınla bitiyor. Artık yalnız ikimiz yokuz, o sebeple şu-

nu söylemeliyim ki: Her şey bir kadının memesiyle başladı... sol meme.

Herkes biliyor bunu.

Bütün mahalle mi?

İşte gecenin başlangıcı.

Küçük bir memur.

Bir kadın sizin büronuz.

Bir taşra gazetesi ofisi gibi

sıkıntının duvarlara işlemiş olduğu küçük bir büro.

Olacağına hiç inanmadan bir dilek tutuyorsunuz.

“Bakışlarımla sol memenizi okşamamı

hoş görebilir miydiniz Hanımefendi?”

O an nazikçe

bir dileğin gerçekleşmesi gibi

kadın sutyenini aralar.

Memisini.

Çıplak memisini.

Bakışın ağzına koyulmuş

kutsal ekmek gibi memesi.

İnanabiliyor musun Stan, inanabiliyor musun!... Öylesine sormuştum bunu, öylesine, şey bile olmadan... sonunda bana sol memisini gösterdi!

Bir gün iki gün.

Üçüncü gün derken

bir kadından diğerine

bir taşra gazetesi ofisi gibi

o küçük sıkıcı büroda.

Öylesine

ona sormuştunuz
memelerini size göstereceğine
hiç inanmadan.

Ve çat, iki memesini birden gösterdi! Kendi kendime dedim ki: Dur bakalım, şaka değil, sende böyle bir güç var, içinde uyuyan böyle bir güç, değil mi? İlk önce kalakaldım, Stan. Yavaş yavaş kendime güvenim geldi; bir oyuna dönüştü bu. Büroma giren hangi kadın olursa olsun, memelerini gözlerimin önünde sergilemeye başladı. Bazıları tekrar geliyordu. İkinci kere sutyenlerini açmak için. Ama dikkatini çekerim Stan, ne dokundum, ne de ucunu okşadım... Sadece bakıyordum.

Herkes biliyordu.

Üstelik ne kadar çok görürsem, o kadar çok görmek istiyordum. Bütün renklerden, bütün formlardan, bütün meme uçlarından... Araplar memeleri tarif etmek için yedi ayrı kelime kullanıyorlarmış biliyor musun Stan? Bence haklılar...

Ve bir sabah kader
beyninizde sırtıtmaya başladı.
Fısıldamaya başladı kader size
bu işi biraz daha ileri götürebilir misin diye
mesela teklif etsen
hayatlarını sana sunmalarını
ancak ölümlerini
bir gösteriye çevirmen koşuluyla?

Ama tabii ya, Stan, bir yaşam sözü ya da ölüm tehdidi olmadıkça elime geçen şey yalnız memeleri olacaktı!...

Bundan sonrası delilikti... Kadınlar bana âşıklarını, kocalarını, erkek kardeşlerini, babalarını getirmeye başladılar... Mahalle kör karanlıklarda sallanmaya başladı, herkes kendini gösteride sergilemek istiyordu...

Herkes
adamlar kadınlar
vali belediye başkanı
köpekler kediler
birbiri ardına
her biri size geldi
enselerini size sunmaya
ötekilerin sıkıntısını gidermek için
kafalarına bir kurşun yerleştiresiniz diye.

Why?

Stan bilmiyor.
Belki kadınlar üzerindeki
Etkileyiciliğiniz yüzünden.
Ve kadınlar etkilendi mi
gerisi de

Hiçbir şeyi zapt edemiyordum artık... Ama sorumluluğu alıyordum... Sonuna kadar da alacağım... Gerçekten mi? Beni etkileyici mi buluyorsun Stan?

Evet gibi

Ama yine de, son anda birkaç tanesi geri çekildi, kaçmak istedi fakat artık çok geçti... Shoot! İlk seferinde, bir shoot gibi oldu. İkinci sefer, üçüncü sefer... Her seferinde aynı shoot oldu; bu yokuşun en tepe noktasına

kadar çıktım. Tam zirvesine. Fakat her seferinde farklı bir şey olmasını bekledim. Ah, çok fazla değil, bir zerre, minnacık bir toz zerresinden fazla bir şey değil... anlıyor musun, Stan, sıçramak... yani sonsuzluğun da ötesine sıçramak... Çok geç. Hep çok geç oldu. Birinci shoottan önce, halk zaten baştan razıydı; her taraftan geldiler, her seferinde daha kalabalık, her seferinde daha uzaklardan, cehennemin ta dibinden, daha da fazla yürüyerek, her seferinde daha pahalıya, inanılmaz fedakârlıklarda bulunarak... Halk baştan razı ise Stan, şunlar, bunlar, çünküler, aslındalar... yok, yok... Sallanmaya vakit yok... *The show must go on!* Herkes sorumluluğunu bilecek... Ben çok iyi bildim ben... Ve bütün ruhlar çürüdüğünde, tek başıma sorumluluk almaya devam edeceğim, herkes adına... Senin adına bile... (*Bir an.*) Neden, Stan, neden?

Stan bilmiyor.

Bilmiyorsun... bilmiyorsun... Ah, Stanciğim!... (*Bir an.*) Bir nişanlı?

Yok.

Flört?

O da yok.

Bu çok çok iyi Stan... *Very very good.* Her kim ki bir kadının memesine bakar, bir krallığı yakar... Desem de inanma Stan, bir kadın iyidir. Hayat arkadaş olur... yok, iyi bir şey... Özellikle başında şey... ama sonra... Sürekli onu sevdiğini söylemeni ister... hafif atıştıрма-

lar, götünün kıllarını on beş günde bir kesmeler... Çünkü istediğinde bir kadın bazen çok pislik olabilir. Uff uff! Ama olsun, hayat arkadaşı... Sonuç olarak bebelerden iyidir... Bu belki daha çok cesaret ister... Çünkü, hiç öyle göstermiyor ama zordur bir kadın... çok zor... Ve bir de hayat arkadaşı tabii. (*Bir an.*) İş güç?

Şöyle böyle.

Yani bazen var, bazen yok.

Aynen.

Sonuç olarak, gidiyorsun, geliyorsun, nefes alıyorsun o kadar.

Bir bakıma.
Stan geçiyor.

Biraz önce amber çiçeklerinin önünden geçtiğin gibi.

Aynen.

Bir hobi?

Hayır ilk defa
Stan amber çiçeklerinin önünden geçti.

Hayır, genel olarak soruyorum... genel olarak bir hobi.

Ha öyle mi? Bu? Hayır.

Küçük bir pul koleksiyonu bile yok mu? küçük oyuncak askerler? eski paralar? Hiç mi? Buldum!... Küçük

k lotlar?      , her yerde b     olay bu, liseli k     k     koleksiyonu... Ha, bu da mı yok?

Bu da yok.

Peki, k     liseliler o zaman?

Hayır      koleksiyon yok.

Yani sen de biraz zorsun, Stan. *So, Stan doesn't have a hobby.*

       
Stan     r diliyor.

Hi   gerek yok Stan...

Aaa evet     .

    ...     ?

Evet Stan          yor.

    lerle?

Evet.

Ve     le?

Evet.

Y  n diye tahmin ediyorum.

Aa evet yaptığım şey için
yün hayli hayli yeterli.

Biliyorsun değil mi bu karı işi?

Stan biliyor ama olsun

Oh, my God! Ama olsun, Stan örgü örmeyi seviyor! İki
şiş ve bir yumak yünle örgü mü örüyorsun... ev kadın-
ları gibi?

Stan diyor ki
ev kadınları gibi mi
bilmiyorum ama
yaptığım şey örgü örmek.

Ve bu senin hayatında ki bir hobi öyle mi?

Evet.

Oh, poor boy! Ne olursa olsun orijinal bir şey. Bebek
giysileri... kazaklar... atkılar...

Hayır
bunların hiçbiri değil.
Stan örüyor hepsi bu.
Amaçsızca.
Ressamın boş tuvali gibi şairin...

Aa hayır Stan, aa hayır! Avamlığa lüzum yok! Avamlık
benim alanım, benim işimin bir parçası. Bilmiyorum
fark ettin mi ama bir süredir kendimi parçalıyorum... hiç-
bir şey demiyorum... Tekrar başlama şimdi! Cocteau ör-

gü örmez! Picasso örgü örmez! Césaire örgü örmez! Shakespeare hiç örgü örmemiştir!... Bu günlerde, bilmem neyin bakış açısını genişletmek adına her şeyi aynı düzlem üzerine yerleştirmek de neyin nesi! Sen örgü örüyorsun hakkındır, helal olsun! Amma velakin bundan çok daha küçük sebeplerden ötürü insanlar yakıldı. Bunu biliyor muydun Stan?

Evet.

O zaman daha fazla ağzını bozma! Sen örgü örüyorsun, OK, örüyorsun, iyi hoş... Ama şiiri bu işe karıştırma. Sadece tüketime yönelik yapılan bütün o hobileri düşünüyorum da! Ama yok, iki büyük şiş, bir yumak yün... *Why Stan, why? Tell me why?*

I don't know.

Bu Stan'i rahatlatıyor
Meditasyon görevi görüyor
kendine dönmeyi sağlıyor
time flies.

Oh, my God! You speak English! Stan speaks English!

Evet dedi Stan

Geri zekâlı gibi davranma... Stan dedi, Stan dedi, Stan dedi... Stan bilmiyor, Stan şöyle düşünüyor... Stan, Stan, Stan... Geri zekâlı gibi davranma!

Artık geri zekâlı gibi davranmayacağım.

Demek İngilizce konuşuyorsun?

Evet idare ediyorum.

Oh, *wonderful!* Stan ingilizce konuşuyor!

Yes.

Bir şey söyle... daha uzun bir şey.

Eh eğer bu sizi memnun edecekse

evet neden olmasın

Ama şeyi bulmam lazım.

Neyi

Mesela

How do you do?

My mother's husband is my father.

I am glad to see you.

My tailor is rich.

Our cigarettes are finished.

I am not a cat.

I am not a fish.

I am not a catfish.

I am a dog.

(*Köpek taklidi yapar; havlar.*)

I am a pitbull

(*Dişlerini gösterir.*)

Yat Stan, yat... Yat dedim! (*Stan yatar.*) Bu kadar mı?

Ah, tabii ki hayır

daha karmaşık cümleler

söyleyebilirim

örneğin

Life begins when you're in love.

I am just a lucky so and so.

I don't know enough about you.

Sometimes I feel like a motherless child.

Under these circumstances, Mr. and Mrs. Stan could drop their usual shyness, and let themselves go...

Fakat epey unutmşum.

Pratik eksikliği.

Bu ne demek biliyor musunuz?

Konuşmayı unutuyoruz

kabuk bağılıyoruz.

ve bu bir kısır döngü.

Lakin bir zamanlar

neredeyse aksansız konuşuyordum.

Sen neden bahsediyorsun? Mükemmel İngilizce konuşuyorsun Stan! Vay be moruk, bir başka hobin daha var, gerçek bir tane! İngilizce konuşuyorsun! İngilizce konuşmak da bir hobidir! Bizim diller gibi değil... anlıyor musun? Biraz... taşaksız diller yani... yalandan kibar kibar konuşulan... Hayır, İngilizce insanı gaza getiriyor! sertleştiriyor, sopa gibi kaldırıyor. Fark ettin mi, zaman zaman, çaktırmadan İngilizce bir cümle atıveriyorum ortaya...

(tiyatral)

Then the Lord said to Caïn,

"Where is your brother Abel?"

"I don't know", he replied,

"Am I my brother's keeper?"

The Lord said,

"What have you done?"

"Listen!"

"Your brother's blood"

"cries out of me"

"from the ground."

İşte hop! bitti, şarj oldum; İngilizce bir cümle beni çok yükseltiyor. Bu var ya, kokainden beter bir şey. Ama dikkat et, gerektiği kadar alacaksın, her şeyle karıştırmayacaksın, ne istediğini bileceksin: ben kokain yerine İngilizceyle kendimi yükseltmeyi tercih ediyorum.

Çoğunlukla,
biri diğerini tetikler derler.

Evet, bazen evet. Bu gibi durumlar olmuştur, evet. Ama genellememek lazım.

Bilhassa bundan kaçınmalı.

(Tumturaklı)

*Then the Lord said to Caïn,
"Where is your brother Abel?"
"I don't know", he replied,
"Am I my brother's keeper?"*

Değişik bir aksanınız var...

Çünkü ben İngilizce konuşmuyorum, ben, Amerikanca konuşuyorum. Bu daha klas, anlıyor musun, hatta daha yükseltici. Ama işin doruk noktası Jamaikanca konuşmak. İşte var ya, bu... bu gerçek bir nirvana, bu... bu bambaşka bir gezegen yani... bu... snopluğun en tepesi de Jamaikancayı Türk aksanıyla konuşmak. Ama Jamaikanca da öyle pat diye olmaz, asılmak gerek; hak ediyor yani. Hele hele Türk aksanlıysa. Ben şimdilik, Amerikancadayım, bu da hiç fena değil. Durup dururken de Amerikanca konuşulmuyor; Amerikanca da kolay değil yani! Daha neler!

Evet ama yine de bir aksanınız var.

Birazcık mı?

Yok yok gayet belirgin bir aksan.

Hadi ya? Mesela şöyle derken:

(*Giderek daha da tiyatral bir biçimde, kötü bir Shakespeare oyuncusu gibi, kelimeleri sündüre sündüre.*)

The Lord said,

“What have you done?”

“Listen!”

“Your brother’s blood”

“cries out of me”

“from the ground...”

burada aksanım olduğunu düşünüyor musun?

Kesinlikle.

Ama bilin ki

Çok şeker bir yanı var bunun.

Eh, herhalde... New York'tayken, hanımlardan yana hep şanslı oldum.

Aksanınız olmasa da şanslı olurdunuz.

Teşekkürler Stan. New York'u bilir misin?

New York mu?

Amerika'ya hiç ayak basmadım.

Gitmelisin Stan, gitmelisin. Harikulade bir şehir. A *gorgeous city*. Dünyanın kuşkusuz en güzel şehri. Hatta

New York bir kızdır. Long Island'da, şehvetli bir kız sırt üstü uzanmış, upuzun, açık, sunuma hazır, baştan çıkarıcı bacaklarıyla, beklemekte. Bir çok kez, genişçe açılmış, gökyüzüne uzanan, Big Apple'ın neminde ıslanmış kasıklara, dibi olmayan organa daldırmak için bitmek bilmeyen tırtıklı bir dilimin olduğunu hayal etmişimdir; emrine amade tam yuvarlaklıkta memeler, hayvan gibi sulu uçları, tanrının bile dilinin ucundaki sabırsızlığa boyun eğmemek üzere, aşırı dik. New York ile ilk sefer... İlk sefer diye bir şeyin olduğu tek şehirdir bu. Bir kadın için olduğu gibi... İlk seferi ani ve şiddetli oldu. Tam bir kazık gibi. Şahane. Her tarafından alınması gereken bir şehir. Şeytani. Gençlik gibi. Bütün Amerika gibi. Amerika sonsuza dek genç kalacaktır Stan; genç kalmaya mahkûm edilmiştir. Gençlik onun alın yazısıdır; imanı ve kuvvetidir aynı zamanda. Avrupa gibi değil. Avrupa durdu. Dondu. Yaşlı olmaktan memnun. Zaman zaman bir yol yenileniyor, bir köprü, bir yasa. Yenileniyor ama değiştirilmiyor; onarılıyor. Yaşlı kıtasının sallanan sandalyesinde hayatından memnun Avrupa... Bir vaat değil artık Avrupa, hatıra deposu. Afrika ise, dünyadan önce yaşlandı. Raşitik bir çocuk gibi... Çünkü çok erken doğdu, prematüre, her şeyden önce. Hiç genç olmadı Afrika. Doğdu ve yaşlandı. Ağacın dalında olgunlaşmaya fırsat bulamadan çürüyen bir meyve gibi... Afrika o kadar yaşlandı ki, çocuklaştı... Kalıbımı basarım onun için hiç dua etmemişsindir Stan... *I did often prayed and mostly cried for Africa... But New York! Ah, New York!... If the whole world could be New York!...* Burada, açık yüreklilikle, sence bir aksanım var mı?

Evet.

Ama rahatsız edici değil
daha beterlerini de duyduk.

Aksanlı... Stan, şu andan itibaren benimle konuşurken
“Efendim” diyeceksin.

İyi.

Stan.

İyi Efendim.

şu kadın, amber çiçeklerinin arkasında, penceredeki...
Bir kadın vardı değil mi Stan?

Eee evet evet
Bir kadın vardı
çıplak bir kadın Efendim.

Evet?

Bana bana bakarken gülüyordu.

O mu sana baktı yoksa sen mi ona baktın?

Bana bakmadı
sokağa bakıyordu ve
ben oradan geçtiğim için
sokaktan
ister istemez en azından
beni görmemesi için
kör ya da belki miyop olması gerekir

bana bakmasa bile
direkt Stan'e bakmasa da
özellikle Stan'e yani ama
sokağın bir parçası olarak ben
bir ögesi olarak ben
bütünün basit bir parçası olan
başkasından daha önemli olmayan
daha önemli olmayan mesela
bilmem ki
sokak lambası
sarı sokak lambası
sarı ve yeşil sokak lambası
sarı yeşil ve kırmızı sokak lambası ya da
otobüs durağı ya da
çöp tenekesi ya da
Acaba söylediklerimi
takip edebiliyor musunuz?

Nasıl!

Ama bu demek değil ki
bunu da kabul etmek gerekir çünkü
madem ki tüm gerçeği söylemek gerekiyor
madem ki ben size mutlak gerçeği vaat ettim
madem ki Stan sizden hiçbir şey saklamamaya yemin
etti
biri diğerinden daha önemli değil
başka bir öğeden ya da
belki de inanabiliriz mesela
sokak lambasının
sarı yeşil ve kırmızı sokak lambasının
renkli alacalı olduğundan çekecektir
şu ya da bu şekilde

daha kolayca dikkatleri
ama bu bir bütün
bunu dikkate almak gerek
lakin şunu belirtmek gerekiyor ki
Stan'siz
Sadece Stan'e özel değil
ama şu halde
Stan'siz bu bütün var olamazdı ve
bakış buna dahil

Uzun sessizlik

So?

ne olursa olsun
özellikle belirtmek isterim ki
çünkü aramızdan
su sızmamalı
muğlakta bir şey kalmaması için
belirtmek isterim ki
sokağa baktığı için falan değil
benim geçtiğim anda
hiç düşünmeden hatta
ki birisinin
dahası bir kadının
çıplak üstelik
çiçekli bir bahçe ile çevrili
bir pencerenin pervazından sokağa bakması
ama bu tamamen rastlantısal bir öge
yani öyle olduğunu sanıyorum
kırmızı amber çiçekli bir çit.

Ama güzel avrat otu yok.

Aynen!

So what?

So

(uzun sessizlik)

Ama güzel avrat otu da olabilirdi
ya da lale.

Haydi bakalım! Geldiğimiz noktaya bak!

Bitti inanmamalı ki.

Hayır.

Tabii ki de hayır. Söyle bakalım küçük keçim, acaba sen
intihara meyilli olabilir misin?

Hayır.

Neden öyle diyorsunuz Efendim?

Bana soru sorma! Bana asla hiçbir zaman soru sorma!
Üsteleme! Biliyorsun ki Stan, ben ruhları kurtarmak
için değil, onları silmek için buradayım... Öyleyse, bu
bana sorup soracağın son soru olsun!... *So what?*

Demek istediğim

o beni benim onu görmemden daha önce gördü
ama ben ona onun bana bakmasından önce baktım

Hı?

Bakarak
geçerekten.

Hiçbir şey fark etmeden mi geçtin?

Anlamıyorum.

Kadının boynunda?

Boynunda

Takıyor... takıyor?

takıyor

Bir kolye?

bir kolye nasıl bir kolye

Nasıl?

Nasıl inci!

İnci bir kolye takıyor!

Pencere pervazındaki kadın

inci bir kolye takıyor!

Sürekli sana sufle vermem gerekiyor gerçekten Stan. Bir partner olarak umutsuz vakasın. Seni izlerken şu sonuca varıyorum: onun gibi bilmiş birinin, mükemmel olması lazım. Bu yönünden bakınca, belki, biraz daha fazla çaba göstermeni beklerdim. Stan, kral olmak için çalışmak gerekir, kendi üzerinde bir köle gibi çalışmak. Yaşamı gerçekten seviyor musun?

Çok fazla Efendim.

O zaman savun onu! Silkelen, zamanımız kalmadı... Sonrasında durumu kurtarmak için elimden gelen her şeyi yapmadığımı söyleme de...

Böyle bir şey söyleyemem Efendim.

Onca yıllık hayatımda, ne insanlar gördüm, dolandırıcı tipler, üç kuruşun hesabını yapan, kendi götünü kurtarmak için şekilden şekle giren; taklalar atan, dansöz gibi kıvrıran, hayatlarını bağışlayalım diye, dünyanın hiçbir yerinde işitemeyeceğin, bilinmeyen bir dilde, birden kıcını yırtarak yalvarırcasına ağlayan tipler; öyle anlamsız müdafaalar duydum ki, canını kurtarmak için çırpınan dil, ezilir, süner, çoğunlukla yıldırım çarpmış şiirlere dönüşürdü, sanki şifreli bir dil olurdu. Ama sonunda hiçbir şey enselerine kurşun sıkmamı engelleyemedi. Ama sen başkalarının hayatını kurtaramayanların yaptığının onda birini bile yapmadın; sen şunu söylemekten çekinmiyorsun: bir çit vardı ve ben geçtim. Sadece bu. Sadece bunu söyleyerek bana yardım edeceğine gerçekten inanıyor musun? Çok ağır yaşıyorsun; hiç acele etmeden kelimeleri birbiri ardına sıralıyorsun, kekeme bir piyano gibi. Kıpırdamıyorsun, heyecanlanmıyorsun, içinde hayata karşı direnen bir yanın yok. Tersine, bir an önce kendi sonunu getirmeye çalışıyor gibi, senin sonunu değiştirmek amacıyla bıkmadan usanmadan inşa ettiğim engelleri parçalamaya dört elle sarılıyorsun. Onca yıldır hayatımı adanmış olduğum bu kutsal yolda hiç görmediğim bir şey bu. Şimdi söyle bakalım, kendi kendine hangi kalleşlikleri mırıldanıyorsun Stan?

Stan geçerken
her şeye bakarak.

Sokağın köşesinden dönmeye
yeltendiği anda
pencere pervazından bakan kadını
arkasında bırakmak için
durdum
Stan diye bağırdı
Bana sesleniyormuş gibime geldi
Velhasıl Stan gördü
ya da gördüğünü sandı
kadının dudaklarının titrediğini

Bulunduğun yerden dudaklarının titrediğini görebildin
öyle mi?

Bulduğum yerden evet
Sanki kadraj
birdenbire dudaklarına yakınlaşmış gibi.

OK.

Geniş plandaki
görüntü
titreyen iki dudak.

OK.

Kısa bir zaman diliminde
sadece bunu gördüm.

OK.

O dudaklar.

OK.

Ve şimdi şunu söyleyebilirim

OK.

Sanmıyorum biliyorum
biliyorum ki dudakları
gülümsemek ve bana şunu söylemek için titredi:
Gel.

Go on, Stan, go on! Şimdi yakala onu! Hiç bırakma!

Adam Stan'i cesaretlendirmek için, kısık sesle yavaşça şarkı söylemeye başlar. Bir yandan da Stan'in "tanıklığını" oynayacaktır.

Kadraj pencerelerin sınırına kadar genişler.
Stan onu ilk defa
gördüğü için gibi.
Sonra karşımda belirdi
bilmiyorum.
Stan kapıyı araladı
gözlerini hiç ayırmadan ve
birden aklıma geldi
Erkeklerin kalbinde
çok karmaşaya
yol açmış olmalı bu kadın

Stan birden susar, belirgin bir şekilde hayal dünyasına dalmıştır.

OK... Stan? Evdesin... Stan!... beni dinliyor musun?

Sizi dinliyorum

Efendim.

OK. Eve girmiş bulunuyorsun... An itibariyle inci kol-yeli kadının evindesin.

Yatakta.

Beni bekliyor

Neden bilmiyorum ama

belki bir dua mırıldanır gibi olan

gülümsemesi yüzünden

belki meme uçlarının

sabırsızlığı yüzünden

belki yakarış gibi

çağırın açık

organı yüzünden

belki kasıklarındaki çukurdan dağılan

çıldırıncı kokular yüzünden

duvarları sarmak üzere

döşemeleri sarmak üzere

eşyaları sarmak üzere

perdeleri sarmak üzere

ışık ışık ışık

Şömine, Stan... Şömine...

Şömine

bütün

alanın tamamı.

Şömine

Aslında Stan bunun için çıkmıştı.

Ama birdenbire

gülümsememesini

istedim

elleriyle göğüslerini kapatmasını
istedim
bacaklarını kapatmasını
istedim
başka bir şey istedim
aniden
neden bilmiyorum

Go on Stan, go on! Sonuna geldik... neredeyse... Rahatla Stan, rahatla ve bırak kendini! Ateşin içinde bir demir parçası var...

Demir parçası
odun tutacağı bir tutacak
unutulmuş
şöminenin içinde unutulmuş ve
alevlerin sıcaklığında
kırmızıya dönmüş.

Tutacağı çekip aldın...

Evet Efendim.

Organının yalvarışını susturmak için...

Evet Efendim.

Açık kasıklarına bastırdın...

Evet Efendim.

Bastırdın.

Evet Efendim.

Bastırdın.

Evet Efendim.

Bastırdın.

Evet Efendim.

Acıyla haykırır.

Hayır haykırmadı

Haykırdı, haykırmayıp ne yapacak!

Haykırmadı hayır.
İnanın bana haykırmadı
inlemedi bile.

Kızarmış bir demirle dahi
hiç.

Sadece gülümsemeyi bıraktı
ve göz kapakları kapandı
göğüslerinin uykuya dalmasıyla
meme uçları çözöldü

Sakindi
durgun.

Fırtına öncesi sessizlik gibi.
Ve güzeldi.

Daha da önemlisi ölüydü, Stan! Ölüydü!

Tanrım ne kadar güzeldi!...

Dead! Kendi etini, sönmüş ete sokmak amacıyla demiri çektin çünkü sen onları tercih ediyorsun değil mi Stan, soğuk pörsümüş cansız emrine amade tamamıyla emrine amade değil mi, itiraf et! Organını gömmek istediğin ölü bedenler! İtiraf et!

İtiraf ediyorum.

Her şeyi.

Kabul ediyorum.

Her şeyi.

Ama yalvarırım

bundan daha fazla bahsetmeyin.

Kaç kere girdin ona?

Hiç bilmiyorum.

Kaç kere?

Saatlerce

bütün gün

bütün gece

hiç hatırlamıyorum

ertesi güne kadar

belki

Kaç tane cenazeyi bu şekilde kirllettin şimdiye kadar, Stan? Kaç tane?

Hiç bilmiyorum

düzinelerce

tahminen epeyce

yüzlerce

Look at me, Stan. (Stan gözlerini ona doğru çevirir ve bu sırada onun tamamıyla soyunmuş olduğunu fark eder.) Hayır, hayır bak!... Ne görüyorsun? Ha, ne görüyorsun?

Hiç.

Oh, Stan, Stan, Stan! Bu çok ayıp. Arkadaşlarını rencide etmeye çalışmak hiç hoş değil.

Çıplaksınız Efendim.

Şurada, ne görüyorsun şurada?

Kıllar.

Daha iyi bak.

Sizin

Pardon, Stan?

Sizin

Sikimi. Ama daha da iyi bak.

Yumurtalıklar.

Stan!

Taşaklar.

Yes, bravo Stan. Very good. Come closer... come on... Are you scared of me? It's alright, Stan...

Beni korkutuyorsunuz

Efendim.

Ben mi korkutuyorum, Stan? *Oh my God!* Ama bak bana, ben sakinim... Doğruyu söylemek gerekirse az önce biraz sinirlendim, ama şu an çileden çıkmış olmama rağmen küfürlü konuşmamak için kendimi tutuyorum, kendime hâkimim ha, değil mi Stan?

Uzun süredir hiç küfürlü konuşmadınız.

Kendinize hâkim oluyorsunuz.

Duruma hâkim oluyorsunuz.

Her şeye hâkim oluyorsunuz

Efendim.

Haydi, hop, tut onları.

Yapamam Efendim.

Tabii ki yapabilirsin. Isırmazlar merak etme... İşte oldu... Diğerini de... ikisini de Stan... iki elinle... her birine bir tane... Güzel, Stan, çok uslu bir çocuksun. Yokla onları... Yokla onları dedim!... Nasıllar? Utandın mı, ha?... Şimdi, sık onları... Ama haydi, sık onları! Sakinleş ve sık!... İşte oluyor!... Haydi daha güçlü sık... daha... daha... daha güçlü... daha güçlü... parmaklarının bütün kuvvetiyle... daha güçlü... daha güçlü... daha güçlü...

Bundan daha güçlü sıkamam Efendim.

Bunu duyduğuma sevindim. Bağırıldım mı?

Hayır Efendim.

Gözlerimde yaşlar gördün mü?

Hayır Efendim.

Onları nasıl buldun, Stan?

Sert.

Sadece sert mi?

Çok sert.
Kaya gibi.

Beni şımartıyorsun Stan.

Hayır hayır sizi şımartmıyorum Efendim.
Ve izin verirsiniz
şunu belirtmek isterim ki
titanyumdan taşaklarınız var Efendim.

Çok şekersin, Stan. Gerçekten çok şeker. Artık taşak-
larımın titanyumdan, hayvan gibi sert olduğunu bildiği-
ne göre, benimle oynamanın ve beni eşekbaşı yerine
koymaya devam etmenin ne gibi riskler taşıdığını da bi-
liyor musun?

Sanırım
Sonunda pişman olurum Efendim.

Güzel sanıyorsun Stan. *(Silahını alır ve Stan'e çevirir.)*
Çünkü sana çok kızgıyım, ama gerçekten çok çok kız-
gıyım; tepem attı artık. Gebermek midir dileğin? Bu
mu, gebermek mi istiyorsun? E o zaman gebereceksin!

Ben senin şaklabanın mıyım! Saçma sapan şeyler anlatıyorsun! Üstelik bunu kabaca, tiksiniç bir şekilde, puştça yapıyorsun. Aynı zamanda bu sefer temiz, kusursuz, ilahi bir şey yaratmaya ne kadar önem verdiğimi de biliyorsun. Yalan söylüyorsun! Ağzından çıkan her kelime yalan. Demirden tutacağın hiç var olmadı. O şömine nereden çıktı? Hiçbir zaman şömine olmadı! Aynı inci kolyeler gibi. Hiçbir zaman olmadı. Senin şu ev kadını, atmasyon, hiç olmadı! Hiç. Kadının en ufak bir parçası dahi var olmadı! İtiraf et!

Hayır evet
kadın hiç olmadı
ama ben sanıyordum ki siz kendiniz

Ne sanıyordun? Ben kendim ne?

Artık hiçbir şey anlamıyorum

Ha, çünkü ben bir şey anlıyorum öyle mi? Ben bu mahallenin ne belediye başkanıyım ne de valisiyim, hepinizin neden geldiğini, size hiç baskı yapmamama rağmen, art arda neden geldiğinizi, bu insanların önüne ölünüzü yem olarak atmam için, enselerinizi kurşun sıkayım diye neden teslim ettiğinizi ben çok iyi anlıyorum çünkü öyle mi? Ben mi seni arayıp buldum? Seni buraya saçlarından sürükleyerek mi getirdim, ha, Stan?

Bunların hiçbiri değil Efendim.

Diğerleri gibi, sen kendin geldin değil mi?

Diğerleri gibi Efendim.

Kaçabilirdin, değil mi Stan, bu mahalleyi terk edebilir-
din?

Kimse kaçmamı engelleyemezdi Efendim.

O zaman?

Bilmiyorum Efendim.

Çünkü bir gün canım sıkıldı bir kadının memesine bak-
tım öyle mi? Hayır, hayır, Stan, hayır... Kimsenin bir
şey anladığı yok. Hâlbuki elimizden gelenin en iyisini
yapmaya çalışıyoruz, adım adım, 1-2,1-2... gözlerimiz
kapalı... adım adım, 1-2,1-2... askerler gibi... baş yukarı
ve dimdik... G.I.'cıklar gibi, adım adım... sol-sağ, sol-
sağ, sol-sağ... ta ki bir gün her şey boklu bir toza dönü-
şünceye kadar. Kendimizi olmadığımızdan daha zeki
göstermiyoruz. Mış gibi yapıyoruz. Bir öyle bir böyle,
oldu da bitti. Kimse asla hiçbir şey anlamadı Stan! Kim-
se!... Hâlbuki sen bir mucize gerçekleştirebilirsin, sen
ki, bilmişsin, her konu hakkında bir fikrin var... Ha,
Stan, belki sen, kafamın içinde bir ışık yakarsın?

Stan dedi.

Bilmiyorum.

Hiçlik.

belki anonimlik.

Hiçlik ve anonimlik ve can sıkıntısı belki

Belki de

çünkü sonuçta

yaşam ölümün taslağıdır

diye düşünüyor Stan.

Belki sadece hiçlik
diyor Stan.
Bilmiyorum.
Çünkü belki
sadece insan organizması olduğumuzdan.
Belki
yani bilmiyorum
diyor Stan.

Bilmiyorum... bilmiyorum... gevelemeyi bildiğin tek şey
bu. Bilmiyorum... Hiçbir zaman hiçbir şey bilmiyorsun
Stan!... Evet, tüm bu rezaleti toparlamak için ne öneri-
yorsun? (*Bir an.*) Bir şiir? bir şarkı? tap dansı? Ha, ne?...

Stan hiç şiir bilmez.
Karga gibi şarkı söyler.
Kazık gibi dans eder.
Size yardım edemediğim için
üzgünüm Efendim.

Bir yaşamı kurtarmak... canını bağışlamak için kıcımlı
yırttığım aklıma geliyor da! Eee Stan?

Yok gerçekten yok.
Gördünüz
Stan yalan söylemeye çalıştığında nasıl oldu
gördünüz değil mi?
İnanın bana Efendim
En ufak bir yeteneğim yok.

Olmaz mı; örgü örmeyi biliyorsun ve İngilizceyi hiç fe-
na konuşmuyorsun... (*Sessizlik.*) Eh, mademki siktiği-
min sessizliğine gömülüp, yaratmaya çalıştığım şeylerin

içine sıçmaya inatla devam ediyorsun, bana da bu sessizliğe son vermek için tetiğe basmak düşer. Boynunu getir buraya Stan.

Stan'in var oluş çizgisine
ihanet etmeyin Efendim.

Her şeye rağmen seni seviyorum Stan, ama derin üzüntülerimi bildirmeliyim...

Çünkü öncelikle
silahın dolu olması gerekiyor.

Sessizlik.

Tam kaşarlanmış bir profesyonelsin, Stan, çok çok iyisin. Tam kaşarlanmış bir profesyonel. *So?*

Stan'in söylediği her şeyi yapar.

Silahı enseme doğru
yönelteceksiniz
sonra anlatmaya başlamadan önce
horozu kaldıracaksınız

Küçük bir çocukken, bir köpeğim olsun isterdim; babam genel olarak hayvanlardan nefret ederdi ama özellikle köpeklerden. Sonunda annem bana bir domuz aldı, bir domuz yavrusu, köpek yerine bir çiftlik hayvanı. İsmi de... Tabii ki ismini ne koyduğumu biliyorsun değil mi?

Stan.

Nereye gitsem, Stan beni takip ediyordu. Hiç öyle bil-meyiz ama aslında bir domuz, daha akıllıdır, bir köpek-ten daha akıllı, şüphesiz ki daha sadık aynı zamanda. Üstelik genel inanışın aksine, kokmaz da; domuz kokar, ama bu güzel bir kokudur, domuz jambon gibi kokar. Stan o kadar şiirseldi ki, babam bile kendini ona bıraktı. Yavaş yavaş babam onu yoldaşı yapmayı başardı. Bir yı-kım benim için. Her yere yanında götürüyordu, işe, ar-kadaşlarına, eğlencelere... Stan masamızda yiyor ve ge-celeri annemle babamın arasında yataklarında uyuyor-du. Öldürme düşüncesi işte böyle aklıma geldi. Ma-demki şirinliği benim elenmeme yol açtı, o zaman onu öldürmeliydim ki başka hiç kimse ondan keyif alama-sın. Sonuçta benim domuzumdu o. Onu çok uzaklara götürdüm, mahallenin dışına, ormana. Bir ağaca sımsıkı bağladım. Tam kafasını dağıtmak için çekici kaldırdı-ğında, Stan bana baktı ve gözleriyle gülümsedi. İlk defa onu gülümserken gördüm. Sonra birden her şey eridi. O anda, o artık “benim domuzum” değildi; bir insanoğlu da değildi. O Stan’di. O. Sadece Stan. Stan çok sonra öl-dü, çok yaşlıyken, yaşı gelince, yatağında, annemle ba-bamın arasında.

Sonra elinizin çekici alırken tereddüt
ettiğini bahane edeceksiniz
çünkü
Stan’e bağlanarak
kendinizi salak gibi hissetmiştiniz.
öyle ki.
hayalimizde bir yere koyduğumuz
her şeye sonunda bağlanıyoruz.
öyle ki.
Stan sizin Prometheus kayanız

haline geldi
ve bu bir trajedidir.

öyle ki.

öyle ki.

öyle ki.

Ama bu olamaz.

(Stan döner.)

Çekin tetiği.

(Edepsizce ağzını açar ve tabancanın namlusunu ağzına alır.)

Çünkü

Stan'i yenmek

söz konusu bile olamazdı.

Başından beri

Stan'in canını bağışlayacağınızı

biliyordunuz.

Silahınızı doldurmakla bile

uğraşmadınız

korktuğunuzdan

bir kızgınlık ya da heyecan anında

maalesef kurşun

pat!

Bana bağlandığınızdan değil

değil hayır

çünkü

başka bir seçeneğiniz yok

çünkü

bir başka siz yok

çünkü

bir başka ben yok

Bir de çünkü ben sonunda anladım... ve bunu sen bana öğrettin, Stan, sen bana öğrettin. Sonunda şunu öğren-

dim ki gerçek g, mutlak g, ölümü zerk etme kapasitemizde değil, fakat herkesin zorla kabul ettirmesine rağmen ldrmemeyi seçmektedir. Bunu, senin sayende anladım Stan.

Çünkü
bir Şeylerin alışılağeldiği gibi
gelişmemesini umuyorsunuz
Çünkü
onlar cehennemden dibinden geldiler
Çoğunlukla yürüyerek
Çünkü
o gizli umutla
Çok para verdiler
bu sefer
başka bir Şey olur diye
Çünkü
onlar da
canımı bağışlamanızı
diliyorlardı.
Çünkü özellikle
korku dedi ki
ya Stan
The Big Shoot değilse.

Çünkü Stan, şu kadar basit, *Show must go on*.

şu an
Stan'ın kulağına fısıldayacaksınız

abuk anlıyorsun Stan ve burada sen olduğun için mutluyum. Sonunda. Ama gazı vermek lazım, sonuna kadar gitmek, kontrata uymak lazım... Bizler profuz de-

ğil mi Stan? O zaman kurşunu yerleştiriyorum. Rus ruleti. Doğru deliğe rastlaması yüz milyonda bir ihtimal. Yüz milyonda bir. Ve yarın onlar çok daha uzaklardan gelecekler, çok daha fazla para verecekler, fakat bir ölüm sahnelenmesi yerine, bir boşlukta sıçrayış için. Sonsuz bir askıda kalış. Sonra tekrar gelecekler, tekrar gelecekler, tekrar gelecekler, ta ki, düşünmeye bile cesaret edemedikleri bir anda, pat'ı duyana kadar! *The Big Shoot!* Çünkü bildiğin gibi Stan, çok bilmiş olduğundan, bu meşhur *Big Shoot* sensin. O zaman haydi mi?

Haydi.

*Kurşunu ceplerinin birinden çıkarır. Toplu-
ya yerleştirir. Kurşunu silaha yerleştirmeden önce bir sirkteki gibi seyirciye gösterir.*

İşte sonunda, hayatın geri dönüşü olmayan o anına gelmiş bulunuyoruz. Herkesin de gördüğü gibi, Stan çok özel bir karakter, olağanüstü hatta. Biz bir kere yapmayacağız dedik mi, yapmayız. Asla. Buna karşın tutum değişikliği çok talihsiz olur, tabiri caizse, günah olur. Buna mukabil, ilk defa yeni bir şey deneyeceğim, bir seçim şansı bırakacağım. Rus ruleti. Bu kurşun salt irade olacak... şimdi, Hanımlar, Küçükhanımlar, Beyler, toz duman olmanın hazin hikayesi. (*Silahlı Stan'e uzatır.*) Stan? (*Stan silahlı alır ve şakağına dayar.*) Stan... şeyden önce... çünkü kim bilir... yüz milyonda bir de olsa bir şans var... bilemeyiz... Öyleyse sana bir soru, bilmem, belki de son... bir soru. Şunu söylediğimde: (*Tiyatral bir çaba göstermeden. Gerçekten doğallık çabasında.*)

*Then the Lord said to Caïn,
"Where is your brother Abel?"
"I don't know", he replied,
"Am I my brother's keeper?"
The Lord said,
"What have you done?"
"Listen!
"Your brother's blood
"cries out of me
"from the ground.
"Now you are under a curse
"and driven from ground,
"which opened its mouth
"to receive your brother's blood
from your hand."*

Bunu dediğimde, Stan, içtenlikle... sence aksanım var mı? İçtenlikle, Stan?

Aksanınız var Efendim
Belirgin ve korkunç bir aksan.

Söyleyecek hiçbir şey bırakmadın, sen kaşarlanmış bir profsun Stan... Ne zaman istersen.

Toplunun dönüşü. Stan tetiğe basar. Patlama ve karanlık. Işıklar geri geldiğinde, adam deli gibi gülmektedir.

1 Nisan şakası Stan, 1 Nisan şakası!

Stan sandalyede, öne doğru eğilmiş durmaktadır, kolları ve bedeni seğirir. Adam Stan'ın elinden silahı alır, ayağıyla iter; Stan'ın be-

deni yere düşer. Bu sırada inceden Then Lord said to Căin'i bir şarkıcı edasıyla mırıldanır... alkışlar dinmeye başladığında, kullanılmış olan kurşunu alır, seyircilere gösterir. Sonra, tıpkı bir sihirbazlık gösterisi gibi, silahın içinden, birbiri ardına, kurşunları düşürmeye başlar, çok fazla kurşun, bir silahın alabileceğinden çok daha fazla kurşun düşer, belli ki bu en yeni numarasıdır.

1 Nisan şakası!... Ölüm senden çok daha fazla ahlaksızdır, Stan. Ah evet, çok daha sapıktır. *(Bir an.)* Bir aksanım olduğunu iddia etmek! *(Stan'i taklit ederek.)*

“Değişik bir aksanınız var”

“Gerçek bir aksan, oldukça belirgin”

“Belirgin ve korkunç bir aksan”

Sikerim senin aksanını! *Mother fucker! Why*’nında içine ossurayım. Lavuk, dalyarak, amsalak, dangalak, piç... Orosu çocuğunun ibnetoru... Benim mi aksanım var? *(Kendinden geçmiş bir şekilde gözlerini kapatır.)* Sessizlik. İşte sonunda *Big Shoot*’un büyük sessizliği. Gerçek. Salt... En sonunda genç. Sonsuza kadar genç. Amerika gibi!

Birden bir köpeğin yırtınırcasına havladığını duyarız. Adam gözlerini açar, kulak kesilir. Tekrar yırtınırcasına havlamalar duyulur.

Köpeği!... Pencere pervazındaki kadın... İnatçı, inatçılar... Çünkü... bu ölümcül... hayvan hep kadını haber veriyor...

Üçüncü kez yırtınırcasına havlama.

Ah, Stan, Stan, Stan!

Karanlık.

Blue-S-cat

Djaha N'Go
Abla'nin
anısına

Göklerde ikamet eden gülüyor,
Tanrı onlarla dalga geçiyor.
Mezamir 2,4

Yükseliş.

Kadın zarif.

Adam zarif.

Kadın ve adamın Louis Armstrong'un What A Wonderful World'ü (en yumuşacık versiyonu) eşliğinde yükselişi.

İkisi de mutlu görünürler. En azından dingindirler.

Müzikle, her biri kendi çevresinde salınmaktadırlar. Belli belirsiz.

Yükseliş.

Vücutları epey yakın olsa da, ikisi de diğerinin varlığının farkında değilmiş gibidir.

Her biri kendi hava kabarcığının içinde, mutlu; gözleri yarı kapalı, birbirlerinden habersiz simetrik hareket ederler.

Vücutların yerçekimsiz, tatlı balesi. Belli belirsiz birbirlerine ayak uydurmaları. Mutlu.

Yükseliş.

Sonra birden müzik, sanki tüm gücü tükenmiş ve vaktisiz ölmüş gibi takılır, aksar, ağırlaşmaya, ağlamaklı, acıklı hale gelmeye başlar.

Adam dans etmeyi bırakır ve gözlerini açar.

Gözleri yarı kapalı olan kadın, olan bitenden habersiz, «takılmaya» devam eder...

Ta ki asansör hareketsiz kalana kadar.

O an kadın gözlerini açar ve dans etmeyi bırakır.

Kadın, nefessiz kalmış gibidir, bir gürültü, bir çağrı, bir işaret kollar. Ama hiçbir şey.

Kimse var mı?

Sessizlik.

Kafesteki bir fare gibi dairesel dönmeye başlar.

Yeniden çalışmayacak mı?

Yeniden çalışmayacak mı?

Yeniden çalışmayacak mı?

Birden, belki sinirden, hayal kırıklığından belki, kafasını asansörün ceperine vurmaya başlar...

Adam, sanki kadının kafasını asansörün ceperine vurma görüntüsü hiç olmamış gibi, kıpırdamamış, en ufak bir harekette bulunmamıştır.

Öküz. Tam bir öküz. Bir başkası olsa Durun kendinize zarar verebilirsiniz derdi. Kendinize zarar vereceksiniz. Kendinize zarar veriyorsunuz. Allah aşkına durun. Böyle durumlarda buna benzer cümleler sarf edilir. Böyle sözcüklerin, jestlerin hiçbir anlamı yokmuş gibi gelir, ama tersine bu küçük hiçler yaraya merhem olur. Bir başkası olsa endişelenirdi mendilini çıkarırdı Yaralandınız mı? Gösterin bakayım? Bir şey yapmama izin verin Hanımefendi. Ama beyimiz kıpırtısız, eller ceplere daldırılmış, iki el ceplerinin en derinlerinde. Ama başkalarına belli ki, bana değil, başkalarına.

Kadın el çantasını hararetle açar.

İçinden bir şey çıkarmaya hazırlanır, ama tereddüt eder.

Adama bakar; onu gözler.

Adam kadına bakar, kayıtsız.

Bir an.

Kadın el çantasından hiçbir şey çıkarmadan sakince elini çeker.

Gözünü adamdan ayırmadan çantayı çok yavaş bir şekilde kapatır.

Öküz.

Gözümüzün önündeydi.

Hiçbir şey görmek istemedik.

Hiçbir şey hissetmek istemedik.

Hiçbir şey duymak istemedik.

Yüz çevirdik,

devekuşu olduk,

gözlerimizi kapadık,

burnumuzu tıkadık,

kulaklarımızı örttük,

yüz çevirdik.

Öyleymiş gibi yaptık.

Sonra,

yere çakılışını görme isteğiyle

görüş açısında,

rüzgarın yönünde,

avazı çıktığı kadar bağırışını mecburen duyduğumuz

için

Şuna varıyoruz ki.

Farkına varıyoruz ki.

Varıyoruz.

İşte böyle dank ediyor insana,

bir tuğla gibi.

Damdan.

Gökten.

Şeyden.

Hâlbuki anlıyoruz ki,

onun hayatı da anlamsız

çoğunluğun hayatı gibi.

hepsi gibi.

Basit bir tespit.

Bir gün o noktaya varıveriyoruz.

Kendiliğinden.

Kasları geriyoruz,

dişleri sıkıyoruz ve

Buda'nın tebessümündeki parçalanmış ruh,

Kendimizi arenaya atıveriyoruz

%20 yerine %37 için.

Mélidéssha der ki

Buna değer.

Mélidéssha der ki

Kendini ezdirmenin hiçbir manası yok.

Mélidéssha der ki

İnanmaya devam etmek gerekir.

Mélidéssha der ki

Bu hayati.

Mélidéssha der ki

Ne olursa olsun kendini bırakmak söz konusu olamaz;

hiçbir şekilde ötekilere

kendimizden ödün vermeyeceğiz.

Hayır.

Hiçbir şekilde önünde boyun eğmeyeceğiz.

Hayır.

Hiçbir bahane.

Hayır.

Hiçbir şekilde kendimizi ölüme terk etmeyeceğiz çünkü.

Hayır.

Yapmayacağız.

Yapmayacağız.

Yapmayacağız.

Koyun olmayı reddetmek gerekir,

Der Mélidéssha.

Dişleri sıkmak,

göz kapaklarını sıkmak,

kıçı sıkmak.

Hiçbir şeyi bırakmamak.

Kötü tohum olduğun için seni kimse affetmeyecek.

İyisi mi öyle gibi yap.

İyisi mi sıkmak.

Bu kadar iyi gelmesi inanılmaz!

Her şeyi sıkmak.

Ruhu ve bedeni.

Sıkamak.

Huzur.

Huzur, çünkü biliyoruz ki

gevşek, rahat kafayla gelen bir netlik,

bütün bu şeyleri komikleştirebilir.

Bunu gerçekleştirmek,

parantezsiz,

tırnak işaretsiz,

boşluksuz,

ne önce ne de sonra,

bunu gerçekleştirmek,

birdenbire,

soğukkanlı kılıyor.

Huzur çünkü

artık biliyoruz ki.

Bunu biz biliyoruz.

Sadece, Mélidéssha'nın da

dediği gibi,

kendini ezdirmemek gerekir.

Çünkü %37, asla %20 olamayacak.

Ve beni kıvrandıran şu arzu! Karşı koymak. Tutmak. Her şey düzene girinceye kadar. Boyun eğmek. Mecburiyet.

Bir an.

Onu çıkaracak. Kısa, kalın. Hayır. Sanki uzun, ince. Eğri. Salmış. Hilal gibi. Onu çıkaracak. Gülümsemesine karşılık versek mi?

Bir an.

Gülümser.

Utangacı oynuyor. Gözlerini indiriyor. Memelerim. Memelerime. Gözleri memelerimde. Gözlerini memelerime indiriyor. Hep aynı his, onlara bakılınca vücudumun bütün ağırlığını sanki bu memeler taşırmış, ben sadece bu memelermişim duygusu. Kaplıyorlar. O baktıkça gözlerinden yayılan, neyin nesidir Allah bilir, yapışkan bir nurla doluyorlar. Onlara bakıyor. Haydi, utanma, gözlerinle memelerimin arasını eşle. Haydi, seni tutan mı var? Gözlerinle avuçla onları gözlerinle avuçla onları yokla gözlerinle sık gözlerinle onları. Ağzına layık mı? Arzuladığın gibi kocaman, yumuşak, sulular mı? Ya da tercihin, sulanmış ağzının sabırsızlığını giderecek bir ısırmalık küçük meme uçları mı?

Bir an.

Elbiselerinin orasını burasını düzeltir.

Bir düğmeye basar.

Kollarını göğüslerinde birleştirir.

Gergin. Gözlerini kaçırıyor. Gözlerini memelerimden kaçırıyor.

Biraz gerildik mi?

Adam tekrar gülümser.

Kadın gülümsemesine karşılık vermez.

Adamın gülümsemesi birden kaybolur.

Bir an.

Yani insanların bu kendilerini aldatmaları!
ne kadar umut kırıcı!

Bu kesik yara
yolumuzu şaşırdığımızın
farkındalığıdır.

Bu derse iyi çalışılmadığı
anlamına gelmeli.

Yeterince çalışmıyoruz.

Yani hiçbir şekilde yeterli değil.

Kanıtlar burunlarına sokulmasına rağmen.

Kadın düğmeye basar.

Adam güler.

Kadın gülmez.

Adam artık gülmez.

Adam tırnaklarına bakar.

Neredeyse.

Bir tık.

Neredeyse başarıyordum.

Yapabilirdim.

Yeterdi.

Parmağımı şıklatmak.

Sadece şöyle.

Ve.

Çünkü

ilk defa

görüyordum bunu.

Bu kadar yakından demek istiyorum.

Bir an.

Aslında hiç görmemiştim.

Ne yakından ne uzaktan.

Benim uzak kadar.

İlk defa görüyordum.
Hiç var olmadığını
Düşünmüştüm hep.
Sadece sinemada
Diye düşündüm hep.
Koca bir makina
Diye düşündüm hep.
Sanki bir nükleer santral gibi.
Koca bir bilgisayar.
Küçük bir bilgisayar.
Bugünlerde çok küçükleri yapıyor
o onun içine geçiyor, o da onun içine geçiyor.
Sonuçta bir bilgisayar.
Bütün fişleri yutan.
Çarpıldıktan, toplandıktan, çıkarıldıktan ve bölündük-
ten sonra
Bütün fişler çıkarılıyor,
bütün olası ve hayal bile edilemeyen sayılar,
mutlak sonucu herkes biliyor, virgülüne kadar,
Devlet'e borçlu olduğunu.
İşte bu, büyü bu işte.
Yani ben bunu büyülü buluyorum.
Bir an.
Tabii kesin bunları pişiren biri var.
Kendi kendilerine yapamazlar.
Bunu yapan bir el olmalı.
Yerleştiren, fişe takan.
Sonuçlandıran bilgisayar bile olsa.
Öbür türlü olsa büyü olmazdı.
Büyü olmazdı öbür türlü.
Kararı birini vermesi gerekir.
Yani şeyden sonra.
Bir an.

Bu sabaha kadar.

Bir an.

Haklıydı, Mélidéscha.

Adım atmak gerekirdi.

Üstüne gitmek gerekirdi.

Makinenin arkasında kimin nefes aldığını görmek gerekirdi.

Çünkü

Makinelerin arkasında insanlar var kesin.

Mélidéscha bir kere daha haklı çıktı.

Makineler vardı.

Bilgisayarlar da vardı.

Ama asıl insanlar vardı.

Hep onlar karar verir.

Sonuçta her zaman insanlardır karar veren.

Demek ki

herkes devlete karşı yükümlü.

Noktası virgölüne kadar.

Her zaman onlar karar verir.

Bir an.

Gülümsemesine karşılık vermeyeceğim.

İnsanların %73'ü gülümsemeye devam ediyor.

nedensiz, karşılıksız,

sapına kadar aptallar.

İstatistik onların lafını dinlemez.

Tam iki kere benim gülümsememi geri çevirdi.

O zaman yapayalnız kalacak.

Al işte, sanki hiçbir şey görmemiş, bilmiyor, göğüsler meydanda, burnunun dibinde olduğumun farkında bile değil, katır. Niye, çünkü gözleriyle sutyenimin altını

eşelediğinden, çünkü göğüslerim günahların en büyüğüyle şişirilip patlatıldıktan sonra kollarımı göğüslerimde birleştirdiğim için, değil mi?

Kollarını çözer.

Adam gülümser.

Kadın karşılık verir.

Ah, yeniden gülümsüyorsun. Somurtkan çocuk gibi gülümsemediğin halini tercih ederim. Ay, şuna bakın! Ellerini ceplerine daldırmış, yapıştırmış gülüyor. Sakin. Sakinim diyor bana. Kendimi suçlayacağım hiçbir şey yok. İki elim cebimde, astara dayalı sakinim. Ve gülümsüyorum. Sakinim sen de sakin ol. Beni eyliyor. Beni acılarımın suyuna yatırıp terbiye ediyor. İstiyor ki, ben kendi kendime şey yapayım ve sonra... Et daha yumuşasın. Öyle denir ya. Televizyonda bir belgeselde görmüştüm adamın bir hâlâ canlı bir sazan balığının kafasından zehrini aldı bir de baktım kızgın yağa attı ve doğranmış havuç ve kabakların bulunduğu bir tabağın ortasına koydu baktım. Kafa hâlâ canlıydı. Göz parlak ve berrak ve solungaçları hâlâ canlı, kıpkırmızı ama sazanın geri kalanı kızarmış, çıtır çıtırdı. Bir adam tabağı önüne çekti. Balığın parlak ve berrak gözleri ve hâlâ nefes alan solungaçlarının karşısında, ustalıkla derisini yüzdü. İşte sen de diğerleri gibi beni öncelikle korkularımda kızartıyorsun.

İnsanlar ne kadar sapık!

Mélidéshe'ya bunu anlatacağım.

Ya ısrar etmemiş olsaydım?

Konu onlar olunca her zaman ısrar etmek gerekir.

Ancak bundan anlarlar,
onlara saldıracaksın.

Bunda bile ısrarcı olacaksın.

Tevekkeli değil, faturaları burnun dibime dizdim,
rakamları neredeyse gözünün içine soktum,
hâlâ bana mısın demedi.

Yok, yok, yok.

O haklıymış,
benim ki laf olsun torba dolsunmuş.

Bir an.

Laf torbada.

Torbalarda laflar

Laf için torba.

Torba lafta.

Lafımda torba.

Bir an.

Niye böyle deriz ki?

Neden laf olsun torba dolsun?

Yoksa tersi miydi?

Hiçbir anlama gelmiyor.

Torba olsun laf dolsun.

Ama yine de insanlar böyle bir şey uydurmuş.

Neden laf olsun torba dolsun.

Aptalca.

Ama insanlar sanki bu gerçekmiş gibi söylüyor.

Bunu Mélidéscha ile tartışmam gerek.

Bir an.

O tatlı.

Güzel olabilirdi.

Gerçi yine de güzel.

Kadınlar daha güzel.

Günümüzde, kuşkusuz,

kadınlar daha güzel.

Rakamlar. Bütün araştırmalar bunda mutabık.

kadınlar daha güzel.

Onlar için daha çok kozmetik ürün var.
Daha rafine, daha sofistike.
Bugün sıradan bir kadın da güzelleşebilir.
Güzelimsi.
Kesin bilgi.
Rakamlar yalan söylemez.

Bir an.

Niye bunu düşündüm?
Güzel mi değil?
Gülümsemesi.
Güzel bir gülümsemesi yok.
Zorlama.
Anlaşıyor
kendini gülümsemek için zorluyor.
Atmosferi yatıştırma hikâyesi.
Çünkü
korkuyor.
Normal
korkması.
Burada, bu durumda, bir adamla.
Çünkü
ben olsaydım.
Ben de öyle olurdum.
Mélidéshe bunu nasıl değerlendirirdi acaba?
O da o kadar kıskanç ki...

Ben mi talep etsem? Hayır, en doğrusu direnmek. Bu arzunun zorbalığına karşı koymak. Mecburum. Reddedecek.

Bir an.

Çıkaracak onu. Cebinin dibinde saklıyor onu. Belki de cebi yoktur. Dipsiz bir cep.

Düğmeye basar.

El çantasını açar.

El çantasında ne var ne yok kontrol eder.

El çantasından bir paket sigara çıkarır.

Tereddüt eder sonra sigaraları yine çantasına koyar.

El çantasını kapatır.

İyiyim. İyiyim. İyi olacak her şey. Şu kapıları telli, yelpaze gibi katlanan doğal asansörleri tercih ederim, doğal çünkü mekanik, çünkü manuel. Yaşlılar. Eskiler. Geçmiş zaman modelleri. Siyah beyaz filmlerde gördüklerimiz gibi. Müzelerde zamanı durdurma isteği içinde gördüklerimiz gibi. Çünkü bunlarda dışarıda olan biteni görüyoruz duyuyoruz hissediyoruz. Bir arıza durumunda daha az stresli çünkü dışarıda olan biteni görüyorsun ve hava hiçbir zaman bitmiyor. Dışarıda gibisin. Sadece sabırlı olmak yeterli. Yardımın gelmesini beklemek. Bağırabilirsin bile. Seni duyarlar. Ama bu modern, elektronik, bir sesle açılan ve seni evinin önüne bırakan sadece senin kokunla inip çıkan akıllı asansörlerde istediğin kadar bağır çağır zırla. İmkânı yok. Sadece kendi kafanın içinde yapabilirsin. Bir de üstüne üstlük kötü bir eşlik edenin varsa...

Bir an.

Neyse işte, ben eski modelleri tercih ediyorum yani tercih edebiliyorsak. Çünkü sonuçta 73. katta oturuyorsak seçme şansımız yok uçak gibi bir şey, mecburuz.

Bir an.

Kasıklarını tutuyor. Kesin cebi delik. Kasığının uzunluğu boyunca. Dizine kadar. Uzun ve küt başlı, Küba'da şeker kamışı toplayıcılarınıninki gibi. Ya da Karayip'lerdeki kiler gibi.

Bir an.

Madem gülelim diye ısrar ediyor en azından hazır gülüyorken...

Sessizlik.

Louis Armstrong'un pamuk gibi sesiyle What A Wonderful World başlar.

İlk anda, müziğin bu usulsüz girişi onları endişelendirir.

Gülümsemeyi keserler.

Bir an.

Tekrar, sözde suç ortakları gülümserler.

Zamanı gelmişti. Arzu karşı koyulmaz haldeydi.

Nihayet tünelin sonu.

Bu bir işaret.

Çok güçlü bir işaret.

Eminim ki

Mélidéshe bekliyordur.

Beklentisi yükselmiştir.

Bize sizi unutmadık

Deme şekli.

Her şeyi yaptık

harekete geçmeniz için

Çarpışın!

Kenetlenin!

Sıkı tutun!

Sadece an meselesi.

Hatta saniye.

Bugünlerde her şey hızlı ilerliyor.

Her şey hızlı ilerliyor bu günlerde.

Bugünlerde ne kadar çok ilerleme kaydediyoruz.

Ne kadar çok ilerleme kaydediyoruz bugünlerde.

İtfaiyecilerimiz en iyilerden.

İtfaiyecilerimiz dünyanın en iyilerinden.

Nereden bakarsan bak

cankurtaran teknikleri

öyle.

Bütün dünya bunu biliyor.

Sayılar. Bütün raporlar bunu kanıtıyor.

Bütün dünya bize gıpta ediyor.

Şimdiye kadar bir sürü insan kurtardılar

asansörde kalmaktan

çok daha vahim durumlardan.

Söndürölmesi imkânsız alevlerden binlerce canın kurtarıldığını

anlatıyorlar

rapor ediyorlar

yazıyorlar

çok itaatkar gazeteciler

tam bir gösteri

olay anındaki itfaiyeciler.

Onları olay anında daha çok görmek isteriz.

Daha sık.

Ama n'apalım...

Her arzu ettiğimizi elde edemeyiz.

Gizliden gizliye arzularız.

Belki de bütün bina buradadır.

Bütün bina burada belki de.

Bütün komşular.

Hatta bütün yan bina.

Bütün mahalle belki de.

Bütün yan mahalleler.

Şehir.

Manşet olmak için.

Aktüalite.

Gösteri.

Bir yangın kadar güzel olmasa da.

Kabul etmek lazım yangın başka bir şey.

Daha güçlü bir tatmin.

Televizyon haberlerinde konuşuluyor olabilirdik.

Kesin gazeteciler bunun üzerine konuşacaktı.

Bizimle mutlaka röportaj yapacaklardı.

Fotoğraflarımız.

Hikâyelerimiz.

Her yerde

gazetelerde.

Belki de sinemada.

Kim bilir?

Bugünlerde her şey sinemaya uyarlanıyor.

Sonunda her şey sinema oluyor bugünlerde.

Tabii ki

bir yangın

daha güçlü

bir tatmin.

Hele tsunami!

Bir tsunami? Vay anasını!

Şov programları.

Talk-showlar.

Radyo.

Köşe yazıları.

Bir best-seller.

Şan, şöhret.

Cesaret edemem tabii bunu söylemeye.

Çünkü

söylenmez.

Öyle.

An meselesi.

Bir kelimeye bakar.

Ama n'apalım.

What A Wonderful Word yükselirken birden susarlar. Bedenler müzikle birleşir hareket etmeye başlar. Asansör, müziğin baskısıyla patlamış gibi görünür ve dekor perdenin arkasında – ya da kuliste kaybolur. Işık birden Hollywood müzikallerindeki gibi olağandışı bir hale gelir. Bedenler hareket etmeye engel olamaz ve tüm sahne boyunca dans etmeye başlarlar. Geniş, dalgalı bir dans söz konusudur. Yumuşacık. Başlangıçta, herkes kendi köşesinde, başında olduğu gibi, kendi bölmesindedir, bedenler müzikle sürüklenir ve yakınlaşmaya, karışmaya, bir olmaya başlar... Eller tırmanır, dudaklar aranır. Bedenler kucaklaşır, yükselir, itişir, birbirini yakalar. Birdenbire Hollywood müzikali dünyasına taşınırız. Bütün kurallarıyla. Buna rağmen koreografi karikatürize etmekten kaçınmalı. Müzikal komedi yargılanmamalı ya da yorum ya-

pılmamalıdır; oyuncular dansçı olmasa bile, iş minimal bir koreografiyle sakarlığa mahal vermeden kotarılmalıdır. İnandırıcı olmalıdır.

Müzik kesildiğinde ve dans son bulduğunda, kadın ve adam asansörde, önceki gibi, asal yerlerini alırlar, sanki “müzikal komedi” hiç olmamış gibi.

%37’lik bir vergi kesintisi az mı?

Yine, bu insanların kendilerini aldatmaları!

Bana yutturmaya çalışıyorlar,

benim pozisyonumda,

% 20’lik bir vergi kesintisi daha makuldü, gel gör ki, adam dediğim dedik çıktı, dediğim dedik çıktı adam, vandal,

%37 ile,

haydi %30 olsun,

haydi %25 diyelim, ki bu bambaşka bir hikaye

Yok hayır, hayır, hayır ve hayır,

bu bambaşka bir hikaye, tamamen başka bir hikaye; rest çekiyorum, bu farkın bedelini ben ödemiyorum.

Ya da biraz. Çok cüzi. Bir damlacık.

Ya gerçekten ödemezsem?

Bu, bu onu sinirlendirir. Ki

sonuç olarak hayır, ödemiyorum,

ya da biraz.

Para adamın cebine gitmiyor, bildiğim kadarıyla.

Bu gerçekten sütü bozukluk!

Bu para onun değil, devletin,

Ve devletin olan herkesindir,

başta benimdir.

O devletin ne anası ne de babasıdır,

O sadece karanlık bir tahsildardır.

Bir an.

Ya da belki de komisyon alıyorlar.

Başka bir açıklaması yok.

Bunu anlarım.

Beslenmesi gereken kadın ve çocuklar. Normali bu.

Ama cukkayı benim sırtımdan dolduramayacak.

Bunu Mélidéshe'ya bir anlatsam var ya!

Faturaları burnunun dibine sokuyorum

Ancak bundan anlarlar,

listede yazan her şeyi anlatıyorum,

ona işini belletiyorum,

o iş yapsın diye onu yemliyoruz.

Kendi paramızla.

Ama yine de o yolundan dönmüyor, inat etmeye devam ediyor.

Ah insanların bu cüreti!

Yalan söylüyordu

bile bile.

Gözden kaçan şey yalan söylediğiymi.

Ama azimliydi

beni ezmek,

beni dolandırmak,

yerin dibine geçirmek maksadıyla.

Prensip olarak.

Mesleki deformasyon.

Hainlik için.

Çünkü

bu tip insanlar doğuştan haindir.

Zaten bu özellikleri sayesinde

onları tanıyoruz.

Ama konu para olunca

ben de aynı biçimde

gelişine, içimdeki barbarı çıkarabilirim.

Bu % 37'leri,

ben soymuyorum,

hakkımı arıyorum,

kanun var,

nokta.

Arzu. Artık benim arzum tarafından ele geçirilmem gerekiyor. Bir kez olsun kulak asmasam. Bir kez olsun beni tutan şeyin kafasına vursam. Mecburum.

Bir an.

Bu nereden çıktı hiç bilmiyorum daha önce hiç karşılaşmadım. Ne asansörde ne koridorda ne de otoparkta. Hiçbir yerde. Merdivenleri zaten hiç kullanmıyorum. Kimse hiçbir zaman merdivenleri kullanmıyor. Zaten hiç kimse kullanmıyorsa neden merdivenler var? Süs için değil herhalde. Hiçbiri de güzel değil. Zaten kimse de gitmiyor. O zaman böyle bir binada merdivenler ne işe yarar? New York'ta gördük. Çünkü yangın gibi bir olayda ya da New York'ta gerçekleşen o olay gibi bir durumda, gördük ki insanlar, arızalanacağını bilseler bile asansörle daha hızlı inileceğini düşünüyorlar, çünkü bazı durumlarda insanlar asansörü geçip merdivenleri kullanmak yerine pencereden atlamayı tercih ediyor. New York'ta gördük. İnsanlar pencereden atlamayı tercih etti. En azından bedenler toplanıyor. Kırılmış dağılmış parçalanmış eti uç uca getiriyoruz ve bir beden elde ediyoruz. Bedeni buluyoruz. Bir kafa bile bir kol bile bir ayak parmağı bile bir beden ediyor. Artık yası tutulabilir. Çünkü New York'ta binaların içinde kalmış olanlar, içinde kalmaktan başka şansı olmayanlar var ya,

buharlaştılar. Buharlaştılar. Buharlaştılar. Dua edilecek bir beden yok. Bu durumda tabii cenazeyi kaldırmak imkânsız oluyor. Kaldırıyormuş gibi yapıyoruz ama bu cenaze olmuyor. İşte tam burada, bedenin yokluğunda gerçek trajedi başlıyor.

Bir an.

Kelebeğin kanatları gibi hafif bir hareketin gölgesi. Göz açıp kapayınca kadar. Bir ellerini ceplerinden çıkar-mayı denesene. Bir dene yahu. Ben de boğazına atlaya-yım. Bu bir metafor ya da bir imge değil. Gerçek anlam-da boynuna yapışırım. Dişlerimi boynuna saplarım. Diz-lerimi kırarak zıplarım ve dişlerimi boynuna geçiririm. Bu bir metafor ya da bir imge değil. Ağzıma dolan ka-nın bana bağlılığını haykırınca kadar dişlerimi boy-nuna geçiririm sonra da topuklu ayakkabımla kafatasına bir delik açarım. Yani sana bir tavsiye dünya insanı, cen-tilmen, eğitimli, sosyalleşmiş havalarında gülümseyerek ellerini ceplerinde tutmaya devam et. Küçük itkilerinin senin kontrolünü aşmasına izin verme. Karın-alt bölge-nin yanıp tutuşmasına aman, izin verme.

Bir an.

Deli bir arzu var içimde. Ama o istemez. Gülümseyerek geri çevirir. Geri çekilir açık alanda yapılmaz. Bunun yeri değil. Zamanı hiç değil ama yeri de değil. İşte böyle gülümser. Hakkıdır. Zaten ne olursa olsun sana sormayı reddediyorum. Ayaklarına kapanıp sana yakarmamı bek-leme. Hayır. Ah, hayır hayır hayır hayır sana bana Hayır deme zevkini vermeyeceğim.

Garip.

Onunla daha önce hiç karşılaşmadım.

Ne asansörde,
ne koridorda.

Bir an.

Yanılabilirim.

Belki yanıliyorum.

Belki de yanıli.

Büyük ihtimalle.

Yorum

Yanlıı anliyorum.

Anlı.

Aldanıyorum.

Aldanı.

Parmaklarımı sıkıyorum, elimi yumruk yapıyorum,
ve hatta, kendimizi korkak alııtırımayalıı,
bütüñ kolu suratının ortasına.

Aynen, omuza kadar gözünün ortasına.

Mélidéshe hep der bana,

Sen bir koyunsun ve

koyunlar kadınlardan hiç anlamaz.

Ama içimden bir ses diyor ki.

O seni arıyor.

İçimden bir ses diyor ki.

Seni kendine çekiyor.

İçimden bir ses diyor ki.

Seni baştan çıkartıyor.

Seni ağzına layık buluyor.

Seni bir şey buluyor.

Bir takım bir şey gibi.

Seni bir takım bir şey gibi ağzına layık buluyor ve beni etkiliyor.

Ama yanıliyor olabilirim.

Yanlıı anliyor olabilirim

Aldanıyor.

Torba dolsun laf.
Laf torbada değil.
Olabilir.

Hikâye anlatmamak olay hikâye anlatmamak özellikle anlatmamak.

Kadın adama döner. Adama jestlerle bir hikâye anlatır. Olmaması gereken: pantomim ya da sağır-dilsiz işaret dili. Basitçe kelimeler olmadan, “inestetik” jestlerle anlatır, Cassavetes’in görüntüleri gibi.

Adama gelince, o da başka “inestetik” jestlerle hareketlenir, cevap verir: bu da demek oluyor ki anlatılan hikâyeyi biliyor. Daha önce duymuş. Televizyonda ya da radyoda. En azından gazetelerden birince okumuş. Ya da en basitinden biri anlatırken duymuş. Ama kesinlikle aynı hikâye söz konusu. Hatta hikâyeyle ilgili çok dikkat çekici bir detayı hatırlatır. Fakat kadın, bu detayla hem fikir değildir, düzeltir. Beden formu ile belki. Narin ama kırılgan değil. Ya da boy ölçüsü: 1,65 ama 1,63 değil. Adamın kuşkusuz yok, söz konusu şey 1,63. Ve elini kadının algılayacağı biçimde belli bir düzeye kaldırır... Kadın vazgeçmez; sıra ona gelince elini görünür biçimde adamınkinden daha yükseğe koyar...

Vesaire.

Sonuçta adam, ikna olduğunu çok belli etmeden, kadının ileri sürdüğü fikri kabul eder.

Sıra her rol kişisine geldiğine, herkes hikâyenin başka bir yüzünü anlatır. Kuşkusuz, ikisi de aynı şeyden konuşurlar.

Ne anlatmaktadırlar? Seyircinin bilip bilmemesinin hiç önemi yok. Önemli olan “konuşuyorlar”, birbirlerine “söyleyecek” bir şey bulmuşlar.

Birden adam bir kahkaha patlatır. İçten bir kahkaha... Kadının sessiz hikayesini sekteye uğratan bir ses... Belki de kadının anlattığı şey yüzünden. Ya da anlatırken Akdenizli edasıyla yaptığı aşırı hareketlerin yüzünden. Belki.

Adam nasıl birden güldüyse birden susar.

Kadın neredeyse felç geçirmiş gibi, adama bakar.

Adam fark edilir biçimde kendi kahkahası karşısında şaşkına dönmüştür; başını öne eğerek, süklüm püklüm: ayıp, böyle yapılmaz, böyle şeylere gülünmez. Her şeye gülebiliriz, ama buna, hayır.

“Ayrışmalar”, herkes kendi kabarcığına geri döner.

Gerçekten de
böyle şeyler çok olur.
Aklımıza gelmez
ama sıklıkla
olur.

Çünkü... çünkü yumruğunu boğazıma indirseydi ve buna yeltenseydi... bağırabilirdim haykırabilirdim... Ama sonunda... Sonunda. Öyleyse önüne geçmeyi önlemeyi öngörmek.

Ya ben de öyle olmuş olsaydım.
Onlardan biri.
Onların olduklarından biri gibi.
Şey yapanlar gibi biri.
Bunun hakkında gittikçe daha çok konuşuluyor
televizyon haberlerinde,
gazete sütunlarında.
Radyoda.
Sokaktaki insanlar.
Kafelerde.
Kuaförlerde.
Toplu taşıma araçlarında.
Sinemalarda.
Tiyatrolarda.
Bakkallarda.
Süpermarketlerde.
Pastanelerde.
Çiçekçilerde.
Evlerinde.
Her yerde aslında.
Televizyon haberlerinde.
Televizyon filmlerinde.
Belgesellerde.
Şov programlarında.
Reality showlarda.
Haftasonu spor programlarında.
Aslında televizyonun her anında.
Televizyon haberlerinde...
Ama bunlar hikâyeden şeyler değil.
Değil çünkü
televizyon bundan bahsediyor.
Aklın hayalin alamayacağı
bir sıklıkta.

O zaman elini cebinden çıkaracağı anı iyi takip etmeli...
Yoksa çok geç olabilir.

Ve yine bütün sayılar elimizde değil.

Çünkü sayılar.

Kadınların %81,23'ü şimdiden olmuş.

İstatistikler kuşku götürmez.

Bir an.

Kim korkmazdı ki?

Çünkü

korkuyor.

Görüldüğü üzere

korkuyor.

Onun yerinde olsam ben de korkardım.

Onun yerinde kim olsa korkmazdı ki?

Alnımda bir şey yazmıyor.

Korkması

sağlıklı olanı.

Beni rahatlatıyor

korkuyor olması. Hafifletiyor.

Çünkü

Bu bir yandan durumu normalleştiriyor.

Korkması.

Bir yandan.

Bugünlerde neler neler duyuyoruz.

Ve asıl görüyoruz.

Bir an.

Dolayısıyla bana düşüyor

ilk adımı atmak.

Bir şeyler yapmak için.
Bir şeylere teşebbüs etmek.
Koşulları zorlamak.

Adam gülümser.
Kadın gülümser.
Adam elini cebinden çıkarır.
Avucu açık, eli boş.
Sonra sağ elini cebinden çıkarmaya yönelik bir hareket-
te bulunur.
Bir anda kadın adamın o yerlerine bir tekme geçirir ve
boğazını ısırır.
Kan.
Adam acıyla kıvranırken
kadın topuklu ayakkabılarından birini çıkarır
ve kudurmuşçasına birden adamın kafasına geçirir.
Kan.
Adam dizlerinin üstüne çöker.
Kan.
Sessizlik.
Hareketsizlik.
Kadın coşkuyla el çantasını açar.
Bir sigara çıkarır.
Yakar.
Ciğerlerine çeker.
Yatıştır.
Sessizlik.
Adam dizlerinin üstünde,
dudaklarında sersem bir gülümseme,
bir eli hâlâ cebinin içinde.

%37'lik bir vergi kesintisi

Bunu Mélidéssha'ya anlattığımda bana inanmayacak.

Bunu Mélidéssha'ya anlattığımda bana inanmayacak.

Bunu Mélidéssha'ya anlattığımda bana inanmayacak.

Bunu Mélidéssha'ya anlattığımda bana inanmayacak.

Ki

kendimi ezdirmedim.

Ki

her adımda savaştım.

Ki

ben bir koyun değilim.

ben bir koyun değilim.

ben bir koyun değilim.

ben bir koyun değilim.

Kesin ki

Bunu Mélidéssha'ya anlattığımda bana inanmayacak.

Bunu Mélidéssha'ya anlattığımda bana inanmayacak.

Bunu Mélidéssha'ya anlattığımda bana inanmayacak.

Bunu Mélidéssha'ya anlattığımda bana inanmayacak.

Ama rakamlar, çok şükür, oldukları gibiler.

Ama rakamlar, çok şükür, inatçılar.

Ama rakamlar, çok şükür, ruh halleri yok.

Ama rakamlar, çok şükür, ruhları yok.

%37 az mı!

Adam sonunda elini cebinden çıkarır.

Seyirciye avucunu açar,

Avucu boştur.

Kadın yıkılır.

Birden adamın açık olan sağ elinde bir gül goncası belirir.

Kadın yıkılır.

Adamın elinden gülü alır.

Kadın yıkılır.

Çiçeği koklar.

Kadın yıkılır.

Kafesteki hayvanlar gibi dairesel dönmeye başlar.

Adam olduğu yere yıkılır.

Cansız.

Kadın donakalır.

Yıkılmış halde.

Kimse var mı?

Bir cevap bekler.

Orada kimse var mı?

Bir cevap bekler.

Orada kimse var mı?

Bir cevap bekler.

Biri var mı?

Bir cevap bekler.

Acaba kimse var mı?

Bir cevap bekler.

Kimse var mı acaba?

Bir cevap bekler.

Kimse var mı acaba?

Bir cevap bekler.

Kimse var mı acaba?

Sessizlik.

Sonra, her soruya yanıt olduğu üzere, Louis Armstrong'un sesi yükselir, What A Wonderful World, ka-

dın asansörün bir köşesinde büzüşmüş, hıçkırıkları koyuverir. Ağlamalar bir süre sonra müzik tarafından bastırılır.

Karanlık.

DOSYA

Koffi Kwahulé: Çağdaş bir baş dönmesi

Isabelle Elizéon-Hubert

Tiyatro ve sahne sanatları alanlarında
araştırmacı, yönetmen.

“Çünkü kelimeler, onun için, birbirine çarpan, birbirini çeken, zedeleyen ve parçalara ayıran mıknatıslı işaretlerdir, fakat aynı zamanda, bambaşka bir uyumun oluşmak için, bambaşka bir düşüncenin uyanmak için ve bambaşka bir sesin doğmak için beklediği de unutulmaz.”¹

Akademisyen François Cheng’in şiir üzerine yazdığı bu kelimeler bizi Koffi Kwahulé’nin edebiyatına ulaştırabilir. Fildişi Sahilli roman ve tiyatro oyunu yazarının edebiyatı da, doğmayı bekleyen bu sesle aynı yolu izlemektedir. Oyunlarında ve romanlarında bizi yapmaya davet ettiği şey budur. Kelimelerle örülmüş bu yol, çağdaşlığımıza özgü birbirine geçmiş yankılardan, çatallardan, kesişmelerden oluşur; içinde, çok katmanlı ve çok sesli bir özün, şiddetli ve kaotik bir şekilde geliştiği bir çağdaşlıktır bu. Koffi Kwahulé’nin eserleri bu yönüyle

André Velter, önsöz [François Cheng, *A l’Orient de tout*, collection Poésie, Paris, Gallimard, 2005, sayfa 11].

kendine özgüdür. Zira öncelikle, derinlerde, kendi zamanına aittir, kendi zamanıyla hareket eder ve kendi zamanı tarafından kuşatılmıştır. Fakat aynı zamanda, *diaspora edebiyatı* adı verilen köklü mirastan da beslenir.

Sürgün. Yer değiştirme. Göçebelik. Diaspora. Yazdıklarında, kelimeler fazlaştıkça, duygular daha da şeffaflaşır. Bu metinler, dünyanın ve hayalgücünün yollarını, bir anlamda ev hapsinde bulunan (coğrafi, kültürel ve estetik anlamda) yazarlara açmak suretiyle Fransız (ve dünya) edebiyatında bir çıkır açmıştır.

Seksenli yılların sonundan yirmi birinci yüzyılın başlarına doğru, Koffi Kwahulé, Caya Makélé, Kossi Efoui ve Alain Mabanckou - ve diğerleri - gibi Afrikalı azınlık yazarlar, edebiyatlarını Fransa'da tanıtmaya başladılar. Bu yazarların estetik ve dramaturgi kurallarına karşı inançsızlıklarını, uyumsuzluklarını işaret eden birçok ses duyulmaya başladı. Dil kullanımları, üslupları, yapıları, ritimleri, bilinen Fransız dili kullanımına hiç benzemiyordu. Bu yeni edebi dil, melezleşmiş, yabancı bir şey gibi görünmeye başlamıştı. Bu diaspora yazarları yeni diller ve biçimler yaratarak, hiç beklenmeyen yerden ses getirmeye başladılar. Ve artık kendilerini de kapsayan dilin bu yeni yaklaşımına açıkça sahip çıktılar. Yazar ve dramaturg Kossi Efoui, artık dil düşüncesinin yeni bir biçimle inşa edileceği, “başka yerlerde buluşulan” bir tiyatroyu kabul etmek gerektiğini ileri sürüyordu. Araştırmacı Carmen Husti-Laboye² ise sömürge

Carmen Husti-Laboye, *La Diaspora postcoloniale en France. Différence et diversité*, Limoges, collection Francophonies, Limoges, Pulim, 2009.

sonrası dönemde kesişen bu yazarların ortak estetik anlayışlarının, tüm kimlik ayrıştırmalarının reddi ve melezliğin, paradoksun ve trajik olanın olağanlaşması ve değer kazanması üzerine kurulduğunu ifade eder. Bu ideolojik konumlanma ve estetik taraflılık, Afrika, Amerika ya da Hint Okyanusu (Doğu Afrika, Mağrip Bölgesi, Karayipler ve özellikle Madagaskar) diasporalarına mensup Frankofon ve Fransız oyun yazarlarının yeni toprakları olacaktı.

Artık söz konusu olan, ötekine ait olan dilin genel geçerliliğini yıkmak, içinde bilinmeyi, beklenmedik olanı, yabancıyı barındıran bu dilin üzerindeki örtüyü kaldırarak anlatımda bir sıçrayış sağlamaktır. Bu yeni yazarlar söylenilmeyeni, artık söylenmeyi, henüz hiç söylememiş olanı, dilin altında yatanı kazıp çıkarıyor, uyandırıyorlardı. Bunu da değer verilen ve neticesinde şahit olunan farklılığı işin içine katan bir yazımla yapıyorlardı.

Bir röportajında³, Kwahulé, diasporal durumuna ilişkin olarak, zaman zaman "sırtını Afrika'ya yaslamış" halde bulduğunu fakat aynı anda şimdiki alana (Fransa'ya) dair duyulmamış bir şey yaratma ihtiyacı duyduğundan bahseder. Onun için söz konusu olan, geldiği yerin nostaljik anlamda yeniden inşasına tekabül etmeyen, başka bir kültürel ve manevi mekan yaratmaktır.

Kwahulé'nin edebiyatı, bu açıdan bakıldığında, "topraktan ve denizden geçiş" olarak adlandırılabileceği-

Sylvie Chalaye, Koffi Kwahulé ile röportaj, *Immigration et consciencediasporique*, in *Diaspora: identite plurielle*, revue *Africultures* sayı 72, 159-163. sayfalar arası.

miz bu mirasın içinde yer alır: Dilin ve hayalgücünün sürekli devinimi dâhilinde, buradan uzaklara doğru - ya da tam tersi doğrultuda - gerçekleşen bir geçiş.

Kwahulé'nin yazım dinamiklerinde, Afrika kıtasından Sony Labou Tansi, Amadou Kourouma, Kateb Yacine ve Karayiplerden Aimé Césaire, Léon Gontran-Damas, V. S. Naipaul gibi sömürge sonrası dönemin *dil öğretücü* öncü yazarlarının yankılarına rastlarız. Aynı şekilde, Édouard Glissant ya da Frankétienne gibi yazarların araştırma alanlarıyla bağlantılar kurmak da mümkündür. Glissant'ın *Tüm-Dünya* düşüncesi olarak adlandırdığı şeyle bağlantıya geçmeye hazır çoğul ilham kaynaklarına, *spiral* formlara açık olan bir yazım öneren bir mirastır bu.⁴

Durum böyleyken, böylesi bir metamorfoz, tercüme ve yenilik gücüyle şekillenmiş olan bir yazımın, kendini doğaçlamanın kuvvetine ve caz ritimlerinin çoğulluğuna bırakmaması beklenebilir mi? Bu müzik, Koffi Kwahulé'nin kendine özgü yazımının tutarlı devamlılığı olarak karşımıza çıkar.

Jaz, Misterioso-119, Blue-S-Cat ve hatta *Big Shoot* gibi oyunların içine daldığımız anda - farkında olmasak bile - o müzik bizi çağırır, hırpalır, iteler. Önce anlamadığımız bir şeyler olur. Bizi aşan, kıpırdatan, kulağımızı tırmalayan, kelimenin, cümlemin, ritmin ve anlamın geleneksel kullanımına yaklaşımımızı tırmalayan kelimelerin karşısında buluruz kendimizi. Bu bir baş dönmesidir. Yeni, henüz bilinmeyen, hortlamış başka bir dünya

Edouard Glissant, *Traité du Tout-Monde*, Paris, Gallimard, 1997

bize kendini açar. Ritimlerin kesintiye uğraması, tekrarlar, üst üste binmeler, tıpkı müzik notaları gibi, tıpkı caz müziğini hatırlatan ve onunla samimi bir ilişki içinde olan doğaçlama anları gibi. Bu müzik, bütün Afro-Amerikan halkının tarihini ve Afrika kıtasından Kuzey Amerika'ya giden transatlantik rotanın tarihini barındırır.

Kwahulé'nin yapıtlarındaki iç dinamik, caz müziğinin imgesine bürünerek, doğaçlama ve daimi şaşırtmaca olarak karşımıza çıkar. Bölümler, bu metinlerde, yapısal anlamda birbirinden bağımsız olarak bulunur ve aralarındaki mesafeyi sürekli koruyan kupleler olarak faaliyet gösterir. Yazarın yazımına daldığımızda olağan ve anlaşılan olanı silmek amacı taşıyan, tutarsız ve aksak bir görünümle karşılaşırız. Okuyucuyu ya da seyirciyi ritmik bir spiralin içine sokar bu yazım. Koffi Kwahulé metinleri, dolayısıyla, anlaşılabilirliğin "sürekli dönüşüm içinde olan"a dönüştüğü metinlerdir.

Pierre Letessier⁵, yazarın edebiyatını değerlendirirken John Coltrane'ı referans gösteriyor. Yazımını, ünlü caz saksafoncusunun yöntemine benzeyen karmaşık ve birbirlerinden uzak uyumların araştırmasına benzetiyor. Koffi Kwahulé de edebiyatının Coltrane'dan, piyanist Thelonious Monk'tan (örneğin *Bira Fabrikası* oyununu ona ithaf etmiştir) ve trompetçi Wynton Marsalis müziğinden ilham aldığını her fırsatta belirtir.

Pierre Letessier, Musique et didascalies dans le théâtre de Koffi Kwahulé: de la parenthèse à la béance, [Corps et voix d'Afrique francophone et ses diasporas: Poétiques contemporaines et oralité, Revue d'Études Françaises sayı 18 - 2013, Budapeşte Üniversitesi].

Kwahulé, metinlerinde, tekrarlı yapılarla, anlam sapmalarıyla örölmüş yeni sesleri karıştırır ve üstüne üstlük İncil göndermeleriyle (*Big Shoot*), şarkılarla (*Bira Fabrikası*), kendi kendine ve iç seslerle konuşmalarla (*Blue-S-Cat*) konu sapmaları yaratır. Koffi Kwahulé'nin yazımı, bu yöntemlerle, yaratılmış boşluğun ve uzayın içinde şiirsel bir boyut kazanır ve bizi bilinmeyi, hareketi dönüştürerek hayal etmeye ve üzerine tekrar düşünmeye davet eder.

Yazarın metnindeki dinamiğin yarattığı hareketin, nefesin yönlendirdiği iç mekanik ve dışa vurulan bedensel enerji vasıtasıyla şarkı haline, dans haline bürünebileceği kanısındayım. Kwahulé metnlerinin malzemesi ve hareketi, bir müzik partiyonu, kat edilecek bir yol olarak ele alınabilir. Ritim ve nefes, bir saksafonunun ya da trompetçinin öncelik verdiği gibi devreye sokularak hareket sağlanacak ve bu hareket de bedeni çalıştıracaktır. Koffi Kwahulé'nin yazımında beden bu şekilde çalışır ve içinde, ritmiyle bizi şaşırtan, yönlendiren kuvvetli bir duygu akışı barındırır.

Caz müzisyeninin ritmi ve ana melodisi, mesela *Misterioso-119* oyununda (piyanist Thelonious Monk'un ünlü parçasını ve 11 Eylül'ü buluşturan bir isim) ya da *Blue-S-Cat* oyunundaki öyküde görülür. Bu ritimler, oyunların yapısına katkı sağlamanın ötesinde, tarihe bir duygu akışı, karakterlereyse kendilerine özgü bir yoğunluk kazandırır. Örneğin *Blue-S-Cat* oyununda, iki kişi, tıpkı müzisyenler gibi, bireysel partiyonlar olarak işlev gören iç sesleriyle, bir anlamda çift kişilik bir doğaçlama yaparlar. Karşılaşıp, karışıp, çarpıştıktan sonra kendi yollarına gitmek amacıyla yazılmış gibidirler. Her

karakterin/müzisyenin bireysel ritmi blues ya da scat ile yapılandırılmıştır. Koffi Kwahulé'nin caz yazımı üzerine uzmanlaşmış olan Gilles Mouëllic⁶, *Blue-S-Cat* ismini, "Afro-Amerikan müzik tarihine sıkı sıkıya bağlı iki kelimenin ortaklığı" olarak ifade eder: Öncelikle, Amerika Birleşik Devletleri'nde kölelik döneminde Afrika dansı, müziği, şarkısıyla karşılaşarak doğmuş olan blues ve ardından, kelimelerin yerini bir dizi yansımalı sözcüğün ya da doğaçlama üretilen, anlamsız heceler aldığı bir caz vokal tekniği olan scat'in⁷ birlikteliği.

Doğaçlama cazla bağlantılı bu yapıların ortaya koyduğu sürprizler ve güçle şekillenen Kwahulé'nin yazımı, çağdaş tiyatro edebiyatı sahnesinde, bu özellikleriyle kendine ait özel bir yer edinmiştir. Bu yazım, işaretler ve biçimler, ritim, zaman ve mekân arasında oluşan benzersiz bir alışveriş sağlar.

Söz konusu alışveriş, *Bira Fabrikası* oyununda farsa yakın satirik bir biçime bürünür. Olay Afrika topraklarında bir yerde, silahlı bir çatışma esnasında geçmektedir. Komandante Yüzbaşı-Ölümü-Sallamaz ve bir savaş köpeği olan Onbaşı-Asalak daha yeni bir darbe yapmışlardır: İmha, kanlı şiddet, görevi kötüye kullanma... Fakat şimdi halkın da güvenini kazanmaları gerekmektedir. Peki nasıl? Ekonomik bir düzenlemeye benzer bir yapıyı tekrar inşa ederek. Peki neyle? Bira satarak. Amaçlarına ulaşmak için biranın tarifini onlara vermek istemediğini söyleyen Schwänzchen isimli tek işçinin

Gilles Mouëllic, *Koffi Kwahulé jazzman* [Kwahulé Koffi, *Misterioso-119* suivi de *Blue-S-Cat*, Montreuil, Éditions Théâtrales, 2005, sayfa 5].

Scat, yirmili yılların sonlarında müzisyen Louis Armstrong tarafından icat edilmiştir. Şarkıcı Sarah Vaughan ve daha sonraları şarkıcı Al Jarreau gibi isimler tarafından icra edilmiştir.

bulunduğu bira fabrikasını tekrar çalıştırmaları gerekmektedir. Bu tarif meşhur Moulin-Rouge revü dansçısı ve hamile bir Alman olan Beyazbüyü isimli bir işkadınına aittir.

Bu olağanüstü garip farsta durumlar, kişiler, sesler, bizleri çapraşık, çelişkili ve karmakarışık bir düşünceye, dünya kaosunun yansımasına sürükler. Zıtlıkları yan yana getirip, onları birlikle var eder: Palyao ve asker, Afrika, savaş, Moulin-Rouge ve beyaz kadın, ormanın orta yerine bırakılmış gerekdişi bir bira fabrikası... Oyun, karmaşanın içinden çıkan uçuk kaık, saygısız bir sözün özgür kalmasına olanak sağlarken, bir yandan da kritik sorular sorar: İnsanlık temelde ne istiyor? Cehennem mi, cennet mi? Barış mı, demokrasi mi? Ya da sadece savaş, sarhoşluk ve zafer mi? Aşk mı? Pul mu? Para mı? Ya da güç ve seks mi? Ne istediğini gerçekten biliyor mu?

Kwahulé tiyatrosu bu kesişen sorular ve alanlar içindeki ritim yayılımını taşır ve bir enginliğe, sürekli yeniden yaratılan, itiraz eden anlatımların önünü açar. Kwahulé'de paradoksun yazımı bazen herkes tarafından bilinen bir şey olabilirken, tahmin edilemez, devamlı bir hareket halinde de karşımıza çıkabilir. Daha önce belirttiğimiz gibi, *dönüşmenin yazımı*.

Müzikalite, kırılmalar, şiddet, duyularımızı dürterek ve hayal gücümüzü uyandırarak kendini duyuran oksesli ve koral bir şarkı. Bu dürtüye ve devamlı harekete *Big Shoot* oyununda rastlarız: Bir reality-show sunucusuyla bir katılımcı arasındaki sadizm ve trajediyle yüzleşiriz. Metinde geçen çok sayıda sert ve keskin tutku, seyirciden ya da okuyucudan bedenle, duygularla

(gerilim, tiksinti, gülme, istek, korku) ilişkiye geçmesini talep eder, karakterlerin bedenleri ve duyguları olduğu kadar kendi bedenleriniz ve duygularımızla da.

Kwahulé'nin tiyatrosu bize şiirsel dilin kuvvetini ve uyandırma, coşturma kapasitesini hatırlatır: Kendinden çıkmak, devinmek, harekete geçmek anlamında bir coşturmadır bu. Kwahulé, bu şekilde, bedeni ve kelimeleri, dönüşüm, başkalaşım, metamorfoz mekanlarına bırakır ki bu yerler, paradoksal olarak, genelde kapalı alanlardır: Oyuna ismini veren bira fabrikası, *Blue-S-cat*teki asansör ya da *Big Shoo!*taki camdan kafes gibi...

Koffi Kwahulé'nin tiyatrosu, dünyayı, kesintiler ve çelişkiler, parçalar ve bütünlükler, rasyonel ve irrasyonel dünyalar, tamamlanmış ve tamamlanmamış, basit ve karmaşık, aynılıklar ve ayrımlar bağlamında düşünür. Yazımı, hep sürpriz olana, bilinmeyene, kelimelerin sesler gibi ele alındığı ve yavaş yavaş ortaya çıkan gizli anlamların olduğu alanlara doğru gitmeye meyillidir. Kelimeler, cümleler, ritimler, sessizlikler, hem kendi başlarını, hem de bizim başımızı döndürür. Kwahulé tiyatrosu, aynı zamanda hem kendi yapısını oluşturan ve onu başka yerlere götüren caz, hem de yazarın içinde bir arada yaşayan bütün bu seslerin, tarihlerin, yerlerin, durumlardan meydana gelmiş çağdaşlığımız tarafından kat edilmiş, çizilmiş, yeni bir dil önerir.

Çünkü tiyatro burada öncelikle bir deneydir: Yer değişiminin, bilinmeyenin, ilişki kurmanın, sürgünün, göçebeliğin etrafında dolanır. Çünkü bu deney, yazıyı, sürekli kendini sorgulayan öznenin baş dönmesinden ayrı düşünülmesi mümkün olmayan, iki kişi arasındaki boşluğa yerleştirir. Her defasında yenilerini kurmak

için. İçsel sınırları yok etmek için. Kendi kesinliklerimizden kurtulmak için: Dilin, kelimelerin, kendi üzerine kapanmış bir dünyanın kesinliklerinden.

İşte bu sebeple oyun yazarı ve romancı Koffi Kwahul'ye her zamankinden daha fazla ihtiyacımız var. Kwahul'nin edebiyatı, karşılaşan, birbirini yaralayan, yüz yüze gelen ya da temkinli duran eski diasporaların şimdiki ve gelecek tüm çağdaşlığını barındırır. Yeni ufuklar açar, yeni titreşimler, yeni kesintiler, yeni i dinamikler ve bir doğaçlama kuvveti yaratır. Yeryüzünde kendine yeni yollar amaya devam eder, var olan yolları aynı hizaya çekerek değil, aksine, karmaşıklaştırarak.

Toplumlar, bireyler, yalnızca yeni duvarlara değil, yeni umutlara da arpıyorlar. Kültürler ve sınırlar yalpalıyor, dinamikler ve akışlar yükseliyor. Kwahul'nin yazımı işte bu alana, ağdaş dünyanın sinirini bozan bu huzursuzluğun bir parçasıdır. Kendini, dillerin ve kültürlerin ürediği bu bolluğun taşıyıcısı, şahidi ve mucidi haline getirir. Bu kaybolmuş, yok edilmiş, başka yerlerde, başka şekillerde tekrar inşa edilmiş, belki sonsuza kadar yok olmuş diller ve kültürler aynı zamanda bizi yakalayan bir yaratım-yıkım dinamiği içinde insanlığın istikrara düşkünlüğüne karşı sertleşir. Kwahul'nin yazımı tekbiçimli liğe karşı duran bir yapı etrafında şekillenir. ngrlemeyen, önceden tahmin edilemeyen sınırlarda gezinir. Tek bir yerde ikamet etmek istemez. O her yerededir. Koffi Kwahul'nin tüm eserleri ağdaş bir baş dönmesi içinde yaşayan dünyanın korkunç kaosu ve aralıksız alış-verişlerin yükselişi içinden geçerek ritmini bulur.

Fransızca Aslından eviren
Ezgi Coşkun

Koffi Kwahulé

Bira Fabrikası, Big Shoot, Blue-S-cat

Fransızca Aslından Çeviren: Ezgi Coşkun

Afrika'nın çatışmalarla kuşatılmış topraklarında ayakta kalmayı başarmış bir fabrika, savaştan galip çıkmış iki eli kanlı soytarı, şimdiyi yok edenlerin gelecek düşleri, barış, refah ve demokrasi vaatleri: *Bira Fabrikası*.

Cellâtlar kurbanının, sanatçıyla ilham perisinin, öfkeyle sessizliğin yüzleşmesi. Gösteri toplumunun arzularına seslenen baş döndürücü bir şiddet gösterisi. Deliliğe, kıskırtmaya direnen bir suskunluk: *Big Shoot*.

Arızalanan bir asansörün sonsuzluğunda mahsur kalan bir adam ve bir kadın. Tahammül etmesi giderek zorlaşan bir zaman ve mekânda kurulan tuhaf bir samimiyet, zapt edilmesi gereken arzular ve teslimiyete zorlayan korkular: *Blue-S-cat*.

Caz müziğinin özgür ritimlerinden beslenen Koffi Kwahulé tiyatrosu, şiddetli, şaşırtıcı, zengin anlatımıyla, okurunu ve seyircisini, savaşın yıkıcılığına, şiddetin cazibesine ve insanın arzularıyla mücadelesine yüzleşmeye davet ediyor.

imge.com.tr

facebook.com/imge.yayinlari

er.com/imgekitabevi

gram.com/imgekitabevi

rest.com/imgekitabevi

be.com/imgekitabevi

+ imge@imge.com.tr

imge.com.tr

